

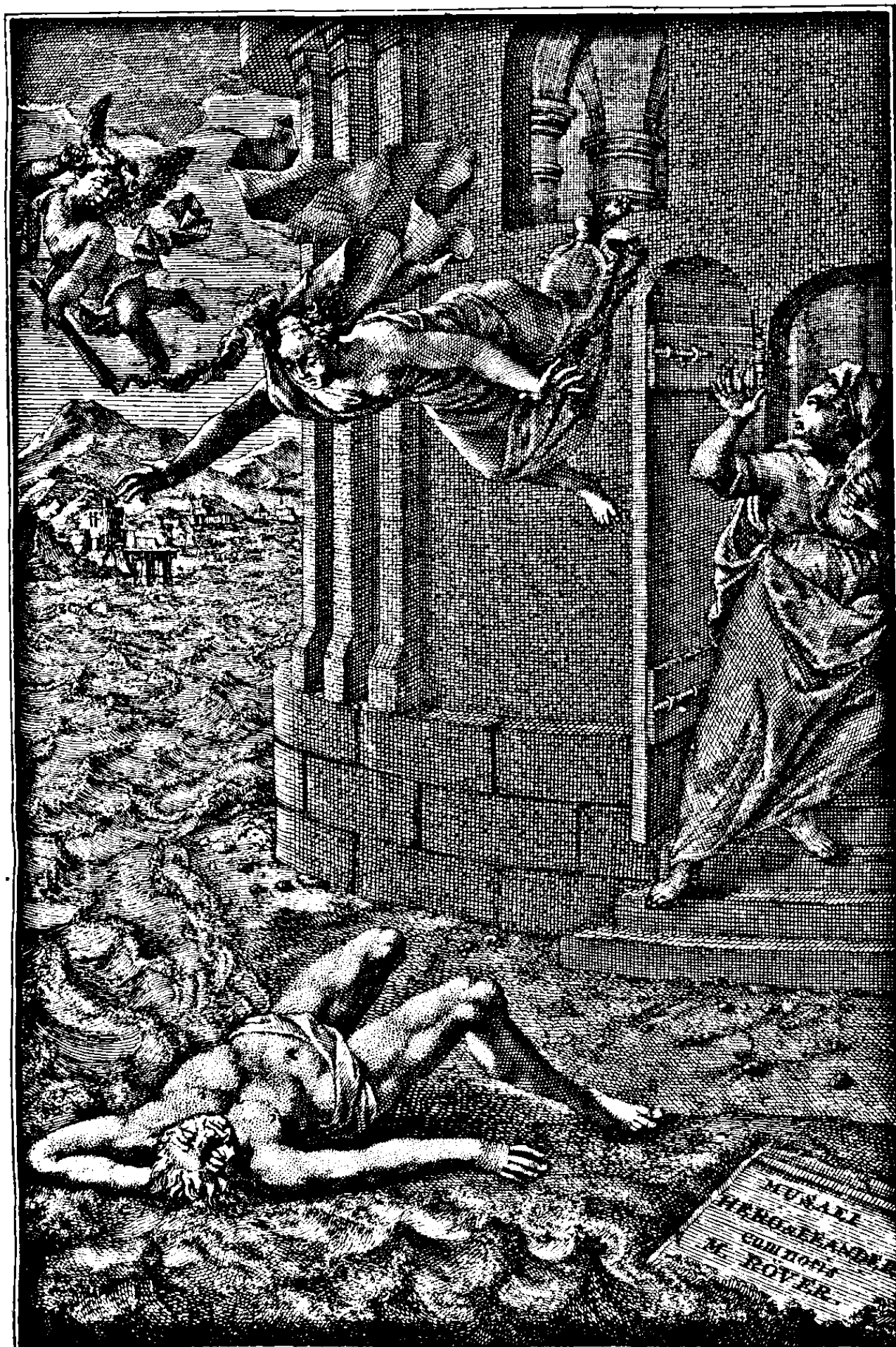
Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LUG DUNI BATAVORUM, Apud THEODORUM HAAK.

H. K. 1840

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

M U S A E I

GRAMMATICI

de

HERONE ET LEANDRO

C A R M E N.

CUM SCHOLIIS GRAECIS NUNC
PRIMUM E CODICE M.S. BIBLIO-
THECAE BODLEJANAЕ EDITIS.

E X R E C E N S I O N E

MATTHIAE RÖVER

QUI VARIANTES LECTIONES ET NOTAS

A D J E C I T.

ALEXANDRI SEVERI
EX SPECIM.
MORELLII.

ANTONINI CARACALLAE
EX MUSAO
SIG. HAVERCAMP.

LUGDUNI BATAVORUM,

Apud THEODORUM HAAK, 1737

**PERILLUSTRIBUS ET
SPLENDIDISSIMIS**

ACADEMIAE

LUGDUNO-BATAVAE

CURATORIBUS,

JOANNI HENRICO,

COMITI ET DOMINO WASSENARIAE,
OPDAMI, HENS BROEKAE, SPIERDYKI,
ZUIDWYKI, KERHEMII, LAGAE &c. &c.
&c. EQUITIBUS HIEROSOLYMITANIS
SANCTI JOANNIS ADSCRIPTO: ORDINIS
EQUESTRIIS NOBILITUM HOLLANDIAE
ADSESSORI PRINCIPI, EJUSDEMQUE
CIVITATIS NOMINE D. D. DELEGATORUM
PRAEPOTENTIUM ORDINUM
PRAESIDI, &c. &c. &c.

**ARENTIO BRUNONIS
VANDER DUSSEN, J. C.**

CIVITATIS DELPHENSIS SENATORI;
CONSULARI, SOCIETATIS INDIARUM
ORIENTALIUM MODERATORI, AVUNCULO
MEO COLENDO, VENERANDO.

CORNELIO SYLVIO, J. C.

CIVITATIS HARLEMENSIS SENATORI,
CONSULARI, PRAEFECTURAE RHENOLANDICAE
ADSESSORI, TERRITORII BREDERODII
PRAETORI, EJUSDEMQUE AERARII, UT ET
SYLVARUM ET REI VENATICAE PRAEFECTO,
&c. &c. &c.

EORUMQUE COLLEGIS;
AMPLISSIMIS GRAVISSIMISQUE
REIPUBLICAE

LUGDUNO-BATAVAE
CONSULIBUS,
JOANNI VANDEN BERGH, J. C.

RHENOLANDIAE PRAETORI SUMMO,
EJUSQUE AGGERUM, VIARUM, ET A-
QUARUM PRAEFECTO.

ABRAHAMO HOOGEN-
HOUK, J. C.

AGRI RHENOLANDIAE CURATORI-
BUS ADLECTO, ACADEMIAE QUAE-
STORI.

JOANNI VAN LAN-
SCHOT, J. C.

NICOLAO VAN TOL, J. C.

UT ET
VIRO SPECTATISSIMO,
DAVIDI VAN ROYEN, J. C.

REIPUBLICAE LUGDUNO-BATAVAE A
SECRETIS, ET ILLUSTRIS CURATO-
RUM ET CONSULUM COLLEGIO AB
ACTIS.

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER,

DEDICATIO.

CUM e litterarum studiis & veterum monumentis a prima fere aetate maximam perceperim voluptatem, humanioribus literis operam haud exiguam dedi. Quenam enim Scientia? Ars quanam inveniri potest, quae continuo praesidio ab hoc eruditionis genere non egeat? Hinc Poësin Latinam Graecamque intactam relinquere nolui: nam ea est Poëseos praestantia, ut cum optimis artibus de dignitate certet, reliquas vero longe post se relinquat. Haec mecum reputans, & cum laeta Veterum Poëtarum viridaria colerem mira eorum dulcedine captus, in tantis suavissimarum rerum illece-

D E D I C A T I O.

bris praecipue alleclus fui suavissimo Musaei horto, cultissimo, dico, illius Vatis carmine, quo infelices Heronis & Leandri Amores, miserrima illorum fata immortalitati consecravit: nam quoties hoc opusculum relegerem, undique Poëtarum flosculos delibare, undique Artis Poëticae elegantiam percipere mihi videbar. Carmen certe, quod ab omni aevo omnium mentes in admirationem rapuit, ac quotidie superando gloriam acquirit. Jure igitur merito de Poëta Nostro dicitur

Αἰνείδω δὲ μικρῇσιν ἐπισίξας σελίδεσσιν,

Ὅσσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν ἔρως.

Lau-

DEDICATIO.

*Laudetur parva, quod pinxerit
Ille tabella,*

*Quae manibus parvis facta
peregit Amor.*

Hunc libellum mea cura novoque
cultu adornatum Vobis, PERIL-
LUSTRES CURATORES, atque AM-
PLISSIMI CONSULES, oblatum ve-
nio, ut leve specimen adolescen-
tiae non inertia transactae exhibe-
rem. Sinite igitur, ILLUSTRISSIMI
PROCERES, ut cultissimus Vates a
Vestris Nominibus Splendidif-
que Titulis novum foeneretur ho-
norem, Sinite, ut a tam Illu-
strium Siderum fulgore meae
quoque Studiorum primitiae scin-
tillam lucis accipiant. Id omne
consecutus ero, si serena hilari-
que

D E D I C A T I O.

que fronte hoc quaecumque donum suscipiatis. Procedente tempore majora & graviori studio elaborata in lucem me proditurum spero, quibus meae in Vos observantiae documenta exhibere nitar. Nunc enim ante aliquot tempus ad Jurisprudentiae studia animum adpuli, quae ab hac aetate me totum sibi vindicant, operam iis omnem daturum, utpote quae in Amplissimo dignitatis gradu jure merito mihi habeantur. Favete igitur meis studiis, PERILLUSTRES CURATORES, atque AMPLISSIMI CONSULES, & Valete, ut omnes Vestri valeant. Dabam Lugd. Bat. vi. Id. Nov. A. clō Id CCXXXVII.

LEC-

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER.

DE ipso Auctore agendi necessitatem praeripuerunt Viri Docti, & quae ab illis diligenter pertractata sunt, hic iterum repetere quid attinet? nam nihil certi nec de Patria, nec de Genere Musaei statuere licet, quod Poëtae Nostro commune est cum omnium Poëtarum Principe Homero. Certissimum Ejus aetatis indicium praebet nomen τῷ Γεωμετρικῷ,^a & de hac re etiam ex toto Carmine, immo ex unoquoque fere versu judicare licet; esse nimirum recentioris aevi Scriptorem, quare tertia Poëtarum Classis^b merito Eum sibi vindicat, Imperio nempe Romano jam

^a Vid. *Leon. Allatium* de patria Homeri Cap. 4. pag. 76.

^b Vid. *L. Rhodomanni Dissert. de Quinto Calabro.*

P R A E F A T I O

jam ad occasum vergente, quod praecipue palam fit, si Coluthi, Thryphiodori, Quinti Calabri, & Nonni Panopolitani scripta conferantur; Musaeum tamen aetate Nonno posteriorem, (quippe qui haud multo post Theodosii tempora floruit) recte ponunt Viri Docti, & hoc certissimis argumentis probari potest, cum Auctor Noster integros fere versiculos sibi admodum familiares ex Dionysiacis transcripsit: nam sicut ex Antiquis, sic etiam ex recentioris aevi Auctoribus flosculos delibavit & sibi decerpfit; per florida Latinorum pascua quoque vagatus est; nam Ovidii epistolas Heronis & Leandri mutuas plurimis in locis expressisse, quis ignorat? contrariam tamen sententiam foverunt Viri etiam Doctissimi, qui Nostrum scribendi materiem Ovidio dedisse censebant. Quos inter magnus
ille

A D L E C T O R E M.

ille Aldus Manutius ^a, ubi ait, *καὶ μάλιστα ὡς ἂν εἶδῃτε τὰ παλαιὰ τέτυκτο τῷ Οὐιδίῳ δανείοντα δαιμονίως τῷ ὄντι καὶ εὐφυῶς, καὶ ὅπως αὐτὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ἡρώεσσιν καὶ Λεάνδρῳ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστολαῖς.* Quam sibi placet Guilielmus de Mara ^b! postquam Hero-
nis & Leandri fata narraffet, *Horum*, inquit, *amores Antiquissimus Heros atque Poëta Musaeus Orphei Theologi Contem-
poraneus, & ejusdem inter Argonautas So-
cius, eleganti carmine Graece conscrip-
sit.* Huic paria facit Joannes Vatel-
lus ^c, cum exclamat, *Hic igitur est Ve-
tus ille Auctor, atque inclytus Heros.*
Sed plura ejusdem erroris speci-
mina exhibere non lubet; Magni
quoque Julii Caesaris Scaligeri nimis
nota

^a Vide ejus Epistolam, quae in Musaei editione habetur.

^b In Epistola ejus Paraphrasi praefixa in editione Wecheli.

^c Vid. ejus Epistolam Commentario in paraphrasin Guilielmi de Mara praefixam.

P R A E F A T I O

nota sententia est, quam ut eam hic reponerem. Verum superiorum Seculorum eruditis communis hic fuit error, qui status controversiam Auctori Nostro injustissimam moverent, nam a Veterum Poëtarum Choro revera nimis longe remotus est.

Quis tamen ex Poëta tam facundo tamque Castigato judicaret, omnis Eloquii & Elegantiae Theatrum suo aevo jam fere occlusum fuisse? Nisi quod Poëtica Majestas, aurea & amabilis illa Simplicitas, quam in Antiquis deprehendimus, in ipso hoc Auctore aliquando recessisse posset videri, omnes tamen sui temporis aequales facile superavit, & Victor existens palmam iis longe praecepit. Nam tanta suavitate infelicioris aevi vitia temperavit, ut hoc Carmen ab omni parte Atticam

AD LECTOREM.

cam venustatem & ingenuum cultum ferat. Ipsum certe Amoris opus! ubi cum Gratiis Venus certare videtur. Utinam Musaei plura vel ipsius tincta lepore Nobis superessent poematia! Dignus igitur est, si quis alius ejus seculi, cujus scripta quam emendatissima in lucem prodeant; id quidem, quantum aetas mea permiserit, egi praecipue.

Scholia, quae in hac editione primam nunc lucem adspiciunt, e Codice manu exarato Celeberrimae Bibliothecae Bodlejanae olim descripserat Vir Doctissimus JACOBUS GRONOVIVS, eademque mihi lubens concessit Tanto Patre dignissimus Filius ABRAHAMUS GRONOVIVS, qui illa quoque restituit & emendavit, Huic etiam variantes lectiones trium Codicum manu exaratorum ejusdem Bibliothecae me debere agnosco, qui, licet

P R A E F A T I O

non antiquae, tamen optimae notae erant.

Hic quoque praedicanda est Viri Celeberrimi nec non Eruditissimi JACOBI PHILIPPI DORVILLII, Professoris Amstelaedamensis humanitas, qua mecum communicavit binas Conlationes, alteram Codicis seculi undecimi Bibliothecae Vaticanae, alteram Codicis Veneti, qui scriptus erat jussu CARDINALIS BESSARIONIS, (literaturae Graecae per Italiam instauratoris^a) & cum aliis Auctoribus Graecis uno volumine Venetiis in Bibliotheca S. MARCI servatur. Usum etiam praebuit editionis quadratis litteris impressae, quam dudum alibi frustra quaesieram, nec non Juntinae Anni MDXXXX. & Barthianae. Hoc quoque ingentis beneficii vice duco, quod elegantissimas suas observationes hic quoque adjici voluerit.

Con-

^a Vide L. Rhodomanni Dissertat. de Quinto Calabro.

AD LECTOREM

Conlationem Codicis Regii, quae etiam in hac editione habetur, excerpti ex notis Jacobi Rondelli. Adjeci quoque variantes lectiones, quas è membranis Palatinis exhibuit Casparus Barthius^a, qui ad versum sextum & septuagesimum tantum progressus est; nam quia Codex vitiosissimus erat, *reliquarum*, ait, *ineptiarum taedet*, & paulo ante, *librarium omnium suae aetatis facile rudissimum* jure merito pronuntiat. Saepe autem ex optimis Codicibus vitiosissima exemplaria ab indoctis hominibus descripta sunt; hinc in squalldis istis paginis aurum aliquando elucet, & vestigia genuinae lectionis hoc modo deprehendere possumus.

Multa quoque glossemata a librariis literarum plerumque inperitis in contextum (ut vocant) recepta erant,

^a Lib. 7. Adversar. c. 21.

P R A E F A T I O

rant, praesertim in Codicibus Vaticano & Veneto, sic versu 103. pro *ξυνέηκε* Venetus legit *ἐνόησε*, & vs. 131: pro *ἀπελείωσι* Regius exhibet *ἀπεχθαί-
γουσιν*, Venetus & Vaticanus *ἐχθαίγουσι*. sic pluribus in locis; & quamvis haec glossata saepe cum ruina carminis essent recepta, omnia tamen adnotavi: de hac re, Amice Lector, Te monendum duxi, ne talia pro variantibus lectionibus a me exhiberi crederes.

Saepe etiam primos librorum Editores ex glossis jam in contextum receptis novas finxisse lectiones, omnino suspicor; unò defungar exemplo in Auctore nostro, quamvis plura in aliis reperiri facillime possent; Versu 129. recte legitur *ἐπεὶ κλύειν*, verum placuit Librariis Codicum Vaticani & Bodlejani, qui littera B notatur, scribere *ὥς ἔκλυειν*. Veneti vero *ὥς κλύειν*: illud *ὥς*, facile omnes vident, nihil

A D L E C T O R E M.

nihil aliud esse, quam glossema antea in margine positum, vel genuinae lectioni superscriptum, procul dubio hoc quoque in suo Codice reperit Editor editionis quadratis literis, & pro ὡς ἔκλυεν scripsit ὅτ' ἔκλυεν: nova hic nascitur lectio, quam tamen secutus nemo est.

Dixi de Codicibus manu exaratis, qui hanc editionem adornanti ad manum fuerunt: de Editis nunc quaedam differenda veniunt. Primam editionem Clarissimus Fabricius* prodiisse scribit Anno MCCCCLXXXVI. verum forte typothetarum vitio, vel memoriae lapsu sic expressum est: in Catalogo quidem Bibliothecae Petri Francii memoratur hic titulus. *Homeri Batrachomyomachia Graece Venet. MCCCCLXXXVI. item variorum excerptae sententiae & Musaei Poë-mation Graece litteris quadratis. Verum*

P R A E F A T I O

rum annus, qui ibi adjicitur, est prioris Opusculi, & illa Musaei editio, quae quadratis seu majusculis, ut vocant, litteris excusa est, annum aut locum, ubi prodierit, non indicat: de hac nunc agendum.

Duae quidem prodierunt editiones, quae ambae annorum numerum non gerunt, ideoque, quatenam prima habenda sit, difficile est probatu. Altera edita est ab Aldo Manutio Gr. & Lat. Venetiis in forma, quam vocant, quarti ordinis; ex hac editione Variantes Lectiones sua manu descriptas ad me transmisit Eruditissimus Vir MICHAËL MAITTAIRIUS, pro qua humanitate gratias publice hic ago: Altera in eadem forma excusa est, cum GNOMIS Monostichis ex diversis Poëtis, quae Auctori nostro praemittuntur, annus huic nec locus nec Typographi nomen adjicitur, verum

AD LECTOREM.

verum una est ex illis quinque, quae quadratis literis excusae sunt, uti exstant ANTHOLOGIA GRAECA, Florentiae, *per* Laurentium Francisci de ALOPA Venetum MCCCCXCIV. APOLLONIUS RHODIUS, cum Scholiis Graecis, Florentiae MCCCCXCVI. EURIPIDIS TRAGOEDIAE quatuor, Medea, Hippolytus, Alceſtis, Andromacha. & CALLIMACHI Hymni, cum Scholiis Graecis: duobus his ultimis nec loci aut Typographi nomen, nec annorum numerus indicatur.

ANTHOLOGIA prodiit cura Joannis Lafcaris, in caeteris Editoris nomen non conspicitur, nisi quod Hic quoque epigramma Graecum CALLIMACHO subjunxit; quare dubitandi ratio non est; quin omnes ipsius cura prodierint, quod omnino cum Cl. MAITTAIRIO, censerem, qui

* * *

2

etiam

P R A E F A T I O

etiam ab eadem officina omnes exiisse, nec longi temporis spatio inter se distare vere conjicit.

Forſan quoque aliquid certi, de binis iſtis Auctoris noſtri editionibus ſtatuerè poſſumus; de Aldina ſic ait laudatus MAITTAIRIUS^b. *Quod ALDUS primum emiſit ſuorum in Typographia laborum ſpecimen, fuit Poëmation MUſAEI de HERONE & LEANDRO Graece & Latine in 4to. Huic quidem annus non adjicitur; ſed dubitare, quin ARISTOTELI (cujus volumen primum anno 1495^c. excuſum eſt) praeiverit, non patitur ALDI Epistoſa. Haec autem Epistoſa repetita eſt in Editione Anni MDXVII. & hujus partem, quatenus ad noſtrum propoſitum facit, hic adſcribere, non erit inutile.*

ΑΛΔΟΣ

^b Ibid. pag. 70.

^c Calendis Novembris.

AD LECTOREM.

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥ-
ΔΑΙΟΙΣ ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Μησαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προοι-
μιάζειν τῷτε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἐτέ-
ροις αὐτίκα δὲ ἐμῷ ἐντυπησομένοις, τῷτε εἶναι αὐτὸν
ἡδίστον ἅμα καὶ λογιώτατον. κ. τ. λ. De aetate
quoque editionis quadratis litteris
quicquam conjicere licet: nam Erudi-
tiss. ΜΑΙΤΤΑΙΡΙUS recte observat ^a ex
Joannis Lascaris Epistola, quae Antho-
logiae praemittitur, hanc reliquis qua-
tuor praeivisse: prodiit autem III.
Id. August. Anni supra indicati.

Verosimile, dico, ex illis est, nihil
tamen adfirmo, Aldinam recte pri-
mam editionem, illam vero quadra-
tis litteris, secundam haberi; sic quo-
que, ut distinguerem, hanc nomina-
vi; quae licet forte secundo ordi-
nis loco recte ponatur, tamen ex op-
timo Codice expressa est, & Aldinae edi-

^a Posterior. part. tomi primi. pag. 105.

P R A E F A T I O

editioni pluribus in locis praecellit, & omnibus aliis, nisi quae optimas lectiones ex ea transtulerint. Hanc editionem non indicavit Henricus Stephanus, attamen primus est, qui plurimas lectiones ex ea recepit & expressit. sed Vir doctus diligentiam non ubique satis accuratam adhibuisse videtur, cum quibusdam in locis meliora, quae Aldinae & Juntinae exhibuerant, in marginem rejecerit, deteriora vero secundae editionis in contextum receperit. sed hoc in collectione sua Poëtarum Heroïci Carminis Principum aliquando accidisse ipse fateri non erubescit^a. an autem ab eo tempore ullus hujus Opusculi editor secundam editionem oculis lustraverit, vehementer dubito, a nemine saltem memoratur. Veteres tamen editiones, & manu exaratos consulere

^a In Collect. Poët. Heroïc. pag. 488.

AD LECTOREM

fulere Codices, sola medicina est, ut nobiles utriusque linguae Scriptores suae dignitati reddantur, sic ingenuam faciem ab inepta librariorum manu vindicati nanciscuntur, & jure quasi postliminii gaudent.

Memoranda nunc est Aldina secunda, quae a prima raro discessit, prodiit Gr. & Lat. una cum Orpheo, Venetiis in Aedibus Aldi & Andreae Soceri Anno MDXVII. Hanc secuta est Juntina prima, excusa per Heredes Philippi Juntae, Florentiae MDXIX. Gr. & Lat. Cum Orpheo, Sententiis Monostichis, & Homeri Batrachomyomachia. Haec editio quoque ad exemplar Aldinum excusa est, & altera saepe, ita fieri solet, ex altera derivata est.

Adcuratius hoc Opusculum dedit Joannes Soter Coloniae MDXXVI. in forma, quam vocant, minori. Hic in
non-

P R A E F A T I O

nonnullis ab Aldinis & Junta discessit, & secundam editionem consuluisse paucis tamen in locis videtur; e regione contextus Graeci posuit Paraphrasin Gulielmi de Mara, quae elegans certe non est, ita ut encomium Joannis Vatelli non mereri videatur: ita enim Ille. *Hic igitur est, Vetus ille Auctor atque inclytus Heros, qui graeco Pallio circumamictus, in hanc diem, his nostris Cisalpinis partibus fuerat incognitus. Nunc autem Latiali toga, Romanoque plectro insignitus, hylaris insilit, ac laetabundus prodit in medium.* Haec Paraphrasis ignota fuisse videtur Casparo Barthio^a, quamvis tamen de veteri quadum versione quicquam suspicatus sit, ubi dicit. *Puto exstitisse veterem quamdam Musaei illius nostri translationem, cujus etiam rei aliae apud nos conjecturae sunt. Ravifus sone Textor, quod puerum legere me memin-*
mini,

^a Lib. 52. Adversar. c. 7. .

AD LECTOREM.

mini, citat in Epithetorum farragine interpretem, ut dignum auctoritate; quamlibet merito ipsius nulla fere sit inter nostri aevi homines eruditos. Ravisius scilicet Textor ex hac paraphrasi loca quaedam produxit, ut in vocibus Abydos, & Sestus; sed cum in voce Hero ipsum Gulielmum de Mara indicat, hunc Paraphrasten Viro doctissimo latuisse miror.

Anno MDXXXVIII. Parisiis recusus est Auctor Noster satis adcurate a Christiano Wechelo, cum sententiis monostichis Graece; interpretatio Latina ad verbum separatim adjicitur, sicut etiam paraphraſis Gulielmi de Mara, in quam commentarium conscripsit Joannes Vatellus, sed qui nihil bonae frugis revera continet.

Hanc editionem excepit Juntina secunda, quae etiam nihil novi exhibuit; edita est cum Hesiodo, Theogni-

P R A E F A T I O

gnide , Sibyllae Carminibus , Orpheo ,
& Phocylidis Paraenese , Florentiae
per Benedictum Juntam An. MDXXX.

Non adspernanda quoque est editio
Hervagiana , quae Basileae MDXXXIV.
prodiit inter Aesopi fabulas & alio-
rum opuscula ; quae collectio saepius
repetita , & satis nota est. Anno
MDLXVI. lucem quoque adspexit Mu-
saeus in celebri illa Poëtarum Heroïci
Carminis principum collectione cura
Henrici Stephani , qui , ut dixi , pri-
mus ad secundam editionem Auctorem
Nostrum castigavit ; nam omnes edi-
tiones , quae Stephanianam praecesser-
unt , easdem lectiones , quas in Aldina
prima jam deprehendimus , exhibent.
Stephanum *ἡ πόδα* fecutus fuit Jaco-
bus Lectius , qui duobus Voluminibus
in folio (ut vocant) , altero Poëtas
Heroïci Carminis omnes , An. MDCVI.
altero Tragicos & Comicos , quotquot
ex-

A D L E C T O R E M.

exstant, edidit Gr. & Lat. Aureliae Allobrogum MDCXIV. Ille ne latum quidem unguem ab Henr. Stephano abiit, ita ut operae, si quid id est, quam in conferenda ejus editione inpendi, facile parcere potuissem; conlationem tamen adjeci.

A Stephaniana haud longum distat editio Andreae Papii Gandensis, quae cum ejus notis publici juris facta est Antverpiae MDLXXV. una cum Dionysio Alexandrino, Hic aliquando ab omnibus, quas ego quidem vidi, abiit: sed plerumque in deteriora, nisi quod versu 27. pro Εἰσέτι πγ, quod omnes exhibent, non male quidem edidit Εἰσέτι γν, versu etiam 194. scripsit κλέπτε παρειν, cum alii omnes habeant κρύπτει παρειν; Papii lectio antea displicuit; nunc vero, an non potius retinenda sit, dubito; infra etiam versu 161. & 182. hanc

P R A E F A T I O

vocem habuimus, quae loca in notula mea laudavi : praeterea etiam vs. 85. Εἴλατο ὑποκλέπων. & 289. ὑποκλέποντες ἀνάγκην. Caetera, in quibus ab aliis discessit, minime amplectenda videntur ; versu 235. pro ἀνέμιμε, contra Auctoris sensum scripsit ἐφύλαξε, quod ex versu sequenti luce meridiana clarius patet. (*Sermo est de Leandro.*)

Ἀγγελίην ἀνέμιμε Φαινομένων ὑμεναίων,
Μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων.

Papius tamen in sua versione novam hanc lectionem non expressit, verum receptam prudenter secutus est. Omnes has lectiones quoque exhibuit Paulus Voëtius, qui hunc Auctorem edidit cum notis, Ultrajecti Anno MDCXLV. Gr. & Lat. Ego quidem has mutationes non ex conjectura And. Papii, verum e Codice MS. promanasse, ut credam, inducor. Quia
exem-

AD LECTOREM.

exemplar, quod *Guilielmus Canterus*^a cum suo contulerat, habuisse videtur, ex quo etiam hunc versiculum *Τὸ α δ' ἐρωμανέεσσι κ. τ. λ.* qui in fine istius Codicis exstabat, exhibuit.

Anno MDCV I I I. prodiit hoc opusculum cum notis Casp. Barthii, qui denuo Musaeum edere statuerat, & novam quoque confecerat interpretationem, ut adparet ex ejusdem Viri summi Adversariis^b.

An. MDCXXVII. iterum lucem aspexit Auctor noster Francofurti, cum Commentario Danielis Parei satis prolixo. Postea Londini quoque An. MDCLIX. egregiam editionem emisit David Whitfordus una cum Moscho, Bione, & selectis Theocriti Epylliis Gr. quos omnes versibus elegantissimis Latine reddidit.

De-

^a Vide Papii notas in fine.

^b Lib. 52. Cap. 7.

P R A E F A T I O

Deinde Parisiis An. MDCLXXVIII. prodiit Musaeus, cum notis Jacobi Rondelli, in quibus multa exstant a C. Barthio & Pareo praeoccupata; hos tamen eum legisse non credo; cum editionum copia, si unam & alteram, quas memorat, ex vitiosissimis excipias, omnino destitutus fuisse videatur; secutus saltem fuit exemplar minus adcuratum: sed tamen conlationem Codicis Regii ei debemus.

Ab eo tempore memorabilis editio nulla prodiit usque ad Annum MDCCXXI. quo Cl. Joan. Henr. Kromajerus hoc opusculum cum Viro-
rum Doctorum notis emisit, Halae Magdeburgicae. Egregie quoque de hoc Auctore meruit Editor Poëtarum Graecorum minorum, qui excusi sunt Londini MDCCXXVIII. haec editio mihi vocatur *Londinensis*.

Harum omnium, quas memoravi,
ediz

AD LECTOREM.

editionum variantes lectiones accurate in hac editione exhibui.

Restat Parisiensis, Anni MDXLIX. quam indicat Cl. Fabricius. Musaeum quoque edidit Radulphus Winton, Cantabrigiae MDCLXI. inter Poëtas Graecos minores: sed harum editionum copia mihi nondum facta est.

Dudum etiam quaesivi M. Jo. Weitzii notas in hunc Auctorem, editas Ambergae MDCXIII. quae a Cl. Kromaijero^a memorantur, verum eas oculis lustrare non contigit. Avidissime quoque & magni redimere voluissem Marci Mursi Scholia in Musaeum MSS^b, quae in Bibliotheca Regis Galliae servantur, sed apographi istius libri potiendi fortuna defuit.

Saepe etiam alibi prodiit hoc Poë-
mation, editum quoque fuit a Crispino
Gr.

^a Dissert. de Musaeo pag. 13.

^b Vide Fabricii Biblioth. Gr. lib. 1. Cap. 16.

P R A E F A T I O

Gr. & lat. cum Hesiodo, Theognide, & aliis in forma minori; sic etiam Basileae, cum Aesopi fabulis; deinde Parisiis MDCXXVIII. Gr. & Lat. cum Hesiodo, Theocrito & aliis Poëtis in Octavo, (uti loquuntur) verum omnes hae editiones mire depravatae sunt, ideoque eas consulere supervacuum duxi.

Non ingratum fecisse videor, quod tres Doctorum Virorum versiones hic recudendas curaverim, quarum prima est Andreae Papii Gandensis, quam admodum juvenis jam confecit; aetatem ipse indicat his versibus^a.

----- *Sed nil decedere nostris
Lusibus inde velim, tenero quos nuper
in aevo
Protulimus, venia dignos si laude carebunt.
Quippe hunc, expleta vix pubertate,
canebam*

Ver-

^a Vide ejus carmen nuncupativum pag. 4. & seqq.

A D L E C T O R E M.

*Versibus indoctis, Libra cum instante
recedens.*

*Octavum decimumque aestas mihi clau-
deret annum.*

*Illum, qui exstinctos deflet miseratus
amanteis,*

*Ter sexto desueta novans post ocia mense,
Induerent cum vere novo se floribus ar-
va.*

Eum luculenter laudat C. Bar-
thius^a; Andreas Papius, inquit, *Jurve-
nis insigni ingenio, cujus praematurus obitu
spes multorum egregiorum Operum incisa est.*

Secundum locum obtinet Q. Septi-
mius Florens Christianus, cujus meri-
ta summo opere extollit Josephus Sca-
liger^b, & quidem hisce verbis, *Christi-
anus Nostras excellentissimus Poëta Grae-
cus, Latinus, Gallicus, neque quemquam
ha-*

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b In primis Scaliger. pag. 31.

P R A E F A T I O

*hactenus in nostra Gallia nosse contigit ,
qui illum in triplici hac Poësi superet.* Pro-
diit haec versio una cum epigrammati-
bus ex libris Anthologiae ab eo sele-
ctis & Latine versis , Lutetiae ex Ty-
pographia Roberti Stephani MDCIIX.

Ultimus est David Whitfordus ,
sed qui priores carminis elegantia &
facilitate longe superat.

Auctor Noster Latino carmine
quoque redditus est a Fabio Paulino
Utinensi ; quem laudat C. Barthius^a :
etiam a Jo. Frid. Stapelio , qui a
Cl. Kromaijro^b memoratur ; sed ho-
rum versiones oculis usurpare mihi
non contigit.

Praemisi duo Epigrammata ex li-
bris Anthologiae , in quibus de Hero-
ne & Leandro mentio fit. Addidi quo-
que bina illa Marci Musuri Cretensis ,
quae

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b Dissertat. pag. 14.

P R A E F A T I O

quae etiam exstabant in Codice Bibliothecae Bodlejanae, qui litera C notatur, sed diversa aliquando a vulgatis editionibus. in eodem Codice erat Epigramma cujusdam Demetrii Ducati Cretensis, non magni quidem momenti, sed quia ineditum est, hic quoque exhibui.

Indicem denique omnium verborum (si quid id est) confeci.

Narravi, Amice Lector, quid in hac editione praestiterim. Hoc igitur meo qualicumque labore frui. Si autem aliquando lapsus videri potero, juvenilibus annis, rogo, ut adscribas,

*Saepe etenim teneris, quae carmina
lusimus annis*

*Improbat, & tandem spernit pro-
vectior aetas.*

Annos tantum decem & octo natus sum, & jam ante annum, & quod excurrit, opusculum hoc paratum habui,

AD LECTOREM.

& edidissem, si editionum primae & secundae copia mihi fuisset, quarum praesidio destitutus, pergere nolui. de hac re, Amice Lector, Te monitum volui, ne Censorem nimis ubique ageres. Amor tantum elegantissimum Vatis Opus expoliendi me, ut hoc periculum subirem, impulit; si vero quicquam bonae frugis praestiterim, & propterea adolescentiae primitias grato animo acceperis, Studium meum ad majora & utiliora excitabis. Et hoc pacto omnes laboris mei fructus abunde tulisse videbor. Vale, & ad Vatem facundissimum accede.

FINIS.

SYLLABUS

Codicum manu exaratorum, & editorum, quorum Variantes Lectiones in hac Editione habentur.

V. Vatic.
Ven. Venet.
Reg.
Cod. Barth.
Cod. Angl.

S.
Ald. 1 & 2.
Junt. 1 & 2.
So.
W.
H.
St.
P.
L.
Barth.
Vo.
Whit.
Rondell.
Kromaj.
Lond.

Vaticanus.
Venetus.
Regius.
Codex Barthianus.
Codices Anglicani Bibliothecae Bodlejanae; literae vero A. B. & C. notant codicem primum, secundum, & tertium.

Secunda editio.
Aldina prima & secunda.
Juntina prima & secunda.
Soteriana.
Wecheliana.
Hervagiana.
Stephani.
Papii.
Lectii.
Barthii.
Voetii.
Whitfordi.
Rondelli.
Kromaijeri.
Londinensis.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ QUÆDAM

I N

HERONEM ET LEANDRUM,

Vel in quibus eorum mentio fit.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Μακεδόνου.

LIB. I. Anthol. CAP. 55.

Αἰεὶ θηλυτέρεσσιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλήσποντος,
 ἄεινε, Κλεωνίκης πρὸς θεοῦ δούρα χιδῶ.
Πλῶε γὰρ ἐς Σητὸν μὲν τυμφίον· ἐν ᾗ μελαίνῃ
 Φορτίδι τὴν Ἑλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
Ἡρῶ δειλαίῃ, σὺ μὲν ἀνέρα, Δήμαχον ἢ
 Νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίαις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

LIB. III. CAP. 7.

Οὗτος ὁ Λειάνδροιο ἀφ' ἑπλοῦ, ἔστι ὁ πόντης
 Πορθμὸς, ὃ μὴ μὲν τῷ Φιλέοντι βαρὺς.
Ταῦθ' Ἡρῶς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τῆτο τὸ πύργον
 Λείψανον· ὃ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λύχιν.
Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφον, εἰσέτι καὶ νῦν
 Κεῖναι τῷ Φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμων.

ΕΠΙ.

Υ Α'πιπλάσκει. in quodam
Codice legitur ἀπισπλάσκει,
sed frustra; sic lib. VII. p.
587. Epigr. 3. v. 4.

Αὐτὴς Μελπομένη· βίβλος α.

πιπλάσκει.

Et pag. 619. Epigr. 5. v. 4.

Ὅμματι καὶ δειρὺς φέγῃ ἀ-
 ποπλάσσεται;

Haec loca mihi indicavit
Cl.

EPIGRAMMATA

ANTIPATRI Macedonis.

Interprete Eilhardo Lubino.

Semper mulieribus aqua malum Hellespontus,
Hospes: Cleonicam interroga Dyrrachidem.
Navigabat enim Sestum ad sponsum. In nigra
vero

Oneraria navi Helles fatum effinxit.
Hero infelix, tu quidem virum, Deimachus
vero

Sponsam, in paucis perdidistis stadiis.

ANTIPATRI.

Eodem Interprete.

Hic Leandri tranatus, hic ponti
Transitus, qui non soli huic amatori gravis.
Haec Herus prius habitatio. Hæ turris
Reliquiae, proditor hîc jacet Lychnus.
Communis utrumque hic habet tumulus, nunc
etiam adhuc
Illum invidum accusantes ventum.

EPI.

Cl. DORVILLIUS.

² Η'εσ'. lege Η'εσ', ex optimo Codice Vaticano; ut apud Theocritum Eidyll. 15. vs. 1. Γεργῶ in optimis. hoc

quoque me docuit Vir Laudatus.

³ ὁ λίσσεται σταδίοις. Quidam vitiose λίσσεται ἐν σταδίοις.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ

τῷ Κρητός.

ΝΗΟΣ ΕΉΝ ἀνὰ Σητὸν, ἀγίνεον ἦχι θυηλαῖς
 Κυπρογενεῖ σπεύδοντες ἐτήσια. αὐτὰρ ὁ τόξον,
 Οὐλῶ Εἶρος βάσταζε, διοιτεῦσαι ἧ μεμνηῶς,
 Οὔρεα δειδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθυσεν οἶζρον
 Μητρὸς ἐπ' ἀρήκευραν, ἐπιαπώεσχων δ' ἐπελάσθη.
 Ἡ΄πατι Λειάνδροιο, κόρης Φρένας αἶψα περῆσας.
 Ἀμφοτέρωι δὲ πόθον αὐτῷ πεφορημένοι οἶτρω,
 Ἀλλήλων ἀπόναντο, γάμων ἧ συνίστορα λύχνον
 Λαβειδίων θήσαντα, αἰδέσειον ἧ λελογχῶς
 Αἶμα, ἡ πολυπλάγκτης πρέδωκε ποθεῦντας ἀέλλαις,
 Καί σφε Φάους μὲν ἄμερσεν, ἄμερσα ἧ καὶ ἡ Φι-
 λοτήτων.

Τῷ αὐτῷ. Εἰς ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ Φρένας ἀδρήτεια θεῶν ἔλε, δὴ γ' ἀριδαῖς.
 Στεῦτο λαχεῖν Ἀΐης μετ' ἀπαινα πόγων.
 Τοῦτα κλύων νεμέσησ', ὅτ' ἐοῖς ἐπενήνοθεν ἔργοις
 Ἀχλὺς

1 Πολυπλάγκτης. πολυπλάγ-
 φλας. MS.

2 Φιλοτήτων. φιλόητες, MS.

3 ὅτ' ἐοῖς. Eruditiss. Mait-
 tairius legendum conjiciebat
 ὅθ' ἐοῖς, vel ὅπ' οἶς, vel ἅπ' οἶς.

EPIGRAMMATA
MARCI MUSURI
Cretensis.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta

Veneri festinantes quotannis: at arcum
Vafer Amor gestabat, jacularique gestiens
Acute circumspectabat, amaramque contorsit
sagittam.

Matris in Sacerdotem, properansque inhaesit
Hepati Leandri, quum puellae praecordia statim transfodisset.

Utrique autem Cupidinis eodem perculsi furore
Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lucernam
Clandestinarum posuere; ferreum autem illa fortita

Sanguinem, multivagis prodidit amantes procellis,

Et eos luce privavit, privavit etiam lusibus Venerereis.

Ejusdem in MUSAEU M.

Etiam praecordia invidia Deorum tetigit: nam carminibus

Jactavit se consecutum Mars praemia laborum.

Id audiens indignatus est, quod sua obumbraverunt opera

Tene

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀχλὺς ἄδην, Ἀΐρευσ τ' ἔχ' ἀδεν ὕβριν Ἐρώς,
 Μουσαίῳ δ' ἐπέτελλεν. ὃ δ' ἐκλήϊζε ποθεύντων
 Οἷτρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
 Αἰνεῖδω δ' ἰ μικρῇσιν ἐπιστίζας σελίδεσιν,
 Οὐς ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔργεν Ἐρώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ Κρητός.

Καὶ μέγα μικρὸν, καὶ σμικρὸν μέγα, καὶ τόδε,
 ὥς δ' αὖ
 Πράξαι, ὑμνοπόλοις Φοῖβος ἔδωκε μόνοις.
 Παρθένος Ἡρώ Λεῖανδρός τε βροτοὶ περ ἐόντες,
 Εἰσὶ δὲ ἀθάνατοι τερψινόοις ἔπεσιν.
 Εἰ δὴ Μουσαῖός τις ἐμ' ὑμνήσαιτο θανόντα,
 Αὐτίκα τεθναίην, ὅφρα βίοιο τυχῶ.

1 Μικρῇσιν. μικροῖσιν. MS. θείας. MS.

2 Παρθένος Ἡρώ. Ἡρώ περ-

EPIGRAMMATA

Tenebrae satis, Martisque non tulit injuriam
Amor,
Musaeoque mandavit; Ille vero canebat aman-
tium
Furorem decerpendi virginitatis florem.
Laudetur ergo, parvis panxisse paginis,
Quae parvis ludens manibus patravit Cupido.

DEMETRII DUCATI Cretensis.

Et magnum *aliquid, quod tamen parvum est*,
& parvum,
Quod tamen magnum, non ita, ut decet
Facere, Poëtis Phoebus dedit solis.
Virgo Hero & Leander mortales ambo existen-
tes,
Sunt immortales animum oblectantibus ver-
sibus
Si vero Musaeus aliquis me caneret morientem
Statim morerer, ut vitam fortirer.

EPIGRAMMATUM

F I N I S.

Πρὸς
Τὸν Εὐγενέστατον καὶ Εὐδοξότατον Νεανίσκον Ματθίαν
τὸν Ρ'εβῆρον, τὸν Μυσαῖον ἐκδίδοντα.

Μυσαῖον γήθησι κλυτὸν θεράποντα ὀρᾶσαι
Μῦσαι, ἀγασσάμεναι κλείεσθαι ἄνδρα νέον.
Τόσσον Ρ'εβῆρσθαι περὶ ἤρμοσε κῦδσθαι αἰοιδᾶ,
Ρ'εβῆρσθαι Μύσης Πάλλαδσθαι εὐσέφανσθαι.
Τῶνεκα θεσπεσίῳ νοῦς ἐρμηλέα δῶρεσθαι
Ἐς Φάσθαι ἡελίς καρτέρει Φήμη ἄγει·
Καὶ τὰδε εὐφημῶν μεγάλη τις ἐπὶ ἀπέφηνε·
Δεύτερσθαι ἐν Δελφοῖς ἄρετο Γρωπάδης·
Γρωπάδης, ὃ Ματθίαν ἀντάξιον ὄζον,
Οὐρανίης σοφίης τίςιν ἔθηκε θέμις.

IDEM LATINE

A D
NOBILISSIMUM SPLENDIDISSIMUMQUE
JUVENEM
MATTHIAM RÖVERUM, cum MUSÆUM ederet.

Musæum cernens gaudet pia turba Ministrum
Musarum, & cultus haeret honore novi.
Tantum illi vati decus addidit incluta cura
Röveri, arcanae Palladis arte, boni.
Ergo divinae mentis fert mustea dona
Fama, ardens claram solis adire domum.
Mox aliquis fausto sequitur sic omine fatus:
Altera Grotiades stirps tibi, Delphis, adest:
Grotiades, cui Matthiam per pignus habendum
Doctrinae, sancit culta Minerva fidem.

JOANNES CASPARUS SCHRÖDERUS.

Gymnasii Delphensis Rector, & Collegii
Literarii ibidem Moderator.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ

καὶ

ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI
GRAMMATICI

de

HERONE

&

LEANDRO

CARMEN,

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίαν ἐπιμάρτυρα λύχιον ἐρώτων,
 Καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασοπόρων ὑμεναίων,
 Καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τ' ἐκ ἴδεν ἄφθιτ' Ἡώς.
 Καὶ Σηψὸν καὶ Ἀΐον, ὅπη γάμ' ἐννυχ' Ἡρῆς.
 5 Νηχόμενόν τε Λέανδρον ὁμῶς καὶ λύχιον ἀκέω,

Αὐχ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Νύχιον.] Σκοτεινόν, νυκτερινόν. Θαλασοπόρων Ὑμεναίων.] Ἐπιθαλασίων ἡδυν.

Μεταίς τῷ γραμμα-
 τικῷ τὰ καθ' Ἡρῶ καὶ Λέαν-
 δρον. In Cod. Ven. & A. le-
 gitur Μεταίς γραμματικῷ τὰ
 καθ' Ἡρῶ καὶ Λέανδρον. Artic-
 ulus τ' non adjicitur, quem
 cum Kromajero recepi. sic
 enim hanc inscriptionem in
 pluribus manuscriptis Cod-
 icibus se vidisse testatur Leo
 Allatius de patria Homeri
 Cap. 4. Tamen dubio an hic
 articulus quidem in illis ha-
 beretur, quia etiam non ad-
 jicitur in veteri Michaelis So-

phiani libro, quem laudat
 Henr. Stephanus, & hunc
 locum male quoque produ-
 xit Allatius, cum illud τ' ibi
 adjecerit. Quicquid sit, si Co-
 dicis manuscripti auctoritate
 non confirmatur, nec ego re-
 ciperem, tamen τὸ γραμματικῷ
 omnino retinendum. κατ'
 Ἡρῶ. A. & H. habent κατ'
 Ἡρῶ sine adspiratione sicut
 etiam Cod. Barth.

4. Harum urbium passim
 apud Poëtas Graecos fit men-
 tio. Homer. Iliad. β. v. 836.
 ubi vid. Eustath. qui de his
 quoque

MUSAEI GRAMMATICI
de
HERONE ET LEANDRO
CARMEN.

Dic, Dea, occultorum testem lychnum amo-
rum,
Et nocturnum natatorem, nuptiarum causa per
mare vectum,
Et coitum tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora;
Et Sestum & Abydum, ubi nuptiae nocturnae
Heros (*erant.*)
Natantemque Leandrum simul & lychnum audio, 5
Lych-

quoque egit ad Dionys. Perieg. vs. 516. Praeterea memorantur Iliad. A. vs. 500. P. 584. & apud Orpheum Argonaut. vs. 483. Nonnum Dionys. L. 13. p. 378. linea 2. Ed. Lubini. *ibid.* ΟΨΩ. V. Ven. & Reg.

5. Νυχόρρον τι κ. τ. λ. Ad crepitantis facis sonitum & natantis strepitum haec referenda puto. facies enim, dum cremantur, crepant. Quod obvium apud Auctores. Si vero secus cuiquam videatur, non est cur timeat, ne male τὸ ἀκρόν referatur ad id quod proprie videtur. Nihil

enim magis obvium, quam sensus denotantium vocabulorum permutatio. Aeschyl. VII contra Thebas vs. 104. κλύων δάδορα. Nicand. Ther. 164. Α' μ' ὅταν ἢ δῦπον ρίον ἔασιν, ἢ τὸ ἀνδρῶν Α' θέρην. Ovid. III. Trist. VIII. 37. Cumque locum moresque hominum, cultusque sonumque Cernimus. DORVILLIUS. Adde Statium lib. 3. Thebaid. vs. 176.

— qui conscius actis
Noctis, & inspexit gemitus.

Vide ibi plura apud Barthium, qui hunc quoque Musaei locum

Λύχρον ἀπαγγέλλοντα Διὸς κλέειν Ἀφροδίτης,
 Ἡρᾶς νυκτιγάμοιο γαμοσόλον ἀγγελιάτην.
 Λύχρον, ἔρωτ' ἄγαλμα· τὸν ὤφελεν αἰθέρι' Ζεὺς
 Ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὀμήγευσι ἄστρον,
 10 Καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοσόλον ἄστρον ἐρώτων,
 Ὅττι πέλεν συνέριθ' ἐρωμανέων ὀδυνάων.
 Ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
 Πεῖν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν αἴτην.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτὴν
 15 Λύχρον σθεννυμένοιο, καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
 Σησὸς ἦν καὶ Ἀΐουδ' ἐναντίον· ἐγγύθι πότις
 Γείτονές εἰσι πόλῃς· Ἔρως δ', ἀνὰ τόξα τιταίνων,
 Ἀμφοτέρης πολίεσιν ἕνα ξυνέηκεν οἶτον,
 Ἡΐθεον φλέξας καὶ παρθένον· ἦτομα δ' αὐτῶν
 Ἴμε-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Διακπερίω.] Διαπαγήν. Ἀγγελιάτῳ.] Ἀγγελον, με-
 νυτῶ. Τὸν ὤφελεν. κ. τ. λ.] Ὅν ὁ τῷ ἐθέλει (leg. Ὅν
 ἐν τῷ αἰθέρι) συμπαρομαρτῶν καὶ Διὸς ἀπρέπων ὤφελε
 Ζεὺς συναγκλάσσει πῶς λοιποῖς ἄστροις. Συνέριθ'.] Συνε-
 ρός. Πεῖν χαλεπὸν κ. τ. λ.] Πεῖν τὸ χαλεπὸν, καὶ ἐχθρὸν
 ταῖς πνοαῖς πνέειν ἀνεμον. Τιταίνων.] Σείων, ἐξοργάζων,
 (leg. ἐξοργῶν) τείνων, πέμπων. Ἡΐθεον.] Ἀγαμον, νέον.

cum producit. adde eumd.
 ad Thebaid. 2. vs. 101. Pro
 ἰμῷ Barthius citat ἰμῶς in Ad-
 versar. lib. 20. C. 21. idem
 indicat Codicem Palatinum
 pro ἀκῶν habere ἀκῶν ad Sta-
 tii 4. Thebaid. vs. 101. quod

ad hunc locum notarunt vi-
 ri docti Scoettgenius & Kro-
 majerus.

9 Εἰς. ἰφ'. Sic Ven. Ald. 1.
 & 2. J. 1. & 2. So. W. H. P.
 Vo. St. & L. in marg. utra-
 que lectio potest admitti.

Lychnum adnuntiantem nuntium Veneris,
 Herus nocte nubentis nuptias ornantem nun-
 tium;
 Lychnum, laetabile amoris signum: quem de-
 buit aetherius Jupiter
 Nocturnum post officium addere astrorum con-
 sortio,
 Ac ipsum adpellare pronubam stellam amoris, 10
 Quoniam erat administer amatoriarum sollicitu-
 dinum:
 Nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
 Antequam molestum flatibus flaret inimicus
 ventus.
 Sed eia, mihi canenti unum concine finem
 Lychni extincti, & pereuntis Leandri! 15
 Sestus erat & Abydus e regione; prope mare
 Vicinae sunt urbes: Cupido autem, arcum ten-
 dens,
 Ambabus urbibus unam inmisit sagittam,
 Juvenem urens & virginem: nomen vero eorum
 Sua-

11. Πάλιν συνείδα. sic in
 omnibus. Mss. & Edit. prae-
 ter S. St. L. Whit. & Kro-
 maj. in quibus πάλιν συνείδα
 habetur.

12. τ'. δ'. V. Ald. 1. & 2.
 J. 1. & 2. So. W. H. Barth.
 & Par. cum aliis melius re-
 tinui τ'. B. autem hanc vo-
 culam omittit.

14. συνείδα. Sic V. Cod.

Anglic. Al. 1. & 2. J. 1. & 2.
 So. W. H. P. Barth. Par.
 Vo. & Rondell. alii habent
 συνείδα.

16. Πόντι. πόντι. H.

18. Α'μφοτέρης πόλιν. ita
 scripsi cum S. St. L. & Lond.
 In V. Ven. & Cod. Bart. le-
 gitur Α'μφοτέρης πόλιν.
 Omnes alii habent Α'μφοτέ-
 ρης πόλιν.

- 20 Ἰμερόεις τε Λεάνδρῳ ἔην, ἣ παρθένῳ Ἡρώ.
 Ἡ μὲν Σητὸν ἔναιεν, ὃ ᾧ πολίεθρον Ἀΐδου,
 Ἀμφοτέρων πολίων ὤψικαλλέες ἀτέρες ἄμφω.
 Ἰκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴποτε κείθι περήσεις,
 Δίξέο μοι τινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σητιάς Ἡρῶ
 25 ἴστατο λύχιοι ἔχουσα, ἣ ἡγεμόνδρε Λεάνδρῳ.
 Δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιηχέα πορθμὸν Ἀΐδου,
 Εἰσέτι πευ κλαίοντα μόρον ἣ ἔρωτα Λεάνδρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρῳ, Ἀΐδουθι δώματα ναίων,
 Ἡρῆς εἰς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδῃσε ἣ αὐτήν;
 30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρέφες αἶμα λαχῦσα,
 Κύπριδ' ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδαντ' εἶσα,
 Πύργον ἄπο προγόνων ὧσα γείτοσι ναῖε θαλάσῃ,
 Ἀλλή

Σ Χ Ο Λ Ι Α

Ἰμερόεις.] Ἐπέρας, καλὸς, ὀπθιμητός. Ἐναιεν.]
 ὤκει. Ἀμφω.] Δύο. Εἴκελοι.] Ὅμοιοι. Δίξέο.] Ἐρώ-
 τα, ζήτη. Ἡγεμόνδρε.] Ἡγεῖτο, ἐφαινε. Ἀλιηχέα.]
 Τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ ἡχῶντα. Χαρίεσσα.] Εὐειδής.

22. Πολίων. retinui cum V.
 A. & C. S. St. L. Whit. Lond.
 & K. reliqui scribunt πολίων.

23. Ἰκελοι. εἴκελοι. Whit. &
 Lond. cum quibus potius fa-
 cerem, nam prima syllaba in
 τῇ ἰκελοι melius corripitur.

24. Σητιάς. Σητιάς. Barth.
 Par. & Rondell.

27. εἰσέτι πευ. εἰσέτι πῦν. P. &
 Vo. quae lectio non male
 forte posset admitti, sic enim

etiam in Epigrammate An-
 tipatri, quod legitur in An-
 thologia lib. 3. c. 7.

Κεῖνός εἰ ἀμφοτέρους ὃν ἔχου
 τίφθ', εἰσέτι ἣ πῦν
 Κεῖνός τῃ φθοίρῃ μεμφο-
 μένους ἀνέμω.

29. Ἐς πύργον. εἰς πύργον. V.
 & sic quoque hunc locum in
 Comment. citat J. Vatellus.
 ibid. εἰσέτι πευ. εἰσέτι πῦν. V. Ve-
 ner. & Cod. Bart.

Suavisque Leander erat, & virgo Hero. 20
Haec quidem Sestum habitabat, ille vero op-
pidum Abydi,

Ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo.
Similes inter se. Tu vero, si quando illac trans-
ieris,

Quaere mihi quamdam turrim, ubi quondam
Sestias Hero

Stabat lychnum tenens, & dux erat Leandro: 25

Quaere & antiquæ marisonum fretum Abydi,
Adhuc flens mortem & amorem Leandri.

Verum unde Leander, Abydi domos habitans,
Hærus in amorem venit, amore vero devinxit
& ipsam?

HERO gratiosa, generosum sanguinem sortita, 30
Veneris erat sacerdos: nuptiarum vero expers
existens,

Turrim a parentibus (*semota*) ad vicinum ha-
bitabat mare,

Alte-

30. Η' ἐν τῇ χαρίσσει. γε-
γε hoc verbum per τὸ αὐτὸ
δὲ explicant Scholia, sic
Theoc. Idyll. 4. vs. 38.

ἡ χαρίσσει Ἀμαρυγκί, μῦθος
σιθινὸν ἐδὲ θανόντας

λαοδύμιον.

Alio sensu habes apud Home-
rum αἰὲς χαρίσσει Odyss. Ω.
vs. 197. *ibid.* Διοτρεφίς αἶμα λα-
χῆσαι. Sanguis enim pro Gene-
re sumitur, de qua re vide Ti-
tium & Barthium ad Gratii
Cyneg. vs. 166. hoc autem

apud utriusque linguae scri-
ptores obvium est. Mosc.
in Europ. vs. 41. Callimach.
H. in Del. vs. 282. Nonn.
Dionys. L. 1. p. 32. l. 6.
& L. 47. p. 1242. l. 22.
apud Virgil. quoque lib. 1.
Aeneid. vs. 239. & plurimis
in locis. Cod. Ven. habet
διοτρεφίς.

31. Γάμον. γάμον. H.

32. Παρ', αἶμα. V. Ven. Reg.
& Cod. Bart. Retinendum
αἶμα, sic quoque occurrit in-
fra,

Ἀλλῇ Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη ᾗ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέποτε ἄγρομένης μεθωμίλησε γυναιξίν,
 35 Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικ' ἥβης,
 Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμοιές εἰσι γυναῖκες·
 Ἀλλ' αἰεὶ Κυθήρειαν ἱλασκομένη Ἀφροδίτην
 Πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυ-
 λαῖς,
 40 Μητεὶ σὺν ἑρανίῃ φλογερὴν τρομέουσα Φαρέττην.
 Ἀλλ' ἔδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας οἰσῦς.
 Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδήμι' ἦλθεν ἑορτὴ,
 Τὴν ἀνὰ Σησὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,

Παν.

Σ . Χ Ο Λ Ι Α .

Κύπρις.] Ἡ Ἀφροδίτη. Αἰδοῖ.] Ἐντροπῇ. Οὐδὲ χορὸν.]
 Τόπον σημαίνει. Ἡλικ' ἥβης.] Τῆς ὁμηλικῆς (leg. ὁμή-
 λικ') νεότητ'. Ἀλευομένη.] Ἐκκαίνουσα. (leg. Ἐκ-
 κλίνουσα) Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ κ. τ. λ.] Καὶ γὰρ ὑπὲρ τῇ δὲ-
 μορφίᾳ ζηλότυποι εἰσι γυναῖκες. Ἀλλ' αἰεὶ κ. τ. λ.] Ἀλ-
 λά καὶ ἡ Ἀφροδίτῃ, καὶ ἡ Ἀθηναίᾳ καὶ αὐτὸν ἡ ἔρωτα
 θυσιάῃς παρήνῃ (forte ἐπράυνεν) ἢ Ἡρώ. Ἀλέεινε.] Διέ-
 φυγε. Πυριπνεύοντας οἰσῦς.] Βέλη πυριπνέοντα. Τὴν ἀ-
 νὰ Σησὸν κ. τ. λ.] Ἦν πᾶσι ἑορτὴν ἄγουσιν τῷ Ἀδώνιδι,
 καὶ τῇ Κυθερείῃ, ἦσαν Ἀφροδίτῃ.

fra, vñ. 234. παρ' ἡμίονοι θα-
 λάσσης. & 336. πρὸς κρηπὶδα
 ἢ πύργον. Post hunc versum
 in Codice Regio minus recte
 inseritur versus 188.

ὡς ἔνι ναυσίοντι σὺν ἀμφιπό-
 λῃ πρὸς μέγῃ.

33. Δὲ γὰρ. Codex B. habet τε
 καὶ. Totus hic versus abest a
 V. Ven. & Cod. Bart. ve-
 rum pro eo reperitur illud,
 ὡς ἔνι ναυσίοντι κ. τ. λ. de
 quo modo locuti sumus.
 quamvis pro ὡς in V. lega-
 tur,

Altera Venus regina; castitate & pudore
 Numquam congregatarum commercio est usa
 mulierum,
 Neque tripudium gratiosum adivit juvenilis ae- 35
 tatis,
 Livorem evitans invidum mulierum;
 Nam ob pulcritudinem invidae sunt femi-
 nae:
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Saepe etiam Cupidinem conciliabat libamen-
 tis,
 Matre cum coelesti flammeam tremens phare- 40
 tram.
 Sed neque sic evitavit ignitas (*ejus*) sagittas.
 Jamque Venereum popolare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,

Ca-

tur H^o & in Venet. H^o. re-
 ctissime autem editores hunc
 versum infra suo loco reje-
 cerunt.

34. Οὐδέ ποτ' οὐ δύνει. V.
 & Ven. *ibid.* ἀγρομέρησι μεθω-
 μίλησι. ἀγρομέρησιν ἐνωμίλησι. sic
 in omnibus praeter S. St. L.
 Whit. Lond. & K. retinui με-
 θωμίλησι sic etiam apud Ho-
 merum Iliad. A. vs. 269.

Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθωμίλειν.
 V. B. Reg. habent συνωμίλησι.
 in Ven. errore librarii legi-
 tur συνωμίλησαι.

ibid. γυναιξίν. γυναιξί. S.

37. Huc pertinet illud Non-
 ni L. 44. p. 1156. l. 6.

Εἰς γάμον, εἰς Παφίην ζηλήμα-
 νίς εἰσι γυναικίς.

quem locum etiam laudat
 Rittershusius ad Oppian. Cy-
 neg. 2. vs. 209.

38. Ἰλασκομένη. Ἰλαστομένη
 B.

40. Μητρί σὺν ἑραίνῃ. de Ve-
 nere Coelesti & Vulgari vide
 quae notat Doctiss. Cuperus
 observ. L. 2. c. 1. *ibid.* φλο-
 γερὴν. φλογερὴν. Cod. Bart.

42. Κυπριδίη. Κύπριδος ἱ.
 Ven.

Πανσυδίη δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἡμαρ ἰκέσθαι
 45 Ὅσοι ναυετάεσκον ἀλίσγεφών σφυρὰ νήσαν.
 Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίνης ἄπο Κύπρου.
 Οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πόλιεσσι Κυθήρων.
 Οὐ Λιβάνου θυόεντ' ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων,
 Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλέπετο τῆμ' ἑορτῆς,
 50 Οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτον' ἄσος Αἰθύδου,
 Οὐδέ τις ἠϊθέων Φιλοπάρθεν' ἢ γ' ἐκεῖνοί
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
 Οὐ τὸσον Ἀθανάτων ἀγέμεν σπιδύδουσι θυηλὰς,
 Ὅσ-

ΣΧΟΛΙΑ.

Πανσυδίη.] Πανσεραπᾶ σὺν πολλῶν ὄχλῳ τῶν ἐν αἰ-
 λιτρεφομῶν (lege αἰλὶ σεφομῶν) νήσαν. Σφυρα.] Τὰ
 ἔργα. Κυθήρων.] Τοπικῶς ἐπωνυμομῶν. (lege ἐπωνο-
 μασμῶν) Θυόεντ'.] Θαυμαστῶς, τεθυμιαμῶς. Ἐνὶ πτε-
 ρύγεσσι.] Ἐν ταῖς ἀκrais. Περικτιόνων.] Περιοικέντων γει-
 τόνων. Ναέτης.] Οἰκέτης. Ἀσός.] Πολίτης. Ὀμαρτήσαν-
 τες.] Ἀκολυθῆσαντες. Ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς.] Ὅπως
 ἀγγελία ἦν ἑορτῆς. Θυηλὰς.] Τὰς θυσίας.

44. Πανσυδίη. Πανσυδίη. me Casauboni emendatio-
 Ven. W. H. P. Par. Vo. nem amplexus est Kromaje-
 Rondell. in A. & C. Al. 1. rus & hanc quoque pro-
 & 2. J. 1. & 2. So. legitur bat J. Rondellus. Sic αἰλι-
 Πανσυδίη. *ibid* Εἰς ἱερὸν. Εἰς ἱε-
 ρὸν. V. lib. 13 p. 378. l. 13.

45. Ναυεταίεσκον. Ναυεταίεσκον. 47. Ἐνὶ πόλιεσσι. mallet
 S. St. L. Whit. & Lond. *ibid*. cum S. ἀνὰ πόλιν. propter
 ἀλίσγεφών. αἰλιτρεφών. V. B. & illud sequens. ἐνὶ πτερύγεσσι. St.
 Cod. Bart. reliqui Mss & edi- & L. in marg. hanc lectio-
 ti habent, αἰλιτρεφών. rectissi- nem nobis quoque exhibent.
ibid,

Catervatimque festinabant ad sacrum diem ire
 Quotquot habitabant mari circumdatarum ex-45
 trema insularum:

Hi quidem ab Haemonia, hi vero marina e
 Cypro.

Neque mulier ulla remansit in oppidis Cythe-
 rorum,

Non Libani odoriferi in summitatibus saltans.

Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,

Non Phrygiae incola, non vicinae civis Abydi; 50

Neque ullus juvenum amator virginum: certe
 enim illi

Semper secuti, ubi fama est festi,

Non tantum immortalium (deorum) adferre
 festinant sacrificia,

Quan-

ibid. Κυθήρων. Κυθέρων. Ven.
 & Cod. Barth. χορίων. Barth.
 & Par.

48. Λιβάνης. Λυβάνης. C. & So.
ibid. πύργους χορίων. πύργο-
 σι ναίων. Cod. Reg. quod sine
 dubio e glossemate ortum. il-
 lud autem χορίων per *versari*
 optime vertipotes, non ta-
 men opus est, ut hic ita acci-
 piatur: nam tales locutiones
 saepe apud Poëtas occurrunt,
 & praecipue cum Libanus a
 Sacerdotibus Veneris habi-
 tabatur, quae saltationibus
 Sacra peragere solebant, uti
 hic Viri docti monuerunt.

49. Περικλήων. Περικλυνών.
 Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. Περικ-

χλήων retinui. sic etiam scribi-
 tur apud Homer. Odyss. β. v. f.
 65.

Ἄλλες τ' αἰδέσθης Περικλήωνας
 ἀνδράων,

ibid. ἐλείπει τῆμος ἰορῆς. Co-
 dex Regius vitiosissime habet
 ἐλείπει ἰορῆς θοῆς. integer hic
 versus deest in So. & H.

50. Φρυγίης γαίτης. Φρυγίης
 γαίται. A. & C. Rondellus
 quoque habet γαίται, & pro
 lequenti γαίτης, γαίτης sicut
 etiam B.

53. Ἀθανάτων ἀγών. Ἀθανά-
 τωσιν ἄγων. Vatic. Venet. &
 Reg. Barthius ex suo Codice
 hanc lectionem quoque exhibet,
 quam tamen non probat.

B 2

in

Ὅσον ἀγειρομένων ἀφ' κάλλεα παρθενικάων.
 55 Ἡ δὲ θεὸς ἀνὰ νηὸν ἐπ' ὤχετο παρθένῳ Ἡρώ,
 Μαρμαρυγὴν χαρίεντ' ἀπατράπισσα προσώπῃ,
 Οἷά τε λευκοπάρῃ ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
 Ἄκρα δὲ χιονέων Φοινίσεται κύκλα παρειῶν,
 Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἢ τάχα Φαίης
 60 Ἡρῆς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα Φαῖνῃα.
 Χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνεται· νιοσομένης δὲ
 Καὶ ῥόδα λευκοχίτων' ὑπὸ σφυρᾷ λάμπετο κέρης,
 Πολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
 Τρεῖς χάριτας ψύσαντο πεφυκέναι· εἰς δέ τις Ἡρῆς
 Ὀφθαλ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀγειρομένων.] Ἀθροίζομένων. Μαρμαρυγὴν χαρίεντ'.
 κ. τ. λ.] Λαμπερὸν κεχαρητομένη (lege Λαμπερὸνα κε-
 χαρητομένην) ἀπατράπισσα τῷ προσώπῳ. Χιονέων.] Χιο-
 νόδης, λαμπερῇ, (lege χιονοδῶν λαμπερῶν.) Φοινίσεται.]
 Ἐλαμπερύνεται. Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων.] Ὡσπερ ἐκ τῶν
 τῶν ῥόδων. Ἐρυθαίνεται.] Ἐρυθερῇ φαίνεται. Νιοσομένης.]
 Πορβομένης. Ὑπὸ σφυρᾷ.] Τὰ ἀπολείποντα μέρη πρὸς
 τὴν σφύραλον. (lege ἀσφύραλον.) Τρεῖς Χάριτας.] Κάλ-
 λ' ἔργον, Φρόνησιν ἔργον.

in hac re Viro doctissimo non
 adsentior. nec dubito, quin
 vera Musaei manus in his
 Codicibus lateat.

54. Ἀγειρομένων. ἀγειρόμενοι.
 V. Ven. B. & Cod. Barth.

56. Μαρμαρυγὴν. Μαρμαρυ-
 γὰς. V. Ven. B. Reg. & Cod.

Barth. *ibid.* χαρίεντ'. sic S.
 St. L. Whit. Lond. & Kro-
 maj. In omnibus aliis ha-
 betur χαρίσας & hoc quo-
 que St. & L. in marg. scri-
 bunt. Ven. & Cod. Barth.
 exhibent χαρίσας. omni-
 no tamen retinendum Μαρ-
 μαρυγὰς.

Quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum Deae per aedem incescit virgo He- 55
ro,

Splendorem gratiosa emittens facie,

Qualis alba genas exoriens luna.

Summi vero nivearum rubebant circuli genarum,

Ut rosa ex thecis bicolor: certe diceres,

Herus in membris rosarum pratum adpare- 60
re.

Colore enim membrorum rubebat: euntis vero

Etiam rosae candidam indutae tunicam sub talis splendebant puellae,

Multae vero ex membris Gratiae fluebant; antiqui autem

Tres Gratias mentiti sunt esse: alteruter vero Herus

Ocu-

μαρτυρῶν χαρίντες. Sic apud Nonnum. Dionys. L. 1. p. 40. l. 8.

Καὶ ποτε μὲν χαρίντες ἐς ἄρ-
γυρα κύκλα προσώπων,

57. Οἷά τε λευκοπέρους ἐπαν-
τίλυσσιν σελήνῃ. simile quid ha-
bes apud Theoc. Idyll. 2. vs. 79. eleganter etiam dixit Nonnus Dionys. l. 4. p. 118. l. 31.

Εἰ ποτε δινύων φρενοτερπία
κύκλον ὀπωπῆς,

Ὁ φθαλμὸς ἐλίσσιν, ὅλη σι-

λάγιζε σελήνῃ
Φέγγει μαρμαίρουσι.

pro Ε'παντίλυσσιν. Rondellus
habet ἐπαντίλυσσιν.

58. Χιονίαν. χιονίης. Ven. &
B. *ibid.* περιῶν. Cod. Ven.
habet περιῶν.

61. χρυσῶν. χρυσεῖ. Ven. S.
St. & L. in marg. *ibid.* ἐρυ-
θαίνετε. ἐρυθρογίνετε. A. B. Cod.
Barth. H. & Rondell.

64. Τρεῖς χάριτες. x. τ. λ. huc
facit elegans Epigramma,
quod exstat in Anthologia

B 3

L.

65 Ὁ ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν χαίρειται τεθήλει.

Ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον ἔυρατο Κύπρις.

Ὡς ἡ μὲν, ὡς πολλὸν αἰσέυσασα γυναικῶν,

Κύπριδ' ἀρήτεια, νέη διεφαίνετο Κύπρις.

Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς Φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν

7^ο Ἦεν, ὅς οὐ μενέαινεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.

Η δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη χεῖ νηὸν ἀλάτο;

Ἐσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ Φρένας ἀνδρῶν.

Καὶ τις ἐν ἡιθέοισιν ἐθαύμασε, καὶ φάτο μύθον·

Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόνιοι δ' ἔδρακον
ἄγυι.

75 Η²χ: μόθον χ' ἄεθλον ἀκρόμεν ἀγλαΐᾶων·

Τοίηδ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπριδος ἀρήτιρα,] Ἀφροδίτης Ἰέρεια καὶ Νεωκί-
δος. Νέη διεφαίνετο Κύπρις.] Ἀλλή Κυπρις ἐφαίνετο, ὡς
ἡ Ἀφροδίτη. Δύσατο.] Ἐχώρησεν καὶ εἰσέδου. Ἡΐθων.] Νεω-
τέρων. Ομόδεμνιον.] Ομόκοιτον. Ἡ δ' ἄρα κ. τ. λ.] Αὐτὴ
ἣ δὴ ὥς ἐπορεύετο εἰς τὴ καλὰ θεμέλια ἔχοντα ναόν. Ἀλλὰ-
το.] Ἐπλανᾶτο. Ἐσπόμφμον νόον. κ. τ. λ.] Ἀκόλεθον τὸν
οὐκ εἶχε πρὸς τὰς φρένας τῶν Ἡΐθων. Ἐδρακον.] Ἐβλα-
ψα. Ἡΐχι μόθον.] Εἶπε μόχθον. Ἀΐθλον.] Ἀγῶνα. Ἀ-
γλαϊάων.] Τῶν ἀγλαῶν καὶ ἀμόρφων.

L. 1. Cap: 41. Epig: ult.

Αἱ χεῖρες, τρεῖς ἑστί· σὺ δὲ
μία ταῖς τρεσὶ πόταις

Γυνήθης, ἡ ἔχου' αἱ χεῖρες
χεῖρες.

Nonn. L. 43. p. 1106. l. 6.

~~Αποστολή~~ **Επλοτεία Ζαΐρ**

Τρισάγιον Χαρίτων Βιζόν βλά-
σησι τιπάρτη·

65. Γελοῖαν. γελᾶαν. Η.

66. *Eugero*. Hoc omnino retinendum cum Ven. B. S. So. St. L. Whit. Lond. & K. Reliqui male exhibent *ευγερο*.

67.

Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. 65

Profecto sacerdotem dignam nacta erat Venus.

Sic ea quidem, plurimum antecellens femi-
nas,

Veneris sacerdos nova adparebat Venus.

Subiit autem juvenum teneras mentes; neque
ullus vir

Erat, qui non cuperet habere conjugem He- 70
ro.

Illa autem bene fundatam quacumque per ae-
dem vagabatur,

Sequentem mentem habebat, & oculos, & cor-
da virorum.

Atque aliquis inter juvenes admiratus est, (*eam*)
& dixit verbum:

Et Spartam accessi, Lacedaemonis vidi ur-
bem,

Ubi laborem & certamen audimus pulcritudi- 75
num:

Talem

67. Ως ἢ μὲν. Ως ῥ' ἢ μὲν. Al.
1. pro μὲν Cod. C. habet μὲν.

68. Αἰήτῃσιν. Αἰήτῃσιν. S.

69. Δύσαστο. Δύσαστο. A. &
C.

70. Ηῖν, ὅς ἢ μὲν ἴσμεν ἔχον.
pro ὅς Ven. habet ὅν hanc
autem voculam omittit J.

2. In Codice Regio legi-
tur Ηῖν ἴσμεν ἔχον μὲν.

3. Cod. Bart. habet. Ηῖν ἴσμεν
χ' ὅν ἴσμεν μὲν. Subjun-
git vero Barthius legit idem

ille librarius ἔχον τ' ἴσμεν ἔχον
μὲν.

71. Καλλιθέμεθλον. Καλλι-
θέμεθλον. A. & C. Al. 1. &
2. J. 1. & 2. So. W.H. Par.
& Bart. *ibid.* placuit scribere
Codicis Veneti pro ἴσμεν ἔχον
scribere ἴσμεν γαίλατο.

72. Iterum in Cod. Ven-
pro ἴσμεν ἔχον male habetur ἴσμεν
ἔχον.

74. Εἰδρακον. Εἰδρακον. B. &
Rond.

Τοίην δ' ἔπω ὅπωπα νέην, κεδνήν θ', ἀπαλήντε.
Καὶ τάχα Κύπεις ἔχει χαρίτων μίαν ὀπλοτε-
ράων.

Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' ἔχ' ἔυρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνην λεχέων ἐπιθήμεν. *Ἡρῶς.*

80 Οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὀλυμπον ἐφίμειρω θεὸς εἶναι,
Ἡμετέρην παρῴκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡρῶ.

Εἰ δέ μοι ἔκ' ἐπέοικε τήν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
Τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἠϊθέων τίς ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλ.

85 Ἐλκ' ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κέρης.

Αἰνοπαθὲς Δείανδρε, σὺ δ', ὥς ἴδες εὐκλέα κέ-
ρην,

Οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
Ἀλλὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ὀπλοτεράων.] Νεωτέρων. Παπταίνων ἐμόγησα.] Πε-
ριβλέπων ἐκακοπάθησα. Παρῴκοιτιν.] Γυναῖκα. Εἰ δέ
μοι ἔκ' κ. τ. λ.] Εἰ δὲ τίμ' σιμ' ἱέρειαν οὐ πρέπων (leg.
πρέπον) ἐσί μοι ἀπτεσθαι. Τοίην μοι, Κυθήρεια.] Ομοίαν
ταύτης, ὡς Κυθήρεια. Ἡϊθέων.] Ἀγάμων, νέων. Ἐλκ' ὡς
ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο.] Ἀλγ' ὡς ὑφαιρῶν ἐπέμνηεν.
(leg. ἐπεμάνη.) Αἰνοπαθὲς.] Δεινὰ παθῶν.

76. Οὐκ. ἔπω. Ven.
ibid. Κεδνὴ θ', ἀπαλήντε. ἰδα-
νὴ θ' ἀπαλήντε. B. νήνδα
πᾶν θ' ἀπαλήντε. S. quod etiam
apud St. & L. in margine
reperies. hic versus autem
in Codice Barthiano sic le-

gitur: Τοίην δ' ἔπω ὅπωπα
νέην τε θ' ἀπαλήντε.

77. Καὶ. Ἡ. B.

78. Κόρον δ' ἔχ' ἔρον ὀπω-
πῆς. eadem fere dixit Non-
nus L. 5. p. 153. l. 6. ubi
elegantius dicit δῆμας διαμύρεται
κέρης.

Talem autem nondum vidi puellam, tam praestanti corpore, tamque teneram;
Forte Venus habet Gratiarum unam juvenum.
Intuendo defessus sum, satietatem autem non inveni adspiciendi.

Illico moriar, cubile ubi conscenderim Herus:
Non ego in coelo cupio Deus esse, 80
Nostram uxorem habens domi Hero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare,

Talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebeas!
Talia quidem juvenum quis locutus est: aliunde (*vero*) alius

Vulnus celans insanivit pulcritudine puellae. 85

Gravia passe Leander, tu autem, ut vidisti inclytam puellam,

Nolebas occultis consumere mentem stimulis,
Sed

κούρης. nempe ὀφθαλμοῖσι. & L. 42. pag. 1080. l. 16.

Οὐ γὰρ οἱ εἰσορόωντι κόρε πάλιν·
ἰσαμύλῳ γὰρ

Παρθένον ὅσον ὅπως, τίσιν
πλέον ἔθελε λάσσειν·

In Cod. Ven. habetur κόρε
δ' αὖτε οἶδα ὅπως.

80. Ε'φιμαίρω. ἰφικοίμην. Ven.

81. Praetulerim

Ἡμετέροις ὡς ἑταίροις ἔχον ἐν
δόμοισιν Ἡρώ.

Spe quidem sua potest dicere: vim tamen majorem Sententia habitura videtur, si

δόμοισιν epitheton hoc adji-
ciatur. DORVILLIUS.

83. Ο'πίσσω. ἐπίσσω. Ven. & B.

84. Ε'φώνην. ἰφώνην. A. & C. in Codice Veneto male habetur ἐπιφώνην. tum debuisset saltem sic legi πῶς ἢ θίων ἐπιφώνην. *ibid.* ἄλλοθεν ἄλλο. in eod. Cod. legitur ἄλλοθεν δ' ἄλλο.

85. Ε'πιμήνατο. σημήνατο. Ven.

86. Λείανδρε, Λίανδρε. B. & Rondell.

Ἀλλὰ, πρειπιδύτοισι δαμείς ἀδόκητον οἷτοῖς,
Οὐκ ἔτιλες ζῶειν περικαλλέῃ ἄμμορῃ Ἡ-
ρούς.

90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρρός ἐρώτων,
Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτῃ πυρρός ὀρμῇ.

Κάλλῃ γ' ὡς πειπυτον ἀμωμήτοιο γυναικὸς

Ο'ξύτερον μερόπεσσι πέλει πλερόεντ' οἷτ'.

Ὁφθαλμός δ' ὁδός ἐστιν· ἀπ' ὀφθαλμοῦ βολάων

95 Ἐλκ' ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδύει.

Εἶλε δέ μιν τότε θάμβῃ, ἀναιδείῃ, τρόμῃ,
αἰδώς.

Ἐτρεμε μὲν κραδίη, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι.

Θάμβει δ' εἶδ' αἶψαν· ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰ-
δῶ.

Θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτ' ἀναιδείῃ ἀγαπάζων,

100 Ἡρέμα πρὸς τὴν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κέρης.

Λοξά

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οἷτοῖς.] Βέλεσιν. Ἀμμορῃ.] Ἀμέποχῃ. Πειρίπυ-
τον.] Πειρίπυτον (forte περικαλλήτον.) Ἀπ' ὀφθαλμοῦ
βολάων Ἐλκ' ὀλισθαίνει.] Ἐκ τῆς βολῆς τ' ὀρμάτων
ὀλισθον (leg. ὀλισθόν) ἐμποιεῖται κάλλῃ. Εἶλε δέ μιν τότε
κ. τ. λ.] Τότε δὲ αὐτὸν ἔλαβεν θάμβῃ ἀναιδέως.
Θάμβει δ' εἶδ' αἶψαν κ. τ. λ.] Ἐθαύμαζε ᾧ τὴν αἰ-
δῶν θεωρεῖται. ὃ ᾧ ἔρως ἀπεδίωξε τὴν ἐντροπὴν.

88. Πρειπιδύτοισι. πρειπιδύ-
τοισι. V. & Ven. recepta lectio
magis placet, sic πρειπιδύ-
τας οἷτός habuimus infra v. 41.

89. Ἀμμορῃ. Ven. male
habet ἄμμορῃ. & H. ἄμμορῃ.

90. Πυρρός. πυρρὸν. B. &
Rondell.

91. Κραδίη. κραδίης. Ven.
ibid.

Sed ardentibus domitus inopinato sagittis
 Nolebas vivere perpulcræ expers Herus.
 Cum oculorum vero radiis crescebat fax amo- 90
 rum,

Et cor (*ei*) fervebat invicti ignis inpetu.
 Pulcritudo enim celebris emendatae formae mu-
 lieris

Acutior hominibus est veloci sagitta;
 Oculus vero via est; ab oculi ictibus
 Vulnus delabitur, & in corda viri descendit. 95
 Cepit autem ipsum tunc stupor, inpudentia, tre-
 mor, pudor:

Tremuit quidem (*ipsi*) cor, pudor vero ipsum
 tenebat captum esse.

Obstupuit vero pulcritudine optima, amor ve-
 ro ademit (*ipsi*) pudorem.

Audacter autem ob amorem inpudentiam ad-
 fectans

Tacite pedibus incedebat, & e regione consiste- 100
 bat virginis. Obliv-

ibid. ἀνικήτου. ἀνικήτον. Ald. 2.
 & J. 1.

93. Πίλοι πίλοι. Ald. 2. &
 J. 1. & 2.

94. Ο'φθαλμός δ'. melius
 cum Par & H. legi posse pu-
 to Ο'φθαλμός δ'.

95. ἔλκος. κάλλος. Ven. &
 B. Omnino retinendum τὸ
 ἔλκος, quod ex praecedentibus
 ἀπ' ὀφθαλμοῦ βολάν fatis pa-
 tet. simile dixit Ovidius He-
 roid. Epist. 16. vs. 276.

— descendit vulnus ad
 ossa meum.

Codex Regius habet κάλλος,
 ubi Rondellus ait *quasi καί*
ἔλκος esset legendum.

97. Κεῖθιν. κεῖθιν. Ald. 1.
 & 2. H. St. & L. in marg. P.
 Par. Vo. Whit. Rondell. &
 Lond.

98. δ' ἀπνέσφισιν. vocu-
 lam δ' omittunt B. & Ron-
 dell. So. scribit ἀπνέσφισιν.

100. ἔ'ε'αυη. ἔ'ε'αυη. B.

- Λοξὰ δ' ὀπιπτόων δολεράς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς ἃ
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι ὠδραπλάζων Φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς ξυνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρῳ,
 Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ ᾗ καὶ αὐτὴ
 105 Πολλάκις ἱμερόεσσαν ἔην ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν,
 Νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὅ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάν-
 θη,
 Ὅττι πόθον ξυνέηκε, καὶ οὐκ ἀπεισείσατο, κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεῖανδρῷ ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 Φέγγῃ ἀνατείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἡώς.
 Ἐκ περσέτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιῳ Ἐσπερῷ ἀ-
 γήρ.

Αὐ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Λοξὰ δ' ὀπιπτόων.] Στραβὸν ᾗ περιελεπόμενῃ.
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι κ. τ. λ.] Τοῖς νόμασι ὠδρα-
 πλανῶν καὶ ὠδρακλέπων τὸν νῦν τ' κέρης. Χαῖρεν ἐπ' ἀ-
 γλαΐῃσιν κ. τ. λ.] Ἐχαιρεν ἐν ταῖς λαμπερότησιν ὅππῃ
 τῷ κάλλει. Ἐν ἡσυχίῃ.] Ἡσυχως. ἱμερόεσσαν ἔην κ. τ.
 λ.] Τὴν αὐτῆς ὅππῃ θυμητὸν ἀπέκρυψε θεωρίαν. ἰάνθη,
 Ὅττι πόθον ξυνέηκε κ. τ. λ.] Εὐφραίνθη, ὅτι τ' πόθον
 συνῆκε καὶ ἀπεισείσατο. Ἐδίξετο λάθριον ὥρην.] Ἐζήτησε
 κρυπτὴν ὥρην. Φέγγῃ ἀνατείλασα κ. τ. λ.] Τὸ ᾗ Φέγγ-
 γῃ συνείλασα (1sg. συνειλήσασα) κατήρχετο εἰς τ' δύσιν
 ἡμέρα.

101. Λοξὰ. Δοξὰ. Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. So.
 2. J. 1. & 2. Rondell. error ex
 similitudine litterarum ortus.
 102. ἰλίλιξιν. ἰλίλιξιν. A. C.
 103. ξυνέηκε. συνήκε. B.
 ἰλίλιξιν.

Oblique vero intuens dolosos torquebat oculos,

Nutibus mutis in errorem inducens mentem
puellae.

Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,

Gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite vero
& ipsa

Saepe gratam suam occuluit faciem, 105

Nutibus occultis signa amoris praenuntia dans
Leandro,

Et rursus ex adverso ipsi innuit. ille vero intus
animo gaudebat,

Quod amorem senserit, & non renuerit puella.

Dum igitur Leander quaerebat occultam horam,

Lucem contrahens descendit ad occasum sol, 110

E regione autem adparuit umbrosa Hesperus
stella.

Sed

ινίησι. Ven.

105. Α' πίκρυψεν. επίκρυψεν. V. S. & Rond. επίκρυψεν. St. & L. in marg.

106. Υ' παγγέλεισαι. Ε' παγγέλεισαι. V. υπαγγέλεισαι. Ven. B. Barth. Par. & Rondell. επαγγέλεισαι. S. επιγγέλεισαι. St. & L. in marg.

107. Ε'νδοθι. Ε'νδοθεν. V. Codex Venetus pro ενδοθι θυμῳ mendose habet ενδ θι-

θυμῳ.

108. Ο'τ'η. Ο'η. H. *ibid.* ξηνίησι. συνίησι. Lond.

109. Ω'ρλω. Ω'ρην. So.

110. Η'ώς. Η'ά. S.

111. Α'νίφαισι. ανάφαισι. B. άνίφησι. Ven. in secunda editione legitur άνίτειασι, dubitarem, an glossa non esset, verum in hac editione nulla reperitur, adeoque hanc lectionem non improbarem.

Αὐτὰρ ὃ Θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 Ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσιν ὁμίχλην,
 Ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης,
 115 Βυσσόθεν ἐξονάχιζεν ἀθέσφατον· ἥ ᾗ σιωπῇ,
 Οἶάτε χωομένη, ῥοδὴν ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλὶφρονα νεύματα κούρης,
 Θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶ-
 να,

Ἐχάτα τιμήεντ' ἄγων ἐπὶ κλύθρα νηῦ.
 120 Οὐκισαλέοις ᾗ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθέν' Ἡρώ,
 Οἶάπερ ἔκ ἐθέλουσα, τοίην δ' ἀνενείκατο Φωγὴν,
 Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ·
 Ζεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρ-
 θένον ἔλκεις;
 Ἄλλην δεῦρο κέλθθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶ-
 να.

125 Μῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετήρων.

Κύ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κυανόπεπλον ὀπιθρώσκουσιν.] Μελανοχιτῶνα, ἐπιπη-
 δοῖαν (leg. ὀπιπηδῶσαν.) Πολυδαίδαλον.] Πολυκέντητον.
 Ἐχάτα τιμήεντ' κ. τ. λ.] Εἰς τὰ ἔχματα καὶ κεκρυμ-
 μένα τῶν τιμῶν ναῦ ἄγων αὐτῇ ἀναγκαστικῶς καὶ μὴ
 θέλουσιν ἐπακολουθεῖν. Θηλυτέροις ἐπέεσσιν κ. τ. λ.] Γυ-
 ναικείοις ἢ ἀπαλοῖς λόγοις ἀπειλᾶσαι τῷ Λεάνδρῳ. Τί μαρ-
 γαίνεις;] Τί μωραίνεις. Ἐλκεις;] Τυτέφι κρατῆς. Πο-
 λυκτεάνων.] Πολυχρημάτων.

113. ὀπιθρώσκουσιν. ἐπιθρώ-
 σκουσι. Bart. Par. & Rondell.

114. Min. j. V. Ven. B.
 Cod. Reg. & S.

115;

Sed ipse audacter adibat prope pnellam,
 Ut vidit atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puellae,
 Ex imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 Tamquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatae sensit remissos nutus puellae,
 Audacter manu artificiosam traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero, 120
 Tamquam nolens, talemque emisit vocem,
 Feminis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem trahis
 Alia ito via, meamque dimitte vestem!
 Iram meorum evita (*time*) locupletum parentum! 125

Vene.

115. Εἰσπράττειν. ἐστράχισεν.
 Ven. ἐστράχισεν. B. Rondel-
 lus habet ὁ στράχισεν.

116. Χωρομένη. χωρομένη. J.
 1. & 2. St. & L. *ibid.* ἐξίστα-
 σι. ἐξίστασι. H.

117. Χαλίφρονι νόματι. cum
 Gulielmo de Mara potius
 verti per *remissos nutus*, sen-
 sus hujus versus erit, *ut sen-*
sit nutus signa remissae men-
tis puellae.

118. Θαρσάλιος. Θαρσάλην.
 Ven.

120. Οἰκαλίοις. οἰκαλίας.
 sic omnes praeter V. S. So.
 St. L. P. & Vo. in margi-
 ne tamen St. & L. quoque
 repraesentant οἰκαλίας. Co-
 dex Venetus errore tantum
 calami habet οἰκαλίας.

121. Ἀννείκετο. ἀννέκετο.
 V. Ven. & S.

- Κύπειδ' ὅ σ' οἶκε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν.
 Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπέιλήσεν, εἰκότα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης ἧ Λέανδρ' ἐπεὶ κλύεν οἷστρον ἀπειλῆς,
 130 Ἐγὼ πειθομένων σημήϊα παρθενικάων.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 Κυπριδίων ὄρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον εὐχρουν αὐχένα κύσας
 Τοῖον μῦθον εἶπε, πόθ' βεβλημέν' οἷστρον.
 135 Κύπρι Φίλη μὲν Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 Οὐ γὰρ ἐπιχθονήσιν ἴσῃν καλέω σε γυναῖξιν,
 Ἀλλὰ

ΣΧΟΛΙΑ.

Κύπειδ' ὅ σ' οἶκε κ. τ. λ.] Οὐ πρέπει σὺ τῆς Ἀφροδίτης ἢ ἱέρειαν ἀφάσσειν καὶ ψηλαφᾶν. Ἐπὶ λέκτρον.] Ἐπὶ κρεβάτιον. Ἐπεὶ κλύεν.] Ὡς ἤκουεν. Ὁ ὄρων.] Ὁ μιλιῶν τῷ Ἀφ' τῇ μίξεως. Τοῖον μῦθον κ. τ. λ.] Τοῖον τὸν λόγον εἶπε τῷ πόθ' βεβλημέν' οἷστρον τὴν ἡδονῆς.

128. Παρθενικῇσιν. Michaël Neander in libro, quem de re Poëtica Graecorum conscripsit p. 732. citat *θηλυτέρησι*. quod certe ἀμείστημα μνημονικὸν viri docti fuit. nam forte in animo habuit versum 36.

Μῶρον ἀλαιομένην ζηλήμονα
 θηλυπράων.

129. Ἐπεὶ κλύεν. Ὡς κλύει. Cod. Vatic. Ὡς ἔκλυεν. Ven. & B. secunda editio habet ὅτ' ἔκλυεν. retinendum ἐπεὶ κλύεν, quod etiam apud Homer. occurrit Iliad. O. vs. 270. ἐπεὶ θῶ ἔκλυε αὐδῶ. & alibi *ibid.*

ἀπειλῆς. male Cod. V. Ven. & Reg. habent ὀπινῆς.

131 Ἀπειλείωσι ἀπειλείουσι. B. & S. ἰχθαίρουσι. V. & Ven. saltem, ut ratio metrica constaret, scribere debuissent ἀπικθαίρουσι, ut in Codice Regio.

132. Κυπριδίων ὄρων. Ὁ ὄρων. *consabulationes, colloquia*, sic interdum recte vertitur hoc verbum, eo sensu ὁ ὄρων. ὁ ὄρων. dixit Homerida incertus in Hymno 21. verum apud Nostrium hoc loco, sicut etiam vs. 230. cum interpretibus per *Veneretas consuetudinem*.

Veneris non te decet deae sacerdotem solici-
tare;

Virginis ad lectum difficile est pervenire.

Talia minata est, convenientia virginibus.

Feminearum autem Leander ubi audivit furo-
rem minarum,

Sensit persuasarum signa virginum.

.130

Etenim quum juvenibus minantur feminae,

Venerearum consuetudinum nuntiae sunt mi-
nae.

Virginis autem bene olentem bonique coloris
cervicem osculatus

Tale verbum ait, amoris ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Mi. 135
nervam,

Non enim terrestribus aequalem voco te mu-
lieribus,

Sed

suetudines verti debet. Anna Praestantissima ad Callima-
chi Fragment. 16, vs. 3 *ἡ-
γαιὸς ἡγεμονίας* Gallice expli-
cat *Discours de Mariages*;
quamvis Pareus vertat *prae-
cepta conjugalia* in Comment.
ad vs. 274.

133. *Ἐνδομον. ἑνδομον.* Ven.
ibid. κύσας. κύσας. B.

134. *Πόθεν βεβόλημαι* *οἷ-
σιν.* quod verti *amoris ictus*
furore vel *incitatus*. aliud
enim est *κίνητον ἔρω* quod
habes apud Nostrum, vs. 87.
166. & 196. Nonnum lib.

42. p. 1086. l. 22. aliud est
οἷσιν quod Scholiastes Op-
piani ad 1. Halieut. vs. 500.
explicat per *μανίας*, nec aliter
Hesychius *οἷσιν, μανίας*.
Adde Lucianum in *Asino* p.
250. edition. Aldin. An. 1522.
ἔρωτι καὶ οἷσιν φέρεται, & hinc
οἷσιν, quod ibid. paulo ante
habetur. in Codice Vaticano
legitur *πόθεν βεβόλημαι* *οἷσιν*
& Veneto *πόθεν βεβόλημαι* *οἷσιν*.

136. *Ἐπιχθονίαν ἴσιν* — *γυ-
ναῖν. ἐπιχθονίαν ἴσιν* — *γυ-
ναῖν.* V. Ven. & Reg.

D

138.

Ἀλλά σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίων Θ εἶσκω.
 Ὀλβι Θ, ὅς σ' ἐφύτθυσε, καὶ Ὀλβίη, ἣ τέκε, μή-
 τηρ,
 Γαστήρ, ἣ σ' ἐλόχθυσε, μακαρτάτη. ἀλλὰ λι-
 τάνων
 140 Ἡμετέρων ἐπάκχε, πόθθ' δ' οἴκτειρον ἀνάγκη.
 Κύπριδ Θ ὡς ἱέρεια, μετέρχεο Κύπριδ Θ ἔρ-
 γα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυσιπόλθυσε γαμήλια θεσμά θεαίνης.
 Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσαι Ἀφροδίτη,
 Παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἡν' δ' ἐβελήσης
 145 Θεσμά θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
Εἴτι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Εἶσκω.] Ὁμοιω, ἰσάζω. Ὀλβι Θ ὅς σ' ἐφύτθυσεν κ.
 τ. λ.] Πλάσι Θ καὶ τίμι Θ, ὅσις σὲ ἐγέννησεν. ἰαίνεται.]
 Εὐφραίνεται.

138. Ὀλβι Θ, ὅς σ' κ. τ. dare, licet de re universa verba
 λ. Alexander Pope, Prin- jam fecerint. & esto μυτολό-
 cept Poëtarum Britanno- γον: non ideo erit vitiosum.
 rum in versione Odyss. Ho- pulcherrimae apud Poëtas &
 mericae L. 6. p. 70. compa- Oratores sunt μυτολογία. non
 rat Homeri locum Odyss. magni momenti porro quod
 155. cum Musaei vs. 138. similitudines soni offenda-
 & castitatem Poëtae Antiqui tur ἰπυχδοίησιν ἴσθιν. nam quis
 dilaudat: sed cum hic μυτολόγον Poëtarum talia non multa
 putet, καὶ Ὀλβίη ἣ τίς μήτηρ, habeat. Quid ipso Homero
 γαστήρ ἣ σ' ἐλόχθυσεν μακαρτάτη fiet Iliad. N vs. 642.
 non plane adsentior solemne
 enim optimis Scriptoribus per
 partes aliquid vituperare, lau-

Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτῆς ἰὼν ὥσθ'
 μάχισσιν ἐμίχθη.
 Odyss. Δ. vs. 754.

Μαδῖ

Sed te filiabus Jovis Saturnii adsimilo.

Beatus, qui te genuit, & beata, quae peperit,
mater,

Venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed pre-
ces

Nostras exaudi, amorisque miserere necessita-140
tis.

Veneris ut sacerdos, exerce Veneris ope-
ra.

Huc ades, initiare nuptialibus legibus Deae!

Virginem non decet ministrare Veneri,

Virginibus Venus non gaudet. Si vero volue-
ris

Instituta Deae amabilia, & Caerimonias fidas 145
(*veras*) scire,

Sunt

Μηδὲ γένοιτο κακῷ κικακωμί-
109. ———

Quid Moscho Idyll. 2. vs. 104.

——— οἶά τι νῦν

Πηνὺς.

Sed millena talia in Graecis
& Latinis occurrunt. Popius
tamen ibi jure summo Home-
rum vindicat a J. C. Scali-
geri inani crisi. DORVILLIUS.
ibid. Γατὴρ ἢ illud n̄ habet à Ven.

141. Non hic cum Pareo
illud *μυτίεχο* in *μυτίεχο* mu-
tandum censeo. eadem fere
dixit Homerus *μυτίεχο* ἔρ-
γα γάμοισι. Quem locum ipse
quoque indicat & legitur
Iliad. E. vs. 429. *ibid.* Κύπερ-

δος ἔργα sic ἔργῳ ἔρωτες apud
Oppian. 4. Halient. vs. 161.
Δυνὺς ἔργα. Halient. 1. vs. 533.
ἔργῳ πολέμῳ apud Orpheum
Prognost. vs. 15. & ἔργα μά-
χης vs. 38.

142. Hic versus in editio-
ne Hervagiana non habetur.

143. Ὑποδρήσεν. ὑποδρήσεν.
Cod. Anglic. Ald. 1. & 2.
J. 1. & 2. So. H. P. & Vo.
ibid. Α'φροδίτη. Α'φροδίτῳ. Ven.
B. & S.

145. Πισὰ. πιστὰ. Ven. &
S. non male quidem, sed *Ve-
neris sacra* per excellentiam
πισὰ dici possunt hinc *foedera
amantium*.

D 2

146.

Ἔστι γάμῳ καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυ-
θήριαν,

Θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα Θεσμὸν ἐρώτων,
Σὺν δ' ἰκέτην με κόμιζε, καὶ, ἥν' ἐθέλῃς, παρα-
κοίτην,

Τὸν σοὶ Ἐρως ἤγρευσεν εἰς βελέεσσι κιχήσας.

150 Ὡς Θεασὺν Ἡρακλῆα Θεὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
Θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ κύμφην.

Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρ-
μῆς.

Παρθένῳ ἔ' σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη.

Ἡ' ποτε Μειλανίωνος ἐρασταμένου Φύγεν εὐνῇ,

155 Παρθενίης ἀλέγουσα· Χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῳ θέτο πάσῃ.

Πεῖθεο

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Περσχοίτῳ.] Νυμφίον νέον. Θητεύειν.] Ὑπηρετεῖν.
Ἡ' ποτε Μειλανίωνῳ κ. τ. λ.] Ἡ' τις ποτὲ ἐρώντῳ ἔ'
Μειλανίωνῳ ἐξέφυγε ἢ ἀνέω.

146. Κυθήριαν. Ἀφροδίτῳ. Macedonii, quod legitur in
P. & Vo. Anthologia lib. 7. p. 598.

148. Γκίτῳ. οἰκίτῳ. S. *ibid.* Ed. Wech.

Ἑρώτων cum omnibus scripti,
in K. minus recte habetur
Ἑρώτων, idem mos habuimus
paulo ante v. 144. Ἡ' δ'
ἰδιότης. *ibid.* πρὸς κοίτην.
πρὸς κοίτην. Ven.

149. Τὸν σοὶ Ἐρως ἤγρευσεν. il-
lud ἀγρεύειν hic eleganter di-
citur. sic in Epigrammate

Τὸ τόμα τοῖς χαρίτεσι, προ-
σπαῖε δ' αἰδοῖσι βέλους,
Ὅμματα τῇ παφίῃ, τῇ
χείρῃ τῇ κιδάει.

Σκυλεύει βλεφάρων φάος ὄμ-
μασιν. ἔας αἰοιδῇ.

Πάνταθι ἀγρεύεις τλήμονας
ἡδίστους.

ibi

Sunt nuptiae & lecti. Tu autem, si amas Venerem,

Mulcentium mentem ama suavem legem amorum,

Tuumque servum (*tibi supplicem*) me accipe, & si velis, conjugem,

Quem tibi Cupido venatus est, suisque sagittis adsecutus;

Sicut audacem Herculem celer auream gestans 150 virgam Mercurius

Servitum duxit Iardaniam ad puellam.

Tibi vero me Venus misit, & non sapiens adduxit Mercurius.

Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta;

Quae olim Milanionis amantis fugit lectum,

Virginitatem curans; irata autem Venere, 155

Quem prius non amavit, (*eum*) in corde posuit toto.

Per-

ibi autem versu primo potius cum Vinc. Obsoræo pro βάλλης, legere in θάλλης. quae lectio ex Musaei vñ. 65. defendi potest

Ο'φθαλμοὺς γελῶν ἐκ τῶν χειρῶν τιθεῖται.

Praeterea quam facile littera θ corrupta fuerit in β! cuius rei exempla nobis suppetunt ex doctissimo G. Canteri libello de ratione emen-

dandi auctores Graecos cap. 1. *ibid.* τὸν σοι. τὸν με. Ven. 150. θοὸς. θ' ὁ. Ven. θιὸς legitur in Rondell. vitio procul dubio librarii.

151. Ε'κόμιζον. ἐκόμισεν. V. in Codic. Ven. hic versus sic legitur Θητῶν ἐκόμισεν Ιορδανίη ποτὶ νύμφη in Vatic. & B. habetur Ι'ορδανίω.

152. Ε'πιμπε. ἱπιμψε, S.

153. Α'πλάιντι. Cod. V. & Ven. male scribunt Α'πλάιντι.

156. Πάση. πῶση, B.

D 3

157.

- Πείθεο κ' σὺ, Φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ως εἰπὼν, παρέπεισεν ἀναινομένης Φρένα κένης,
 Θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παρπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 Αἰδοῖ ἐρυθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρειήν.
 Καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἵχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 . Πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἐὼν ξυνέεργε χιτῶνα.
 Παιδοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα. Παρθενικῆς
 δὲ
 165 Πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόχεσ' ἔστι σιωπὴ.
 - Ἦδ' ἡ κ' γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένης. Ἦ-
 ρῶ,
 Κάλλει δ' ἱμερόεντ' ἀνεπτοίητο Λεάνδρῃ.
 Οὔρα μὲν ἔν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 Τό-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παρπλάγξας.] Παρπλανήσας, ὁμοπλανήσας. Εἰπὶ
 χθόνα πῆξεν ὀπωπῶν.] Εἴξεε πρὸς τὴν γῆν. Ξυνέεργε.]
 Συνέσφιγγε. Παιδοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα.] Τῇ
 παιδοῖ συνηγοντο ταῦτα τὰ προαγγέλματα. Οὔρα μὲν
 ἔν ποτὶ γαῖαν κ. τ. λ.] Εἰς μὲν ἔν ποτὶ τὴν γῆν ἡ κένη
 τὴν ὄψιν εἶχεν.

157. Πείθεο. Δείδει. Ven. πῆξεν ὀπωπῶν. similis locu-
 158. Παρέπεισεν ἀνέπεισεν. B. tio occurrit apud Theocrit.
 & S. ibid. ἀναινομένης. ἀναινο- Idyll. 2. vs. 112. Nonn. lib.
 ρήν. Ven. & B 46. p. 1196 l. 6. Virgil.
 159. Εἰρωτοτόκοισι. ἐρωτοκίσι- Æneid. l. 6. vs. 469. l.
 σι. B. 7. vs. 250. l. 8. vs. 520.
 160. Ἀφθογγος ἐπὶ χθόνα Ovid. Metam. l. 13. vs. 125.
 ubi

Per-suadere & tu, cara, ne Veneri iram excites.
Sic fatus, persuadendo flexit recusantis men-
tem puellae,

Animum (*ejus*) amorem parientibus errare fa-
ciens verbis.

Virgoque tacita in terram defixit oculos, 160

Pudore rubefactam abscondens genam;

Et terrae radebat summum subter vestigia, pu-
dibunda autem

Saepe circa humeros suam contraxit vestem,
Persuasionis enim haec omnia praenuntia. Vir-
ginis enim (*certe*)

Persuasae ad lectum promissio est silentium. 165

Jam & suavamarum susceperat stimulum amo-
rum,

Urebatur autem cor dulci igne virgo He-
ro,

Pulcritudineque suavis stupefcebat Leandri.

Quando igitur (*illa*) in terram habebat incli-
natos oculos,

Tum

ubi vid. notas. in Cod. Ven.
perperam legitur παρθενηλὴ δ'
ἀφθογγον. in Vatic. quoque
habetur ἀφθογγον.

161. Εἰρυθιάσαν. ἐρυθρία-
σαν. V. & Ven. ἐρυθρίωσαν.
S. ἐρυθρίωσαν. J. 2.

162. ἔξιν ἔξισιν. Ven. *ibid.*
ἐπ'. sic A. S. Vo. Lond. &
K. omnes alii habent ἐπ'.

163. πυρίεργα. πυρίεργα. V.
πυρίεργα. Ven.

164. In Cod. V. & Ven.
pro πάντα legitur ἐπ'.

168. κάλλι. κάλλι. Ron-
dell. κάλλι. V. & Ven.

169. ὅφρα μὲν ἔν. illud
ἐν. omittunt Codices A. &
C. *ibid.* ἔχιν. ἔχιν. Ven. &
S. *ibid.* ἐπικλῶ ἐμικλῶ. Ven.
A. Ald. 1. & 2. J. 1. &
2. W. So. H. & Par. Con-
stantinus Lascaris recte pro
ἐμικλῶ legit ἐπικλῶ. uti in
.Com-

- 170 Τόφρα ἧ καὶ Λεῖανδρῷ ἔρωμανέεσι προσώποις
 Οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Οὐδὲ ἧ Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο Φωνὴν,
 Αἰδῆς ὑγρὸν ἔρευθῷ ὑποτάζουσα προσώπου.
 Ζεῖνε, τοῖς ἐπέεσι τάχ' ἀν καὶ πέτρον οἰ-
 ναις.
- 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 Οἳ μοι, τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν ἐς πατεῖδα
 γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγασα. Πῶς γὰρ ἀλή-
 της
 Ζεῖνῳ ἐὼν, καὶ ἄπυσθ', ἐμῇ Φιλότῃτι μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι.
 Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Τόφρα.] Τηνικαῦτα. Ἐρωμανέεσι.] Ἐρωτικοῖς. Οὐ
 κάμεν.] Οὐκ ἐπέμεινεν. Αἰδῆς.] Ἐντροπῆς. Οἰναις.]
 Διεγείροις ἐπὶ πειθῷ.

Commentario J. Vatelli vi-
 dere est. Et Gulielmum de
 Mara quoque sensum hujus
 loci percepisse ex ejus inter-
 pretatione colligitur.

*Ergo donec huius radiantia
 lumina fixit.*

Quos tamen male reprehen-
 disse videtur J. Vatellus,
 quod illud ὁμίχλῳ non re-
 tinuerint.

172. Ἀνείκατο. ἀνεδείκατο.
 V. ἀνφίκατο, Ven.

173. Ἀποτάζουσα. ὑποτάζου-
 σα. Ven.

174. Πέτρον οἰναις. πέτρον
 οἰνῆς. V. & Ven.

176 Ἐκόμισεν. ἐκόμισεν. Ven.

177. Ἐφθέγγασα in So ha-
 betur ἐφθίγγασα & sic quoque
 edidit Rondellus, sed in notis
 ἐφθίγγασα legendum monet,
 quod in omnibus aliis jam
 habetur.

178. Pro ἄπυσθ' scripsi
 ἄπυσθ' cum secunda editio-
 ne

Tum & Leander amore furente vultu 170
Non defatigabatur spectando teneram cervi-
cem virginis.

Tandem autem Leandro suavem (*hanc*) emisit
vocem, (*Hero*)

Verecundiae madidum ruborem stillans a fa-
cie:

Hospes, tuis verbis forsan & caute mo-
veas.

Quis te fallentium verborum docuit vias? 175

Heu mihi! quis te duxit meam in patriam ter-
ram?

Haec tamen omnia frustra locutus es. quomo-
do enim, vagus

Hospes quum sis, & ignotus, meo amoris mis-
cearis?

Palam non possumus nuptiis legitimis jungi,
Non

ne, quod etiam probat
Andreas Papius. Henr. Ste-
phanus & Lælius hanc lec-
tionem in margine repraesent-
ant, & sic quoque Guliel-
mum de Mara legisse ex ejus
interpretatione patet.

— nam qualiter erra-
bundus

Ignotusque, meo poteris suc-
cedere lecto?

& certe τὸ ἄπρος optime hic
convenit. explicatur per ἀν-
προς ab Hesychio & Erymo-
logici Magni Auctore, nec
aliā explicationem dant

scholia minuscule ad Homeri
Odyss. A. vs. 242. & alibi.
Hanc autem Lectionem quo-
que confirmat Clarissimi
DORVILLII nota, quae sic
se habet. Certe in genere
peregrini ἄπροι dicuntur. fi-
des illis non facile habetur,
sed durius illud tamen hic.
Videtur legendum ἄπρος. Æ-
neas erat ξένος ἀλήτης, sed non
ἄπρος: & ideo facile fides ei
habebatur. hic contra. Certe
augebitur sic, ita mihi saltem
videtur, periodi ἐνέργεια.

179. Δυνάμεω. sic legitur in
E omni-

180 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐθελή-
σης

Ὡς ξεῖν^σ πολύφοιτ^σ ἐμὴν ἐς πατεῖδα μί-
μνειν·

Οὐ δύνασαι σκοτέεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.

Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομ^σ· ἐν ᾗ σιω-
πῇ

Ἔργον, ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τειλόδοισιν ἀκούει.

185 Εἰπέ δέ, μὴ κρύψῃς, τεὸν οὐνομα, καὶ σέο πά-
τριν·

Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν
Ἡρώ.

Πύργ^σ δ' ἀμφιβόητ^σ ἐμὸς δόμ^σ οὐρανομήκης,

Ὡς ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ

Σηπτιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας

190 Γείτονα πόντον ἔχω, συγεραῖς βουλήσι τοκήων.

Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδέ χορεῖα

Ἡϊθέων

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀφροδίτῳ.] Νύμφῳ ἄγαμον. Ναιετάουσα.] Καπι-
κῆσα. Ἀμφιπόλῳ.] Θεραπαίῃ, δέλῃ. Βαθυκύμονας.]
Βαθὺ κυμαίνουσα.

omnibus, praeter Vatican.
A. B. H. & K. qui scribunt
δυναμίδα.

180. Ἡ' δ' ἐθελήσης. ἦν ᾗ
θελήσης. S. in Cod. A. male
habetur ἦν δ' ἐθελήσης.

181. πολύφοιτος. πολίφοιτος.
Cod. Ven.

182. Σκοτέεσσαν. πκίσεσσαν.
B. σκοτίεσι Rondell. forsan
πκίσεσσαν. scribere voluerunt,
quod non male hic le-
gere possumus, illud qui-
dem mox praecessit v. 180.
sed talia passim apud auctores
recentioris aevi invenies. sic
apud

Non enim meis parentibus (*id*) placuit. Si au- 180
tem voles

Ut hospes vagabundus mea in patria manere ,
Non potes tenebrosam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans conviciorum: &
in silentio (*clam*)

Opus, quod perficit aliquis, in triviis audit.

Dic vero, ne celes, tuum nomen, & tuam pa- 185
triam!

Non enim meum te latet: mihi nomen inclytum
Hero.

Turris autem circumfona mea domus praealta,
In qua habitans cum ancilla quadam sola
Sestiensem ante urbem super (*ad*) profundas
undas habentia littora

Vicinum pontum habeo, invisis consiliis paren- 190
tum.

Neque me prope sunt coactaneae, neque cho-
reae
Juve-

apud Nostrum infra vs. 103.

Αὐτὴ δ', ὡς ζυγίηκε πόθον δε-
λόντα Λαόνδρου,

Χαίρει ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυ-
χίῃ δ' καὶ αὐτὴ.

ubi illud αὐτὴ minus ele-
ganter bis repetitur. firma-
re hanc lectionem quoque
videtur illud Ovidii Epist.
Leandri vs. 13.

Non poteram celare meos,
velut ante, parentes:

184. Εἰνὶ τελέδοισιν ἀκέραι, ad-
de illud Horatii lib. 2, Satyr.
6. vs. 59.

*Frigidus a rostris manat per
compita rumor.*

Martian. Capell. de Nup-
tiis Philolog. lib. 1. pag. 2.

Ed. H. Grotii. *idque deditum
mundo loquax triviatim dissul-*

taret humanitas. Ubi Doctiss.

Grotius hunc Musaei locum
citat. pro τελέδοισιν Cod. Ven.

habet τελέδοισιν.
186. Pro ἐμοὶ in Cod. B.
legitur ἔχω.

188. Ναῖσι πάσσα, ναῖσι γέσσα. C.
191. Ἐάσιν. Ἰάσιν. Ven.

W. Barth. & Rondell.

Ηΐθέων παρέασιν· αἰὲ δ', ἀνὰ νύκτα καὶ Η'ῶ,
 Ἐξ ἁλὸς ἠνειόφωνος ἐπιβρέμει θάσιν ἡχή.
 Ὡς Φαμένη ῥοδὴν ὑπὸ Φάρει κρύπτει παρῆν,
 195 Ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέραις δ' ἐπιμέμφετο μύθαις.
 Λεάνδρος δὲ, πόθου βιβωλῆμετος ὀξεί κέντρῳ,
 Φράζετο, πῶσκειν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις ἔρως βελέεσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει
 σσι.
 200 Αὐτὸς ὁ παιδαμάτωρ, βουληφόρος ἐστὶ, βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὅψι δ' ἀλαστήσας πολυμήχανοι ἔννεπε μῦθον·
 Παρθένε, σὸν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγχιον οἶδμα περήσω,
 Εἰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ὡς Φαμένη κ. τ. λ.] Κατεμέμφετο πῶς ἐαυτῆς λόγοις,
 οἷς ἡχύνετο φθάσασα κατεπείν. Φράζετο, πῶσκειν κ. τ.
 λ.] Ἐξελύετο, διανοοῖτο πῶς τιῶν πάλιν τῷ ἔρωτι ἐκνι-
 κήσιν. Ἄνδρα γὰρ κ. τ. λ.] Ὡς πολία (leg. ὁ σκολιὰ)
 βελόμην· ἔρως ἄνδρα δαμάζει τοῖς βέλεσιν. Καὶ πάλιν
 ἀνέρω· ἔλκος ἀκέσεται·] Καὶ πάλιν ἰᾶται τὸ πό-
 θος. Οἷσι δ' ἀνάσσει κ. τ. λ.] Ἐν οἷς βασιλεύει τὰ πάντα
 (forte τὰς πάντας) ἔχ' ἀπλῶς, ἀπ' ἐφ' ἧς ὑπάρχει
 ἡΐθεος. Ὅψι δ' ἀλαστήσας.] Βραδὺ κακοπαθήσας.

192. Παρέασιν. παρίασιν. Ven. W. Barth. & Rondell.

193. ἠνειόφωνος retinui cum V. S. St. L. & K. omnes alii habent ἠνιμόφωτος. hoc in margine scribunt St. & L.

194. Κρύπτει. κλείπτει. P. & Vo. sed priorem lectionem retinui. Kromajerus quoque ediderat κλείπτει sed in addendis & corrig. recte illud κρύπτει retinendum monuit. supra quidem vs. 161. habuimus

Αἰδοῖ

Juvenum adsunt; sed semper, noctu & inter-
diu,

Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata, roseam sub veste celabat genam,

Rursus pudefacta, suaque increpabat dicta. 195

Leander autem, amoris percussus acuto sti-
mulo,

Cogitabat, quomodo Amoris certaret certamen.

Virum enim variis consiliis Amor sagittis domat.

Etiam rursus viri vulneri medetur; quibusque
dominatur

Ipsa omnium domitor, iis etiam consulit, ho- 200
minibus.

Ipsa etiam amanti tunc auxiliatus est Leandro.

Tandemque ingemens solers dixit verbum.

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam
undam transibo,

Etsi

Αἰδοῖ ἐρυθίσασα ὑποκλίπασα
παρῶν

& ὑποκλίπειν Αἰφροδίτην, vs.
182. Sed hic invitis libris ni-
hil inmutarem. *ibid.* παρῶν.
παρῶν. V. & Ven.

195. Ἐπιμέμφοιο. ἐπιμέμ-
φοιο. Barth. & Par.

196. Βεβλημέναι. βεβλημέναι.
Ven. B. & Rondell.

197. Φερίζο recte expli-
cat Scholiales per ἐβλάστο,
δαιοῦτο. de hac voce vide ad
Orphei Prognost. de terrae
motib. vs. 1. in collect. carm.

Gr. Doctiss. Maithairii.

198. Αἰολόμητις. αἰολόμητιν.
Ven. S. St. & L. qui tamen
in margine αἰολόμητις veram
procul dubio lectionem ex-
hibent. sic Amor dicitur πο-
λύμητις ab Orphea Argonaut.
vs. 422.

Πρὸς οὐρανὸν τε καὶ αὐτοτελή πο-
λίμητιν ἔρωτα.

ibid. Δαμάζει. Δαμάσας. St.
L. & Kromaj. in Cod. Va-
tic. legitur δαμάσει & Ven.
δάμασσι. S. exhibet δαμάσας.
Omnino tamen τὸ δαμάζει ge-
nuina

- Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἔσεται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανέμενος εὐνὴν,
 Οὐ βρόμον ἠχέεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
 Νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρουν· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
 Ἀντία σείο πόλῃος ἔχω πῖολιέθρον Ἀΐδου.
 210 Μιῦνον ἐμοὶ ἓνα λόχιον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
 Εἰκ περάτης ἀνάφανε κτ' κνέφας· ὄφρα νοήσας
 Ἔσομαι ὀλκὰς Ἑρωτος, ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχ-
 νον.
 Καί μιν ὀπιπλήθων οὐκ ὄφομαι δύντα Βωώτην,
 Οὐ θρασὺν Ωρίωνα, καὶ ἄερεχον ὀλκὸν Αἰμάξης.
 215 Πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοί-
 μην.

Ἀλλὰ,

Σ Χ . Ο Ὑ Λ Ι Α .

Μετανεύμενος.] Εἰς δ' ὀφραϊνόμενος. Φορεύμενος.] Φε-
 ρόμενος. Αἰὲν ἡλιβάτας.] Αἰὲν ὑψηλῶς. Βωώτῃν.] Τὸν
 Ταῦρον. (leg. τὸν Ἰκάρου.)

nuina certe lectio cum omni-
 bus aliis retinenda est & hanc
 quoque in margine agnos-
 cunt St. & L.

204. Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο.
 Sic κύματα παφλάζοντα apud
 Homer. Iliad. N. vs. 798.

206. Βαρυγδούποιο. πρὶν πλῆ-
 σσιμι. V. Ven. Cod. Reg. S.
 St. & L. in marg. an illud
 non retinendum sit, valde du-
 bito. vide Homer. Iliad. A. vs.

371.

Τί πλῆσσις; πῶς δὲ ἐπιπλήθει
 πολέμοιο γιγνέσθαι;

Quint. Calab. lib. 11. vs.

445.

οἱ δὲ πρὶν πλῆσσις ἀμύμονος
 ἀνέρος ἀλκίμου.

in Cod. A. legitur πρὶν πλῆ-
 σσιμι.

208. Ἀγάρρουν. ἀγερρῶν. V.
 ἀγερρῶν. Ven.

209. Σείο. σείο. B. & C.
 Ald.

Etsi igni ferveat , & innavigabilis fuerit aqua.
 Non timeo gravem undam , tuum adiens cu- 205
 bile ,
 Non fremitum sonantem gravisoni maris;
 Sed semper per noctem vectus (*per aquas*) ma-
 didus maritus
 Natabo (*per*) Hellespontum valde fluentem;
 non longe enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quemdam lychnum ab excelsa tua 210
 turri
 E regione ostende per tenebras ; ut (*illum*)
 intuens
 Sim navis Amoris , habens tuam stellam (*stel-
 lae loco*) lychnum ;
 Et ipsum adspiciens non spectem occidentem
 Booten ,
 Non asperum Orionem , & siccum tractum
 Plaustri ,
 Patriae (*tuae*) oppositae ad dulcem portum 215
 veniam.

Sed,

Ald. 1. & 2. J. 1. & 2.
 W. H. Barth. Par. & Ron-
 dell.

210. Μῦνον. Θῦνον. S.

211. Εἰς πρῶτης. ἐν πρῶ-
 τη. Ven. Ald. 1. & 2. J. 1.
 & 2.

213. Ο'πιδ'ον. ὀπιδ'ον.
 B. quod saepe confundi so-
 let, in P. & Vo. legitur ὀπι-

πιδ'ον. *ibid.* ἐκ ὀψομα in
 Cod. Reg. legitur ὀβλίσω.
 Quod certe glossa est ab im-
 peritis in contextum recepta,
 & nihil hic invicis libris in-
 mutare ausus fui, tamen illud
 ὀψι δύνει, uti Doctiss. Can-
 terus emendavit, omnino am-
 plector. sic evitemus ne diph-
 thongi *ay* & *oi* sequente con-
 sonante

- Ἀλλὰ, Φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἄήτας,
 Μὴ μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω·
 Λύχιον, ἐμοῦ βιώτοιο Φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
 Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δαῖναι,
 220 Ὅνομά μοι Λείανδρον, εὐτεφάνε πόσις Ἡρῆς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
 Καὶ νυχίην Φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
 Λύχινε μαρτυρίῃσιν, ἐπιστάσαντο φυλάξειν.
 Ἡ μὲν Φῶς τακύνει, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περὶ
 σαι.
 225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεταίωρ,
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίδησαν ἀνάγκη,
 Ἡ μὲν εὖν ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὀρφναίην ἀνὰ
 νύκτα,
 Μήτι ὤδραπλάζοιτο, βαλὼν σημήϊα πύργου,
 Πλῶε

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀνύσαντες.] Τελέσαντες.

sonante corripiantur, & nullus dubito, quin sit Musaei inanus.

216. Φίλη πεφύλαξο in edition. J. 1. & 2. legitur φίλητε φύλαξο.

219. Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις retinui cum S. St. L. Whit. K. & Lond. reliqui habent Εἰ ἐτεὸν δὲ θέλεις. Omnino legendum videtur Εἰ δ' ἐτεὸν ἐθέλεις DORVILLIUS. Sic quoque apud Homerum inve-

nies Εἰ δ' ἐτεὸν. Iliad. M. vs. 233. & Σ. vs. 305.

221. Συνέθεντο. ἐθέλειτο. B.

223. Μαρτυρίῃσιν. Μαρτυρείουσιν. B. *ibid.* φυλάξουσιν. Sic S. St. L. K. & Lond. in V. Ven. & A. legitur φυλάττω. omnes alii exhibent φυλάσσω.

224. Ἡ μὲν. οἱ μὲν. Ald. 1. *ibid.* φῶς. sic Par. & K. alii omnes scribunt φέω. *ibid.* περὶσσω. περὶσσι. Ven.

225.

Sed, cara, cave graviter flantes ventos,
Ne ipsum extinguant, & statim animam per-
dam;

Lychnum, meae vitae luciferum ducem.

Si verum autem vis meum nomen & tu sci-
re,

Nomen mihi Leander, formosae (*eleganti re- 220*
dimitae corona) conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constitue-
bant misceri,

Et nocturnum amorem, & nuntium nuptia-
rum,

Lychni testimoniis, pacti sunt servare;

Illa quidem, lychnum extendere, hic autem,
undas latas transire.

Pernoctationes autem exsecuti vigilum nuptia- 225
rum,

A se inviti separati sunt necessitate,

Ea quidem suam ad turrin, hic autem, obscu-
ram per noctem,

Ne quid erraret, *jaciens* signa turris,

Navi-

225. Πανυχίδας. πανυχίδας.
A. B. & Rondell.

226. Αἰκοντες. Barthius ha-
bet αἰκοντες. quod etiam apud
Quintum Calabrum confun-
ditur lib. 6. vs. 585. ubi pro αἰ-
κοντες restituit αἰκοντες L. Rho-
domannus, vide ejus Emen-
dat. in hunc Auctorem,

228. Μήπ. Μήδε. B. *ibid.*
βαλὼν. λαθὼν. V. Ven. & Reg.
quod prope accedit ad Cl.
Bergleri emendationem, qui
legit λαθὼν. & hoc omnino am-
plector. *ibid.* Πύργω. πύργω. S.
St. & L. qui tamen in margine
scribunt πύργω & sic omnes
alii habent.

- Πλῶε βαθυκρήτιδ' ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀΐδου.
 230 Πανυχίων δ' ὁάραν κρυφίης ποθέοντες αἰθέλης
 Πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
 Ἡ'δ' κυανόπτεσσι ἀνέδραμε νυκτὸς ὁμίχλη,
 Ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
 Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
 235 Ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμενάων,
 Μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων,
 Εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπων ἀγγελιώτην.
 Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὁμίχλην
 Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπλομένοιο δὲ λύχνου
 240 Θυμὸν Ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου·
 Λύχνῳ καιομένῳ συνεκάετο. παρ' ἧς θαλάσσης
 Μαυνομένων ῥοδίων πολυηχέα βόμβον ἀκύν
 Ἐτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ, θάρσ' αἰέρας,
 Τοίοισι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης.] Παρὰ τὴν αἰ-
 γιалὸν τῆς ἀκαταπονήτης (leg. ἀκαταπαύσης) θαλάσσης.
 Θάρσ' αἰέρας.] Ἀνδρίζων, μὴ φοβηθεῖς.

229. B' π'. is. V. & Ven. & Vo.

230. Πανυχίων. Sic A. S.
 St. L. Whit. Lond. & K.
 In V. Ven. B. C. & reli-
 quis editis habetur πανυχίων
 & sic quoque St. & L. in
 marg.

231. Ἡ' ἔσπετο. ἠράσαντο. S.

232. Ἡ'δ'. Ἡ'δ'. B.

235. Ἀνέμιμη. ἰφύλαξι. P.

236. Πολυκλαύτοιο. πολυ-
 κλαύτοιο. A. & C. & in omni-
 bus editis praeter S. St. L.
 Whit. Lond. & K. *ibid.* il-
 lud δοκίαν hic eleganter po-
 nitur proprie dicitur de ve-
 natione, nam venatores fe-
 ras oculis notare solent, sic
 Homerus loquitur de cane
 γε-

Navigabat (*natabat*) profundi fundamenti ad
magnum populum Abydi.

Nocturnarumque consuetudinum clandestina 230
desiderantes certamina

Saepe optarunt, ut venirent cubiculum ornan-
tes tenebrae.

Jam atrata cucurrit noctis caligo,
Viris somnum adferens, sed non amanti Leandro;
Sed (*is*) multifremi apud littora maris
Nuntium opperiebatur lucentium nuptiarum, 235
Testimonium (*signum*) lychni lugubris obser-
vans,

Lectique clandestini procul speculantem nun-
tium.

Ut vero vidit nigrae obscuram noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit: accenso vero lychno
Animum Amor ussit festinantis Leandri: 240
Lychno ardente ipse etiam ardebat. ad mare
autem

Insanarum undarum multum sonantem fremitum
audiens

Tremebat quidem primo, postea vero auda-
ciam attollens,

Tali-

venatico, cum quo Hec-
torē comparat Iliad. Θ. v. f.
340.

Ἀπὸ κατὰ πρὸς, πρὸς πρὸς
χίτων πρὸς πρὸς,

Ἰχία πρὸς γλαυκὸς τὸ ἰλιόσφαιον
τὸ δὲ πρὸς.

237. τὸ. Ἰ. B. & Barth.

γ. Ven.

240. Εἰς πρὸς πρὸς. ἀπὸ πρὸς
πρὸς. A.

241. Θαλάσσης. retinui cum
S. St. L. Whit. Lond. &
K. omnes alii habent Θα-
λάσσης. sic quoque in marg.
St. & L.

F 2

244.

Τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων Φρένα μύθοις·

245 Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ
θαλάσσης

Ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμου-
χον πῦρ.

Λάζω πῦρ, κραδίη, μὴ δαίδηι νήχυτον ὕδωρ.

Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγί-
ζεις;

Ἀγνώσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσ-
σης,

250 Καὶ κρατεῖ πόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;

Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον

Ἀμφοτέρης παλάμῃσιν, ἕω δ' ἔσφιγξε καρή-
νω,

Ἡϊόνος δ' ἐξώρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσῃ.

Λαμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀλεγίζεις.] Φροντίζεις. Ἐρατῶν.] Ἐρασῶν, κα-
λῶν. Πέπλον.] Ποτήριον.

244. Προσίλεκτο. παρίλεκτο.
Vatic. & Ven.

245. ἀλλὰ θαλάσσης ἐστὶν ὕδωρ.
Rondellus legit ἀλλὰ θαλάσ-
σης ἐκπὸς ὕδωρ, ut sit oppositio
(ait) *luculenta inter mare quod
extra Leandrum est, et ignem,
qui intra Leandrum.*
Quae emendatio rejicienda
videtur, si spectes illam Berg-
leri pro θαλάσσης legentis
θάλασσα, cum quo omnino

facerem: sensus enim tunc
optime procedit.

246. δ' hanc voculam ma-
le omittit Voetius.

248. Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα
similem locutionem habui-
mus infra v. 29. Ἡρῆς εἰς πό-
τον ἦλθε.

250. Καὶ κρατεῖ πόντοιο.
Venus navigantium etiam
curam gerit, uti notavit Vir
Doctus ad Anytae Poëtriae
Epi-

Talibus adloquebatur consolans mentem verbis:

Gravis Amor, & mare inplacabile: sed ma- 245
ris

Est aqua, verum Amoris me urit intestinus ig-
nis.

Adsume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?

Ignoras, quod Venus nata sit e mari,

Et dominatur ponto, & nostris doloribus? 250

Sic fatus membra amabilia exuit vestem

Ambabus manibus, suoque adstrinxit capiti;

Littoreque exsiluit, corpusque dejecit in ma-
re,

Splen-

Epigramma 2. in Venerem,
quod exstat in collectione
octo Poëtriarum Edita a Cl.
Wolfio.

Κίπερδ' οὐτ' ὁ χῶρ',
ἵπεί φίλον ἔπλετο τέτα,
Αἶν' ἀπ' ἡπείρε λαμπρὸν
ἔρ' πύλαγ',

Ὁ φρε φίλον ταύτης τιλῇ
πλόον, ἀμφὶ ᾗ πόντ'
Δαιμάνη, λαμπρὸν δερκό-
μυρ' ἔοαιον.

Adde quoque Nostrium in-
fra vs. 320.

Πολλάκι μὲρ λιπέδουσι θαλασ-
σαίῳ Α' φροδίτῳ.

Præterea hoc clare patet ex
Ovidio Heroid. Epist. 15. vs.
213.

Solve ratem. Venus orta
mari, mare praeſtat a-

manti.

Aura dabit cursum; tu
modo solve ratem.

Ipse gubernabit residens in
puppe Cupido:

Ipse dabit tenera vela, le-
getque manu.

adde Epist. 16. vs. 25.

Perſtet: ἔ', ut pelagi, sic pe-
ctus adjuvet aestum:

Deferat in portus ἔ' mea
vota suos.

& Epist. 19. vs. 159. *ibid.*
pro ὀδυαίων in Cod. Vatican.
& Venet. legitur ὀδυαίων.

251. Α' πδύσατο πίπλον. ἀπι-
δύσατο πίπλον. Ven.

152. Α' μφοτίεης retinui cum
S. Steph. L. Whit. Lond.
& K. reliqui omnes habent
ἀμφοτίεης.

F 3

254.

Λαμπομένε δ' ἔσπευδεν αἰὲ κατεναντία λύχνη,
 255 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτότολ[⊗], αὐτόματ[⊗] ἦνυς.
 Ἡρὼ δ' ἠλιβάτοιο Φαισφόρ[⊗] ὑψόθι πύργῳ,
 Λθυγαλέης αὐρησιν ὅθεν πνύσειεν αἴτης,
 Φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σητῆ
 Πολλὰ καμὼν Λεῖανδρ[⊗] ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκ-
 τήν·

260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυ-
 ράων

Νυμφίον ἀδμαίνοντα περιπύξασα σιωπῇ,
 Ἀφροκόμης ραδάμιγγας ἔτι τάζοντα θαλάσσης,
 Ἦγαγε νυμφοκόμοιο μυχούς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 Καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίῳ
 265 Εὐόδμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὁδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀδμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα Φιλήνορας ἴαχε μύθους·

Νυμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀδμαίνοντα.] Ψυχαγογῶντα.

254. Κατεναντία. in secunda
 editione scribitur κατ' ἰσαντία.

255. Αὐτότολος. ραυτίτολος.
 Barth. & Rondell.

257. Λθυγαλέης. λευγαλέης.
 V. & Ven. *ibid.* αὐρησιν. αὐ-
 ρισιν. sic omnes praeter V.
 Ven. B. S. St. L. Whit.
 Lond. & K. Codex Regius
 habet λευγαλέης & pro αὐρησιν.
 mendose etiam δ' αὐρησιν. *ibid.*
 ἔθην. ἔθι. V. & Ven.

258. Εἰπίσιπτι. ἀπίσιπτι.
 H.

261. Περιπύξασα. περιπύ-
 ξασα. H. περιπύξασα. S.

263. Νυμφοκόμοιο. νυμφικό-
 μοιο. V. & B. *ibid.* παρθενιῶ-
 νος. sic S. St. L. Whit.
 Lond. & Krom. in Codice
 Veneto legitur παρθενιῶνας er-
 rore calami pro παρθενιῶνος.
 reliqui scribunt παρθενιῶνος.

264. Δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίῳ.
 Εὐόδμῳ,

Splendentemque festinabat semper adversus lych-
num,

Ipsæ remex, ipse classis, ipse sibi navis. 255

Hero autem alta lucifera in turri,
Perniciosæ auris undecumque spiraret ven-
tus,

Vestæ sæpe lucernam tegebat, donec Sesti
Multum fatigatus Leander venit ad portuosum
littus;

Et ipsum suam ad turræ deduxit; ad fores ve- 260
ro

Sponsam anhelantem complexa silentio,
Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem ma-
ris,

Duxit sponsam ornantis ad penetralia virginalis
cubiculi.

Et cutem totam absterfit, corpusque unxit oleo
Bene olenti, roseo; & mare spirantem exstinxit 265
odorem:

Adhuc autem anhelantem alte stratis in lectis
Sponsam circumfusa blanda (*hæc*) emisit ver-
ba:

Spon-

Εὐδµου, ροδίου. De unguento-
rum Generibus & eorum usu
plurima docuit Illustr. Span-
hemius ad Callimachi Hymn.
in Lavac. Pallad. vs. 13.

265. Ἀλίπτεον. ἀλίπλιον.
Rondellus. ἀλίπλιον. B. W.
& Barth.

267. Ἰαχ. Sic Ven. B. S.

St. L. Whit. Lond. & K. re-
liqui exhibent ἵνιπτι. sic etiam
in marg. St. & L. in Va-
ticano Cod. legitur ἵχτι ex
quo facile Ἰαχτι exsculpes.
Andreas Papius quoque,
quamvis ἵνιπτι ediderit, ta-
men in notis τὸ Ἰαχτι non
male præfert.

268.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἃ μὴ πάθε νυμφίῳ
ἄλλῳ.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἅλῃς νύτοι ἄλμυρόν
ὔδωρ,

270 Οἱ δ' μὴ τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδέποιο θαλάσσης.

Δεῦρο, τῆς ἰδρώτας ἐμοῖς ἐνικάτθης κόλποις.

Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο
μίτρην,

Καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριτοῦρου Κυthereίης.

Ἦν γὰμῳ, ἀλλ' ἀχόρβυτῳ· ἔην λέχῳ, ἀλλ'
ἄτερ ὕμνων.

275 Οὐ ζυγὴν Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰδώς.

Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μίτρη.] Τὴν ζώνην.

268. Πολλὰ μόγησας ἃ. in Codice Veneto legitur πολλ' ἱπαθῆς πᾶ, quae lectio forsan quoque a manu glossatoris provenit. idem tamen dixit Homerus Odyss. Θ v. 155.

Ὡς πρὶν μὲρ μάλα πόλλ' ἱπαθῶν, καὶ πόλλ' ἐμόγησας.

in Vaticano habetur πολλ' ἱπαθ' ὅ. *ibid.* πᾶθῆ. in Secunda editione & Soter. male legitur πᾶθῆ.

269. Πολλὰ μόγησας. πολλ' ἐμόγησας. Ven. Eodem modo locutus est Homerus loco mox laudato.

270. Pro τ'. in Codice

Ven. & secunda editione legitur δ'.

271. Εἰνικάτθῃ. Ald. 1. & 2. scribunt ἐνὶ κατθῃ. B. & S. exhibent εἰνικάτθῃ. & hoc quoque apud St. & L. in marg. invenies. in Codice Vaticano & Veneto legitur εἰνικάτθῃ.

272. Ταῦτ'. πᾶ δέ. V. & Ven. *ibid.* λύσατο. λύσσατο. Ven. *ibid.* μίτρη. μήτρη. B. & Par. De zona virginitatis signo egregia notavit summus Spanhemius ad Callimachi Hymnum in Jov. v. 21. & Dian. 14. adde quoque

Sponse, multa tulisti, quae non passus est spon-
sus alius;

Sponse, multa tulisti, fatis tibi est salsae aquae,
Odorisque piscosi graviter frementis maris: 270
Huc ades, tuos sudores meis depone in com-
plexibus.

Sic illa haec locuta est; ille vero statim solvit
zonam,

Et leges inierunt benevolae Veneris.

Erant nuptiae, sed sine choreis; erat lectus,
sed sine hymnis;

Non Zygiam (*jugalem*) Junonem quisquam 275
invocavit Poëta;

Sed

que J. Hoelzlinum ad A-
pollonium Rhodium. lib.
1. Argonaut. vs. 288.

274. Ηῖ γάμος, ἀλλ' ἀχό-
ρητος. huc facit locus Theo-
criti Idyll. 27. vs. 25.

Ὅτι δύνει, σὺν ἄλλῳ ἔχει
γάμον, ἀλλὰ χορεύει.

Homer. Odyss. 4. vs. 144.
& seqq.

275. Ηῖ εἰλω. omnes nostri
Codices Mss. & editi habent
Ἰεῖλω. praeter P. Vo. & K.
cum quibus omnino Leo-
pardi emendationem ample-
xus sum pro Ἰεῖλω reponen-
tis Ηῖ εἰλω. quod etiam e Co-
dice Neapolitano legendum
monet G. Falkenburgius in
Lectionibus & Conject. ad
Nonni Dionys. lib. 4. pag.

130. l. 19. vide quoque
Rittershusium ad Oppian.
Halieut. lib. 4. vs. 156. ad-
de Nonnum lib. 31. p. 794.
l. 18.

Ματίσθαι πασιδίνε Ζυγίαν θανά-
λαμπρόλον Ηῖ εἰλω.

Sic vetus Marmor inscribi-
tur JUNONI JUGALI, quod
notat Rondellus. immo *tibia*
quam in nuptiis Veteres ad-
hibere solebant etiam dicitur
Zygia apud Apulejum Me-
tamorph. lib. 4. p. 152.
edition. B. Vulcanii. *ibid.* ἀν-
δός. αἰείδων. V. Ven. B. Reg.
S. St. & L. in marg. utraque
lectio recte potest admitti;
Rondellus habet αἰείδης.

G

276

Οὐ δαΐδων ἤτ' ἔραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 Οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 Οὐχ ὑμέναμον αἶσε πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ·
 Ἀλλὰ λέχῳ τ' ὀρέσασα τελεοσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγὴν πατρὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὁμίχλῃ.
 Καὶ γάμῳ ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νύξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοτόλῳ, οὐδέ ποτ' Ἡὼς
 Νυμφίον εἶδε Λέανδρον ἀειγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
 Νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀΐδου·
 285 Ἐνυχίων ἀκόρητ' ἔτι πνείων ὑμεναίων·
 Ἡρὼ δ' ἐλκεσί πεπλῳ, εἶους ληθοῦσα τοκῆας,
Παρ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡὼς.] Ἡμέρα. Ἀειγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.] Τοῖς λίαν
 ἔγνωσμένοις.

276. Δαΐδων. δαΐδων sic legitur
 in omnibus praeter V. S. St.
 L. Whit. Lond. & K. in So.
 legitur δαΐδων. *ibid.* ἤτ' ἔραπτε.
 ἤτ' ἔραψι. Vatic. & Ven. quod
 forte retinendum.

277. Ἐπισκίρτησι. ἐπισκίρ-
 τησι. B. ἐπιδύμῃσι. S. hanc
 lectionem etiam repraesentant
 Stephanus & Lectius in
 margine. in Vatic. & Ven.
 habetur ἐπεκλύπησι.

278. Αἶσι. αἶσι. V. Ven.
 Reg. & B.

280. Illud Σιγὴν πατρὸν ἔπη-
 ξεν. ut & versum praecedentem
 melius paraphrastice ver-

tit Andreas Papius.

*Et stratum taciturna to-
 rum genialibus horis*

Ipsa quies statuit.

281. Michael Neander de
 re Poëtica p. 730. quem li-
 brum supra laudavi, hunc
 locum sic citat Ἡ' γάμος αἶ
 ἀπάνευθεν κ. τ. λ. sed eum hic
 quoque memoria lapsus
 fuisse credo, versu etiam 280.
 pro ἔπηξεν citat ἔπηξε.

282. Hic versus & tres
 sequentes in Cod. Vatican.
 & Ven. desiderantur.

283. Ἀειγνώτοις. ἀειγνώτοις.
 B.

285.

Non taedarum inluminabat splendor nuptialem
lectum;

Neque peragili quisquam saltavit chorea,
Non hymenaeum cantavit pater, & veneranda
mater;

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in ho-
ris

Silentium thalamum fixit, novam nuptam vero 280
ornavit caligo;

Et nuptiae erant longe a canendis hyme-
naeis.

Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrix, ne-
que umquam Aurora

Sponsum vidit Leandrum valde (*ipsi*) notis in
lectis.

Natabat autem e regione positi rursus ad popu-
lum Abydi

Nocturnos infatiabilis adhuc spirans hyme- 285
naeos:

Ast Hero, longa induta veste, suos latens pa-
rentes, (*clam parentibus*)

Vir-

285. Ἐπὶ πτεῖων ὑμναίων.
eamdem locutionem repe-
ries apud Nonnum Dionys.
lib. 25. p. 648. l. 10.

Οὐκ ἄχαμαι Περγῇα μίαν κλεί-
νεται γυναῖκα,

Εἴματα θυμφοδίισιν ἴλκ' πτεῖ-
ων ἱρώται.

rerior locutio occurrit apud
Eumdem lib. 45. p. 1162.

lin. 32.

— Η' μιτέλουν ἔτι πτεῖοντι
τεκύνσης,

πτεῖων idem ac ὄζων interdum
significat uti rectissime do-
cet Doctiss. Berglerus. sic a-
pud Oppianum lib. 1. Cy-
neget. v. 339.

Στεψάμενος, πτεῖωντι πελαγ-
οῖσι μύροιο.

G 2

287.

Παρθένῳ ἡματίν, πυχὴ γυνή. ἀμφότεροι ᾗ
Πολλάκις ἤρσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἡῶ.

Ὡς οἱ μὲν Φιλότῃ ὑποκλέπτοντες ἀνάγκη
κην

290 Κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερείῃ.

Ἀλλ' ὀλίγον ζώσκον ἐπὶ χρόνον· οὐδ' ἐπὶ δηρὸν

Ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·

Ἀλλ' ὅτε παχίηντ' ἐπήλυθε χεῖματ' ὥρη,

Φρικαλέας δονέουσα πολυσροφάλιγγας ἀέλλας,

295 Βένθεα δ' ἀστήρικτα καὶ ὑγραὶ θέμεθλα θαλάσσης

Χειμέριοι πνεύοντες αἰεὶ συμφέλιζον αἷται,

Λαίλαπι μασίζοντες ὅλην ἅλα· τυπτομένης ᾗ

Ἡδῇ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολλάκις ἤρσαντο κ. τ. λ.] Πολλάκις ἤρξαντο κατελθεῖν
τῇ ἡμέρᾳ εἰς δύσιν. Ἀπόναντο.] Ἀπήλυσαν. Ἀέλ-
λας.] Συσροφὰς ἀνέμων. Βένθεα — — συμφέλιζον.] Εὐ-
σσιον τὰ βάθη.

287. Integer hic versus
desest in Cod. A.

288. Ἡρσαντο. ἤρσαντο.
S. *ibid.* κατελθέμεν. μετελθέμεν.
V. & Ven.

291. Οὐδ' ἐπὶ δηρὸν. sic le-
gitur in B. S. St. L. Whit.
Lond. & K. in Ald. i. &
2. & J. i. habetur ἐδὲ π δη-
ρὸν. reliqui scribunt ἐδὲ ἔ δη-
ρὸν. sed ibi potius legendum
est ἐδ' ἔ δηρὸν. Praetuli tamen
ἐδ' ἐπὶ δηρὸν cum optimis, hoc
quoque dixit Homerus Iliad.

I. v. 415.

Ὡς ἐπεὶ μοι κλέειτο ἰδὼν, ἐπὶ
δηρὸν δὲ μοι αἰών

ἔσται,

tamen apud eundem etiam
invenies illud ἐπὶ δηρὸν Odyss.
Θ. v. 150.

Σοὶ δ' ἰδὼς σὺν ἔπὶ δηρὸν ἀπίσ-
σεται, ἀλλὰ τοι ἤδη

Νηὺς τι κτερεύεται,

292. Male in V. Ven. B.
S. St. & L. pro ἀμάλῳ le-
gitur ἀγρύπῳ. Amor quidem
& Amantes vigilare dicuntur:
sic

Virgo diurna (erat,) nocturna mulier. utrique
autem

Saepe optarunt descendere ad occasum auro-
(*solem*)

Sic hi quidem amoris abscondentes necessita-
tem

Occulta delectabantur inter se Venere. 290

Sed exiguo vixerunt tempore; nec diu

In vicem fruebantur multivagis nuptiis;

Sed quando pruinosae venit hiemis hora,

Horrendas commovens multarum vortiginum
procellas,

Profunditatesque infirmas & madida fundamen- 291
ta maris

Hiemales spirantes semper verberabant ven-
ti,

Turbine percutientes totum mare; vapulante
autem (*eo*)

Jam

sic apud Ovidium lib. 1. A-
mor. El. 9. vs. 7. & ὑβρῶν
ἀποίμητοι apud Nostrium in-
fra vs. 12. & 225. verum
prior lectio e toto sensu pro-
babilior videtur.

293. χόμας & ὄρη. Vide
quae notavit Casaubonus ad
Athenaeum lib. 3. c. 6.

294. Φειγλίας. Φρυγίας.
B. *ibid.* δόνισα. δονάσσα. V.
& Ven.

295. Θίμαδα. Θέμαδα.

ita scribunt Cod. Angl. Ald.
1. & 2. J. 1. & 2. So. W. H.
Barth. Par. & Rondell. & sic
quoque J. Vatellus in com-
ment. hunc locum producit
ibid. pro αἰς συφίλιζον. legitur
ἐπισυφίλιζον in omnibus prae-
ter Ven. B. S. St. L. Whit.
Lond. & K.

296. χαμῖνοι πνέοντες. mal-
lem χαμῖνοι πνέοντες. DOR-
VILLIUS.

- Ἡδὴ νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ
 Χειμερινὴν καὶ ἄπισον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερινὴ σε φόβῳ κατέρυκε θαλάσσης,
 Καρτερόθυμε Λεάνδρε· Ἀφαικτορίη δέ σε πύργου,
 Ἡθάδα σημαίνουσα Φαισφορίην ὑμεναίων,
 Μαινομένης ὥτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεὺς καὶ ἄπιστος. ὅφελλε ἢ δύτμορος Ἡρῶ
 305 Χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνθυε Λεάνδρου,
 Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησατο· θελγομένη ἢ
 Μοῖρᾶων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων.
 Νύξ ἦν, εὐτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἵηται,
 310 Χειμερινὴς πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἵηται,
 Ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

Δη

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡδὴ νῆα μέλαιναν κ. τ. λ.] Τότε τὴν βαθεῖαν ναῦν
 εἰς δύο διέλκωσιν εἰς τὴν ἡγῆν (leg. διελὼν εἰς τὴν γῆν
 ἡγαγεν.) Ἀφειδήσαντα.] Μὴ φροντίσαντα. Βίησατο.] Ε-
 βιάσαντο. Δαλὸν.] Καϊόμενον ξύλον.

297. Locus certe obscu-
 rus. Quid si tamen legamus

— — — τυπιδόριον ἢ

Ἡδὴ νῆα μέλαινας ἀνέκλυσε
 διχθάδι χέρσῳ.

ἀνέκλυσε & ἀνέλκυσεν non mul-
 tum distant. ἀνέλκυσεν & ἀνελ-
 κύν subducere navem. videa-
 tur Thucyd. c. viii. 12. &
 Harpocration in voce Νει-
 σία. DORVILLIUS. pro ἀνέ-

κλυσε. legitur ἀνέκλυσε. in
 V. S. St. & L. in marg.
 In Ven. B. & Reg. legitur
 ἐπέκλυσε. ibid. διχθάδι. διχθάδι.
 V. & Ven.

300. χειμερινῆς. χειμερινῆς. B.
 χειμερινῆς. Ven.

301. πύργου. λόγιον. V. Ven.
 S. St. L. & K. certe rei-
 nendum videtur πύργου quod
 omnes alii repraesentant, &
 male

Jam navem nigram fregerat bifida (in) terra
 Hiemale & infidum vitans mare nauta.
 Sed non hiberni te timor coërcebat maris, 300
 Magnanime Leander; nuntius sed te turris,
 Consuetam significans lucem nuptiarum,
 Furentis impulit securum maris,
 Crudelis & perfidus: debebat autem infelix He-
 ro

Hieme instante manere sine Leandro, 305
 Non amplius accendens brevis temporis stel-
 lam lectorum.
 Sed amor & fatum cogebat (*eam.*) allec̃ta (*cu-
 pida*) autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amo-
 rum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 Hiemalibus flatibus jaculantes venti, 310
 Collecti irruunt in littus maris:

Tunc

male in margine hanc lectio-
 nem rejecerunt St. & L.
 auctoritatem secundae edi-
 tionis, nimis ubique secu-
 ti.

302. Η'θάδα. Ε'ιθάδα. V.
 & Ven. Η' δα'δα. A. & C.

303. In Ald. 1. & 2. J.
 1. & 2. So. W. H. Par. &
 Rondell. legitur Μαυρομήνης
 σ' in Barth. Μαυρομήνης δ'.

304. Ο'φειλε. ὄφειλε. Whit.
 & Lond.

306. Α'γαπῶμεθα. ἀγαπῶ-

μεθα. J. 2.

309. Ε'ντε. Ο'τ'η. Ven. Ο'τ'η.
 V. *ibid.* βαρυνόμεναι αὐτὰς.
 sic omnino retinendum cum
 V. Ven. B. Reg. S. St. L.
 Whit. Lond. & Kromaj. in
 omnibus aliis legitur βαρυν-
 ούμεναι αὐτὰς. sed recte hanc
 lectionem in margine posue-
 runt St. & L.

310. Α'κοιμίζοντες αὐτὰς. ἀ-
 κοιμίζοντας αὐτὰς. B. & Reg.
 in Codice Veneto pro αὐτὰς
 legitur αἰμας.

312.

Δὴ τότε Λεῖανδρός περ, ἐθήμον[Ⓢ] ἐλπίδι νύμ-
φης,

Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσάων ἐπὶ νώτων.

Ἡδὴ κύματι κύμα κυλίνδετο, σύνθετο δ' ὕδαρ.

315 Αἰθέρι μίσητο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ

Μαρναμένων ἀνέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὐρ[Ⓢ],

Καὶ Νότ[Ⓢ] ἐς Βορέην μεγάλας ἀφένκεν ἀπει-
λάς.

Καὶ κτύπ[Ⓢ] ἦν ἀλίατ[Ⓢ] εἰσμαράγοιο θαλάσ-
σης.

Αἰνοπαθὴς ᾗ Λέανδρ[Ⓢ] ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις

320 Πολλάκι μὲν λιτάνυσε θαλασσάην Ἀφροδίτην.

Πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·

Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·

Ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε μοί-
ρας. Πάι-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Δυσκελάδων.] Δυσήχων. Κυλίνδετο.] Διεγείρετο. Ἀ-
λίας[Ⓢ].] Ἀφόρητ[Ⓢ]. Αἰνοπαθὴς.] Δεινὰ πεπονθώς.
Ἀκηλήτοις.] Ἀνησύχοις.

312. Δὴ τότε. in Codice
Veneto male habetur δὴ τότε
καὶ. *ibid.* ἐθήμον[Ⓢ]. ἐθήμον[Ⓢ].
Ald. 1. & 2. & Par.

313. Ἐπὶ νώτων. sic V. Ven.
B. S. St. L. Whit. Lond.
& K. reliqui male habent
ὕδραϊν. sic infra vs. 324.

Πάντοθεν δ' ἀγρομέροιο δυσαν-
τεί κύματ[Ⓢ] ἐρμή
Τυπλόμρ[Ⓢ] πηφόρητο.

314. Κύματ[Ⓢ]. κύμασι. Ven.
ibid. pro σύνχυτο, quod in V.
Ven. S. St. L. Whit. Lond.
& K. habetur, scripsi σύνθετο
cum omnibus aliis, quod προ-
πρώτεροι, & multo elegantius
dictum est. sic fluctus *pende-*
re dicuntur apud Statium lib.
5. Thebaid. vs. 368.

— nigris redit humi-
da tellus

Vorti-

Tunc Leander, consuetae spe sponsae,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab unda unda volvebatur, adcumulabatur
 vero aqua;
 Aetheri miscebatur pontus; concitabatur undi- 315
 que fremitus
 Pugnantium ventorum: Zephyro autem contra
 spirabat Euris,
 Et Notus in Boream magnas inmisit minas;
 Atque fragor fuit vehemens valde frementis ma-
 ris.
 Gravia autem passus Leander inplacabilibus in
 gurgitibus
 Saepe quidem precabatur aequoream Venerem, 320
 Saepe autem ipsum Regem Neptunum maris:
 Atthidis non Boream inmemorem reliquit nym-
 phae;
 Sed ipsi nullus auxiliatus est; Amor autem non
 coërcuit fata. Undi-

*Vorticibus, totumque Notis
 portantibus aequor
 Pendet.*

ubi ad versum 366. vide Bar-
 thium, qui hunc Musaei lo-
 cum ibi sic quoque laudat. &
 male haec lectio ab H. Ste-
 phano & Lectio in margi-
 nem rejecta est.

315. Πάντοθεν, πάντοθεν. W.
ibid. ἢ γὰρ. V. A. C. Ald.
 1. & 2. J. 1. & 2. W. H. P.
 Barth. Par. Vo. & Rondell.

317. Α'φίηκει. V. S. St. L.
 P. Vo. Whit. Lond. & K.

alii habent ἰφίηκει.

318. Κτύπη. κλίπας. V.
 & Ven. *ibid.* ἱερισμαράγιο. ἱ-
 ερισμαράδοιο. A. & C. Ald. 1.
 & 2. J. 1. So. & H. in J. 2.
 legitur ἱερισμαράγδοιο.

319. Α'κηλήτοις. ἀκηλίτοις.
 B. *ibid.* δίναις. δαίναις. B.

320. Μέν μιν. B. *ibid.* λι-
 πίνδοι. λιπίντοι. V. Ven. S.
 & Whit.

323. Α'λλά οἱ ἔτι. ἀλλ' ἔτι.
 Vatic. & B. ἀλλ' ἔτι γ. Ven.
ibid. μοίρας. μοίρας. Ven.

Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὄρμῃ
 325 Τυπτόμενος πεφόρητο. ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμῃ,
 Καὶ θένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
 Καὶ ποτὸν ἀχρήιστον ἀμαιμακέτε πῖεν, ἄλμης.
 Καὶ δὴ λύχνον ἀπίστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
 330 Καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
 Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντ' , ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
 Ἰ' 5 α το

324. Πάντοθι. Πάντοθι. S. P. Vo. St. & L. in marg. in Veneto legitur Πάντοθιν. Quod non male retinere possumus, nam repetitio δ' ingrata hic est. *ibid.* ὄρμῃ. ὄρμη. Ven.

325. Τυπτόμενος. sic B. S. St. L. Whit. Lond. & K. quod certe retinendum est, reliqui exhibent Θρυπτόμενος sic etiam in marg. St. & L. verum error inde natus est, quod illud mox repetitur v. 337. *ibid.* ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμῃ. legerim ποδῶν ὅ οἱ ὤκλασεν ἄρμη. praecessit enim ὄρμῃ. nam quod versu 309. & 310. repetatur αἶψ) elegantiam potius habet. videatur Hesychius in ἄρμη. Rhodomann. ad Quintum Calabrum xi. 361. vide quoque Foessii Oecon. Hippocratis & Epist. ad Hebr. 4. 12. αἶμα, ubi alii ab αἶμα deducunt, ut vox videatur satis boni commatis. DORVILLIUS.

Conjeceram ἀλκή, sed cum Cl. DORVILLIO omnino faciendum. Certe videtur haec genuina lectio. nam α in ο, facile corruerunt librarii, sic pro ἀκλή scribitur ὀρχῇ apud Athenaeum, quod docebit G. Canterus de ration. emend. Auc. Gr. cap. 1. hic versus autem non reperitur in Cod. Vatican. nec Venet.

326. Σθίνος sic omnes praeter S. St. L. & K. qui scribunt σίνος. *ibid.* ἀδόνητον. ἀνόνητον. V. & Ven. *ibid.* ἀκοιμήτων. ἀκινήτων. Ven. & A.

328. Καὶ ποτὸν ἀχρήιστον. male inutilem. ait Rondellus, verterem, extremum ut dicitur ἀχρήιστος ὀλεθρῶς; extrema perniciēs. Ἀχρήιστος. recte videtur reddi inutilis: inprimis si ita accipiamus, quomodo apud Ovidium 11. pont. viii. 59. ubi videatur Cl. Burmannus & in add. DORVILLIUS. *ibid.* ἀμαιμακέτε

Undique autem adcumulati male obvio fluctus
inpetu

Inpulsus ferebatur; pedum autem ei defecit vi. 325
gor,

Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.

Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in
guttur,

Et potum inutilem inpetuosi potavit falsuginis
maris;

Et jam lychnum infidum exstinxerat amarus ven-
tus,

Et animam & amorem multum passi Leandri. 330

Illa autem, morante adhuc, (*Leandro*) vigi-
libus oculis

Sta-

πίπυ πίν ἄλμυς. in Codice Ve-
neto legitur ἀραιμάκτοι πίν
ἄλμυ.

329. Καὶ δὲ λύχρον ἄπισον.
Lychnum infra vs. 301. di-
citur Διακτείνω νηλοῦς καὶ ἄπι-
στον. eleganter etiam πωδότης
vocatur in Epigrammate An-
tipatri in Anthol. lib. 3. c. 7.
In Codice Veneto pro ἄπισον
legitur ἄσπισον. quod certe
glossema est, sed corrup-
tum, pro ἄσπισον ibi sal-
tem legerem ἄσιπλον, quod
Hesychius explicat per ἄσι-
σις. & sic τὸ ἄπισον. optime a
glossatore potuit explicari.

330. Πολυτλήπιο. hoc re-
praesentant Cod. Vatican.
Ven. B. S. St. L. Whit. &

Lond. probat & hanc lectio-
nem J. Rondellus, cum his
omnino quoque feci. Alii
omnes habent πολυκλαύτιο,
verum illud mox repetitur.
Scio recentioris aevi Poëtam
non tam axie-talia curasse,
verum nimis absurdum est,
unum idemque epitheton
nunc Λιαόδρα & mox τῷ μα-
ρίμωτος adjungere. Post hunc
versum in Codicibus Vati-
cano & Veneto hi duo inter-
feruntur, sed spurii procul du-
bio.

Ναίσις δ' ἀγροέθυμος ἐποβα-
λήσιν αἵτης

Ἡ δὲ γὰρ φθιμένοιο μέγας θίσ-
πιος Λιάνδρα.

331. Ἡ δ', ἴη δαδύνοιος.
H 2 sic

Ἰστατο κυμαίνεσσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
 Ἡλυθε δ' ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ,
 Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσ-

σης,

335 Εἵπ' οὖν ἐσαθρήσειεν ἁλώμενον ὃν παρακοίτην
 Λύχου σβεννυμένοιο. ὦδ' αὖ κρηπίδα ἧ πύργου
 Θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοί-

την,

Δαιδαλέον ῥήξασα πρὸς γῆθεσι χιτῶνα,
 Ροιζήδ' οὖν προκάρηεν ἄπ' ἡλιβάτου πέσσε πύρ-

γου.

340 Καδ' Ἡρὼ τέθηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ ὦδ' ἀκοίτῃ,
 Ἀλ-

sic S. St. L. Whit. Lond. & K. & hanc lectionem omnino veram vehementer probat And. Papius. omnes alii exhibent εἰσὶν δ' ἰθύοντες. illud autem ἰθύοντες latet quoque in Codicibus Vaticano & Veneto, alter exhibet εἰσὶν δ' ἰθύοντες alter εἰσὶν δ' ἰθύοντες. Cod. Angl. cum reliquis editis nullo sensu habent εἰσὶν δ' ἰθύοντες. *ibid.* ἐπ' ἀγρυπνοῖσιν. ἐπ' ἀγρυπνήσιν. A & S. huc pertinet locus Virg. lib. 4. Aeneid. vs. 529. & seqq.

332. Πολυκλαύτοις. πολυκλαύτοις. Vatic. Ven. B. S. St. L. Whit. & Lond.

333. Pro Ἡλυθε δ'. in Cod. Veneto habetur ἡλυθεν.

334. Πάντοθι. πάντοθι. S. St. & L. in marg. *ibid.* ὄμμα τίτταινεν in Cod. B. legitur ὄμματα τίτταιν.

335. Οὐκ ὦδ' ἀκοίτῃ. voculam δ' omittunt. V. & B. etiam non habetur in secunda editione, verum ibi pro ἁλώμενον exhibetur ἀλώμενον. in Cod. Veneto legitur ἀλφόμενον.

336. Παρ'. Papius & Voetius scribunt παραί.

337. Θρυπτόμενον. sic omnes libri praeter Codicem Venetum, cum quo potius legerem Δρυπτόμενον ex Homeri Odyss. E. vs. 434.

ὦδ' ἔσθ' ὡς πίττεισι θροναίῃσι
 λυγρὰ χερσὶν

Stabat fluctuans luctuosis curis.

Venit autem aurora, & non vidit sponsum He-
ro,

Circumquaque oculos dirigebat in lata dorsa
maris,

Sicubi videret errantem suum maritum 339

Lychno extincto. apud fundamentum vero
turris

Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum mari-
tum,

Variam disrumpens circa pectora vestem,

Cum strepitu praeceps ab alta cecidit turri.

Atque Hero mortua est super mortuo mari. 340
to,

Suique

Ρ'ινολ ἀπιδρυθῆναι, ἢ δι' μέγα
κῦμα κάλυψεν.

338. Δαυδαλίον. in Cod. A.
& C. scribitur Δαυδαίλαον. *ibid.*
σελ. 629. V. & Ven. *ibid.*
Χιτῶνα. χιτῶνας. Ald. 2. &
J. 2.

339. Ρ'οιζηδὸν. Ρ'οιζηδὸν. Ron-
dell. *ibid.* ἀπ' ἡλιβάτου πύργου.
In Ald. 2. legitur ἀπ' ἡλιβάτου πύργου.

340. Κάδδ'. in St. L. & K.
habetur καδδ', sed cum aliis
omnibus scripsi καδδ', quod
etiam apud Homerum Iliad.

B. vs. 549. in Cod. B. legi-
tur καδδ'. *ibid.* τίθηται ἐπ'. τίθη-
ται σὺν. Ven. B. Reg. L.
Whit. Lond. K. St. & L. in
marg. sed cum Cod. Angl.
& reliquis editis priorem lec-
tionem praetuli, an illa non
melius hic conveniet? an non
magis Poëtice dictum est? ut
eodem quasi tumultu compo-
nantur. sic in Epigramma-
te Antipatri, quod mox lau-
davi.

Καὶ δὲ δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει
πίφθ., —

Ἀλλήλων δ' ἀπόσαντο καὶ ἐν πυμάτω περ ὀλέ-
θρων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

341. Εἰ πυμάτω. ὡς πυμάτι.
Vatican.

Ad finem opusculi, ait And.
Papius, accesserat versiculus

hic in exemplari, quod Guilielmus Canterus cum suo contulerat. Sed adscititius sine dubio.

Suique invicem potiti sunt etiam in ultima per-
nicie.

F I N I S.

Τοῖα δ' ἐρωμαίνονται αἰθλ'
ἀπέκνυτ' αἰζηοῖς.
id est,
Talis vefanos juvenum ma-

net exitus igneis.
Et certe in hoc versiculo ni-
hil cum Musis commune
est.

M U S A E I

HERO ET LEANDER.

I N T E R P R E T E

ANDREA PAPIO GANDENSI.

Musa mihi testem taciti cane lychnon amoris :
Nocturnoque virum pelago ad connubia nan-
tem :

Obscurumque torum, dea quem non viderit Eos :
Et Seston latebras Herus, & moenia Abydi.

- 5 Jam mihi Leandrum videor spectare natantem :
Et lychnon, Veneris qui jussa referre solebat,
Noctinubaeque Hero flammis praestare ministras,
Furtorum indicio dulci : quem Juppiter astris
Debuerat socium post munera jungere noctis,
10 Ut coelo fulgeret amorum pronubus ignis.
Quod miseras pariter curas obiisset amantum,
Connubii extollens vigilis praenuncia signa,
Ante malus tristi rueret quam turbine ventus.
Ergo age, & exitio, dea, commemoremus eodem
15 Extinctamque facem simul, extinctumque Leandrum.
Stabant oppositae, ponti discrimine parvo,
Sestos Abydenaeque domus : tensisque Cupido
Cornibus unum ambas jaculum contorsit in urbeis :
Accendens juvenem pariter, pariterque puellam,
20 Leandrum teneramque Hero : sic nomine dicunt.

Haec

Haec Sestum : at juvenis fedeis habitabat Abydi.
 Urbibus ambabus pulcherrima scilicet ambo
 Sidera : consimiles ambo. quae si aequora navi
 Forte leges, turrim observa, qua Sestias Hero
 Lumina monstrabat nanti spectanda Leandro : 25
 Quaere & fluctisonans antiquae littus Abydi,
 Nunc quoque Leandri lethum quod plangit & igneis.
 Unde autem patria degens Leander Abydo
 Herus arsit amores, & amore innexuit ipsam?
 Forte decens Hero, clara de stirpe, sacerdos 30
 Servibat Veneri : seorsimque parentibus, expers
 Conjugii, turrim vicinum habitabat ad aequor.
 Divae instar Veneris. casti sed plena pudoris,
 Nec se foemineis adjunxit caetibus unquam,
 Nec gratas duxit choreas cum aequalibus una : 35
 Invidiam atque assueta suis convitia vitans,
 Quaequae sibi formae dum postulat aemula laudem.
 At semper dominam supplex venerata Cytheren,
 Saepe etiam donis puerum placabat Amorem,
 Ardentem metuens dia cum matre pharetram. 40
 Non tamen effugit spirantēis igne sagittas.
 Instabant Veneris populo solemnia festa,
 Quae Sesti peraguntur Adonidique & Cythereae.
 At sacram propere ad lucem venire frequentes
 Incinctas pelago terras quicunque tenebant : 45
 Pars longe Aemoniam linquens, pars littora Cypri :
 Feminaque haerebat sacris non ulla Cytheris,
 Non Libani choreas beneolenti in vertice ducens.
 Quin vicinorum festo nec defuit ullus :
 Incola non Phrygiae, non finitimae urbis Abydi : 50

- Nec juvenum quisquam formae studiosus: ut illi,
 Si quo forte vocat festi nova fama, sequentes,
 Non tantum aeternis properant dare munera divis,
 Quantum collectas festo spectare puellas.
- 55 At divae gradiens templo pulcherrima virgo,
 Fulgorem grato spargebat plurima vultu:
 Exoriens veluti terris argentea Luna.
 Quippe genas niveas summo rubor orbe tenebat,
 Folliculis bicolor qualis rosa prodit: ut Herus.
- 60 Membra tuens, credas roseum te cernere pratum.
 Miscebat nam cuncta rubor: seseque ferebat
 Tralucens roseis per candida tegmina plantis.
 Et Charites membris quacunq; à parte fluebant.
 Treis prisca finxere quidem: sed virginis unus
- 65 Centum una Charites ridens spirabat ocellus.
 Certe equidem Veneri digna est oblata sacerdos.
 Sic illa ante alias forma praeclara puellas,
 Antistes Veneris, tanquam Venus altera visa est:
 Et juvenum subiit per mollia corda: torique
- 70 Nullus erat sociam qui non sibi posceret Hero:
 Quacunq; illa vago templum pede perlustrabat,
 Hac comites oculosque virum mentesque trahebat.
 Tum juvenum admirans aliquis sic ore locutus:
 Spartam adii, claram vidi Lacedaemonis urbem,
- 75 Formosae qua dura manu certamina tractant:
 At talem aspexi nusquam, teneramque probamque;
 Atque unam Charitum e numero fortasse minorum.
 Jamque adeo fessum nequeo me explere tuendo.
 Protinus exspirem, thalamis modo perfruar Herus.
- 80 Nec magis optarim fieri deus aethere in alto,
 Quam

Quam mihi cara domi conjux contingat ut Hero.

At famulam si forte tuam mi nulla facultas

Tangere, me simili saltem dea conjuge dona.

Haec simul hinc aliquis: alium simul inde latenti

Vulnere dementem faciebat forma puellae.

85

At non tu, miser aspecta Leandre puella

Occultis voluisti animum consumere curis:

Sed subito victus flammam spirante sagitta,

Formosa haud poteras Hero sine ducere vitam.

Illius ad nictus ardor surgebat amorum,

90

Et cor indomitae flagrabat ab impete flammae.

Inculpara etenim praestantis forma puellae

Corda virum penetrat teli velocior ictu.

Estque oculus via prima: oculo tum deinde profectum,

Labitur ima sub usque viri praecordia vulnus.

Hic illum tremor, & pudor, & stupor, inque pu-

95

dentia

Oppressere. trementem animo: captumque pudore:

Et forma stupidum: sed amor remove pudorem.

Ergo audax ab amore, pudorisque immemor omnis,

Accessit sensim, & contra stetit ora puellae:

Tendebatque dolos oculis obliqua tuendo,

100

Virginis abducens per mutos pectora nutus.

Illa autem, cupidi percepta fraude Leandri,

Conscia gaudebat formae: taciturnaque & ipsa

Interdum vultus terra attollebat amoenos,

Leandrum per signa monens occulta vicissim:

105

Figebatque iterum. ille animo gaudebat ovanti,

Perceptum virgo quod non sprevisset amorem.

Secreti interea quaerit dum temporis horam

- Leander, cedente die lux linquere terras
 110 Incipit, & fero confurgere vesper ab axe.
 Ergo ut caeruleam sensit crebrescere noctem,
 Tum vero intrepidum propius se offerre puellae:
 Et furtim prensae digitos compressit, ab imo
 Ingentem penitus gemitum dans pectore: at illa,
 115 Indignata velut, roseam subducere dextram.
 Sed blandos simul ac nutus agnovit amatae
 Virginis, arreptam tunicis fulgentibus, audax,
 Intima pertraxit secum in penetralia templi.
 Ast aegre subiens, pedibus pugnantibus, Hero,
 120 Invitae similis, taleis dedit ore loquelas,
 Foeminea cum voce minax aggressa Leandrum.
 Quid furis? aut quo me castam miser abripis hospes?
 Hinc alio concede, meamque hanc deferre vestem.
 Neu diteis ignare meos offende parenteis.
 125 Haud Veneris tibi casta deae tentanda sacerdos.
 Virginei sperare nefas te gaudia lecti.
 Talibus illa minis, sibi convenientibus, usa est,
 Foemineas ergo Leander ubi audiit iras,
 Protinus agnovit persuasae signa puellae.
 130 Ardenti juveni cum foemina nanque minatur,
 Nempe minis etiam verum testatur amorem.
 Dans igitur niveo fragrantique oscula collo,
 Talibus orabat, misero correptus amore.
 Post Venerem Venus alma mihi, post Pallada Pallas:
 135 Non te ullis etenim statuo mortalibus aequam,
 Fas mihi quam magni Jovis est componere natis:
 Felices ambo qui te genuere parentes:
 Quique tulit felix uterus nimis. accipe tantum

Quae

Quae precor, indigni magnum miserata furorem.
 Cypridis antistes Cypriae quoque munera cura, 140
 Laeta colens ortus, & sacra jugalia divae.
 Nam castam Veneris non convenit esse ministram.
 Virginibus nequenim capitur. quin orgia vero
 Magna deae, & placidae leges, si nosse laboras,
 Sunt tediae & thalami. tu, si tibi Cypria cordi, 145
 Dulcia jura libens blandi complectere amoris:
 Meque tibi famulum vel si placet adde maritum:
 Quem telis tibi fixit Amor, statuitque prehensum,
 Herculem ut indomitum virga Cyllenius aurea
 Duxit Jardaniae quondam servire puellae. 150
 Me Venus ipsa tibi, non callidus attulit Hermes.
 Non te fama, reor, fugit Arcadicae Atalantae:
 Quae cum Milaniona diu fugisset amantem,
 Virginitate ferox, tandem, incita Cypridis ira,
 Quem prius aspernata, sub alto pectore fixit. 155
 Nec tu cara, deae ne te petat ira, repugnes.
 His dictis accensum animum commovit: &, ante
 Multa recusanti, blandum persuasit amorem.
 At virgo in terras oculos defixa tacebat:
 Condebatque genas roseo perfusa pudore: 160
 Et summam stringebat humum vestigia subter:
 Circum humerosque frequens niveum adducebat a-
 miectum:
 Cedentis manifesta animi dans signa: tacendo
 Quippe ineunt victae thalami promissa puellae.
 Jamque & amariciem blandi gustarat amoris: 165
 Dulcibus atque animum fervebat ab ignibus Hero:
 Haerebatque amens forma stupefacta Leandri.

- Ergo dum terris oculos defixa moratur,
Dum neque Leander flagrante Cupidine vultu
170 Destitit in tenera fixus cervice puellae.
Cum tandem blanda compellat voce Leandrum,
Purpurea madidum stillans a fronte pudorem.
Permoveas hospes vel saxa rigentia dictis.
Ecquis fallendi varias tibi tradidit arteis?
175 Eheu, quis patrias mihi te perduxit in oras?
Haec frustra tibi dicta tamen. nam quo mihi pacto,
Ignotusque vagusque hospes, jungaris amore?
Cum neque permittat mihi mens aversa parentum
Connubium celebrare palam: nec, si tibi forsan
180 Inducas animum patria confidere nostra,
Furta queant Veneris recte celata teneri.
Quippe hominum pravique tenax, & garrula lingua:
In triviisque aliquis, tacite quae gesserit, audit.
Sed ne mi nomenque tuum, patriamque taceto.
185 Quippe meum calles, Hero quae nomine dicor.
At coelo domus aequa mihi, circumsona turris:
Quam, pelagi ad ripas, patriae prae moenibus urbis,
Infelix habitans, custos atque unica mecum,
Proxima sum ponto, durorum ob jussa parentum.
190 At procul aequales absunt, juvenumque canoros
Ad numeros choreae: tantum, nocteisque dieisque,
Ventosi tristis pelagi fremit auribus horror.
Sic effata, genas roseas contexit amictu,
Victa pudore iterum: atque suo se prodidit ore.
195 Ille autem, stimulis acrique cupidine victus,
Volvebat quo bella modo certaret amoris.
Corda viri nam cautus amor domat icta sagittis:
Rursus

Rursus & ipse viri vulnus medicatur: & idem
 Consiliique autor pariter dominusque suorum est.
 Ergo nec cupido tunc defuit ille Leandro. 200
 Qui tandem haec meditata gemens verba edidit ore.
 Te propter truculenta vehar trans aequora virgo,
 Fervida stent flammis licet, atque impervia nautis.
 Non freta vasta tuo vereor fruiturus amore,
 Murmurane & fremitus resonantis triste profundi: 205
 Quin semper tibi nocte madens advectus amator
 Helles tranabo rapidum mare. non procul urbe
 Nanque tua tenet oppositae me littus Abydi.
 Tantum nocte aliquod turri mihi lumen ab alta
 Adversum exhibeas: quo tutior improba labar 210
 Aequora, navis amoris, habens pro fidere lumen.
 Atque hoc aspiciens, non feri signa Bootae,
 Non saevum Oriona, intactumque aequore Currum,
 Oppositae possim patriae contingere portus.
 Sed bene ventorum furias defende sonantum: 215
 Lucifero ne forte meae ductore salutis
 Extincto, pariter vitam cum lumine perdam.
 At nomen tibi siqua meum novisse voluptas:
 Leander vocitor, tuus Hero candida conjunx.
 Sic tacitae Veneris leges iniere, modumque: 220
 Nocturnosque toros, & connubialia signa
 Luminis instituere, fidem servare parati:
 Haec praeferre facem, hic longum superare profun-
 dum.
 Gaudia dein noctis pacti vigileisque hymenacos,
 Inviti a sese demum abscessere coacti. 225
 Illa suam turrim repetens: at providus ille

Signa

- Signa notans turris, ne se nox falleret atra;
 Ingentem ad populum celsae trajecit Abydi.
 At, focia optantes longae certamina noctis,
 230 Saepe decus thalami tenebras properare petebant.
 Jam nox ingruerat rebus caligine caeca:
 Suadebatque viris, cupido sed non tibi, somnum,
 Leander: qui, fluctifoni per littera ponti,
 Dum data lucerent hymeneia signa, manebas:
 235 Luminis indicium exspectans, miserabile quondam,
 Pignoraque occulti procul affulgentia lecti.
 At simul obscuram nox caerulea fuderat umbram,
 Extulit illa facem. quae postquam accensa reluxit,
 Protinus ussit amor properantis corda Leandri:
 240 Ardenti simul exarsit face. sed maris alti
 Infanum accipiens fremitum fluctusque sonantibus,
 Extimuit primum: posito mox deinde pudore,
 Talibus ipse animos addit sibi vocibus ultro.
 Saevus amor: pontusque immitis. at aequoris alti
 245 Est aqua: me vero penitus amor ignibus urit.
 Arripe cor igneis, nec aquas horresce patentis:
 Mihi ades ardenti. quid enim maria horrida curas?
 An nescis Venerem, spumanti ex aequore natam,
 Et pontum imperio & nostros cohibere dolores?
 250 Sic fatus, pulchros artus nudavit amictu
 Ambabus manibus: capiti simul implicat aptans.
 Littoreque exsiliit, corpusque iniecit in undas.
 Adversum properans fulgentia lumina semper,
 Ipse sibi pariter remex, pariter quoque navis.
 255 Ast Hero, summa lumen quae turre tenebat,
 Officeret tristi nequando flamine ventus,

Saepe

Saepe facem opposito defendit tegmine: dum se
Leander Sesta fessum statione locasset.

Accepit quem turre sua. sed limine in ipso
Conjugem anhelanten tacitis complexa lacertis, 260
Stillantem madidos etiam maris imbre capillos,
Virginei statuit thalami in penetralibus imis.

Et totum abstergens corpus, perduxit olivo
Spiranti, roseo: pontique extinxit odorem.
Dein, cum sublimi jam composuisset anhelum 265
Circumfusa toro, verbis ita fatur amicis.

Sponse afflicte malis, sponsus quae non tulit al-
ter:

Sponse afflicte malis: fileant nunc unda, salum-
que,

Pisceus & feter resonantis triste profundi.
Hoc gremio jam sponse tuos compone laboreis. 270

Sic illa: at propere Zonam simul ille resolvit:
Et placidae Veneris coierunt legibus ambo.
Nuptiae erant: sed quae choreis cantuque care-
rent.

Non vates Juno te pronuba voce citavit.
Non tetae accensae thalamo luxere jugali. 275

Non agili quisquam chorea circumtulit artus.
Non pater & veneranda parens cecinere hymenaeum.

Sed stratum taciturna torum genialibus horis
Ipsa quies statuit: sponsam compere tenebrae.
Ergo nuptiae erant nullis celebres hymenaeis, 280

Noctis adornarant quas tempora: matutino
Deprendit sponsum nequenim ulla aurora cubili:

Rursus ad oppositae populos sed nabat Abydi,

K

Noctur-

- Nocturnos spirans nondum exsaturatus amoris.
285 Ast Hero in longa fallebat veste parentes,
Luce palam virgo, mulier nocturna : frequentes
Optabantque ambo tardum cito cedere solem.
Sic illi, tacito dum clam potiuntur amore,
Inter se Veneris jungebant gaudia furtim.
290 Sed breve vixerunt tempus : laetique hymenaeis
Multivagis simul haud longum potuere potiri.
Quippe aderant concreta gelu mox tempora brumae,
Horribileis excire mari consueta procellas :
Cum fundo tenus instabilis vada concita ponti
295 Hibernae eruerent imis è sedibus aerae,
Turbine verrentes rapido mare : jamque carinas
Condiderat passim tranquillo navita portu,
Infido metuens sese committere ponto.
At non hiberni tenuit fortissime terror
300 Te Leandre maris : turri sed rursus ab alta
Indicio solitis lumen fulgens hymenaeis,
Suadebat rabiem saevi contemnere ponti.
Heu lumen crudele. hiemis nam tempore saltem
Debueras Hero infelix caruisse Leandro,
305 Nec stellam indicio deinceps accendere lecti.
Vicit Amor, fatumque tamen : parensque furor,
ri,
Parcarum exhibuit, nequenim jam lumen amorum.
Nox erat, infesto validi cum turbine venti,
Flatibus hibernis immania bella moventes,
310 Certatim maris incumbunt ad littora densi.

Tunc

Tunc quoque Leander solitae spe brachia nuptae
Jactabat: tali pelago ad connubia tendens.
Jamque undam premere unda, & aquae concrefcere
moles:

Aethere confundi pontus: tremere excita tellus
Ventorum pugnis: zephyro nanque obstitit Eu-315
rus,

Terrebatque minis Boream crudelibus Auster:
Et gravis ingenti gemitu procul unda sonabat.
At vero miser implacidis, Leander, in undis
Saepe quidem Venerem prece postulat aequare na-
tam,

Neptunumque patrem pelagi cui credita regna: 320

Atthidis & Boream nymphae meminisse jubebat.

Sed dare nullus opem: nec amor mala fata morari.

Undique ut ingruerat tandem maris impete victus,

Jactabatur aquis: pedibus vigor ille recessit:

Affiduasque manus defecit mobile robur: 325

Quin & sponte frequens irrupit gutture pontus,

Insuavem cumulans potum non utilis undae.

Atque infida nocens extinxit lumina ventus:

Leandrique animam, & miserandum extinxit amo-
rem.

Illa moranti oculis semper vigilantibus instans, 330

Sollicitas animo volvebat faucibus curas.

Jamque Aurora aderat: sponsum nec viderat Hero.

Ergo oculos per terga maris circumtulit ampla,

Errantem siqua spectaret forte maritum,

Extincta face: quem turri conspexit ut ima 335

Collidi exanimem, jactatum fluctibus atris,

76 MUSAEUS INTERPR. ANDR. PAPIO,

Continuo pictam rumpens a pectore vestem,
Praecipitem sese turris de vertice jecit.

34° Sic Hero exanimi super est extincta marito:
Seque illi summa quoque sunt in morte potiti.

MUSAEI POEMATIIUM,
DE AMORE ET MORTE
LEANDRI ET HERÛS.

a

Q. *Septimio* FLORENTE CHRISTIANO
versibus e Graeco expressum.

Insequē, Diva, facem, furtivos testis amores
Quae vidit, simul undivagi nocturnum Hyme-
naei

Inque natatorem, & connubia furva perenni
Invisa Aurorae, Sestonque & Abydon, ubi Herûs
Festinus Hymen noctu est; audire Leandrum 5
Jam videor, Venerisque, ipsam, quae nuntia, te-
dam,

Herûs noctivagae quae praevia pronuba, Amoris
Grande decus tedam, quam post certamina noctis
Inferere astrorum numero cata debuit alti
Cura Jovis, mox dicere & indigitare jugale 10
Sidus amorum: adjuvit enim sine more labores
Clara Cupidineos, atque infomnes Hymenaeos:
Nuntia servavit vigilans, infesta priusquam
Vis venti ingrueret: sed nunc mihi concine mortem
Leandri, exitiumque extinctae triste lucernae. 15

Adversa oppositē duo sunt, pontoque propinqua
Oppida Sestus, Abydus: Amor cum tenderet arcum,
Tunc forte una urbem percussit utramque sagitta,
Virginis & juvenis quo pectora torruit ictu:

K 3

No.

- 20 Nomen erat juvenis Leander, virginis Hero;
 Haec urbem Sestum, contra ille tenebat Abydum;
 Ambo utriusque urbis pulcherrima sidera quondam,
 Confimilesque sibi: Qua, si unquam sit tibi cursus,
 Parte, super turri rogites qua Sestias Hero
- 25 Lychnum stabat habens, & dux erat alta Leandro:
 Tum freta pontifona antiquae sciteris Abydi
 Suspirantis adhuc & amorem, & fata Leandri:
 Verum quî potuit civis Leander Abydi,
 Et capi amore Herûs, & amore ligare cupitam?
- 30 Pulchra Hero claro genere orta, Jovisque propa-
 ges,
 Sacra fuit Veneri Cythereae antistita virgo,
 Indocilisque tori, Cypris digna ipsa videri.
 Nunquam foemineis (pudor is fuit) ausa catervis
 Misceri, aut choreas aequaevae pubis adire,
- 35 Aemula foeminei fugiens contagia sexûs,
 Qui semper formae praelato invidit honori:
 Verum perpetua Veneris prece numen amicans,
 Saepe sacris sub muneribus placabat Amorem,
 Coelesti cum matre, timens flammata pharetræ
- 40 Vulnera: sed nec sic potuit fugere ignea tela.
 Jamque dies aderat, qui Sesto festus in urbe,
 Publicus, huc Venerique, & Adonidi solvere vota
 Omnis conferto plebs agmine concurrebant;
 Huc vicina suos omnis tulit insula cives:
- 45 Aemoniae hinc, hinc aequoreae ruit incola Cypri:
 Nulla Cythereas tenuit tunc foemina sedes,
 Nullus odorati Libani saltabat in antris,
 Nullus tam celebri tunc defuit accola luce;

Huc

Huc Phrygiae, huc venit vicinae habitator Abydi,
 Quique puellari juvenes ardore tenentur. 50

Namque illis solitum celebrare frequentibus urbes,
 Ducere quas fama est festae sollemnia lucis;
 Non tam sacrorum, quam formae propter amorem
 Virgineae. Tunc ergo Deae delubra petebat
 Virgo Hero, faciem splendore corusca venusto, 55
 Menstrua nascenti qualis Luna albicat ore;

Cui summos nivearum orbis rubicunda genarum
 Almities notat; ut bicolor rosa primitus exit
 E calatho: credas pratum fulgere rosarum
 Pulchra per ora Herûs; etenim rubor undique ma- 60
 las

Vestibat, subterque pedes, dum incedit, amictu
 Candidulo fulsere rosae; quin gratia membris
 Multa inerat: Charitas tantum tres esse Vetustas
 Falso ait, unus ocellus enim si riserat Herûs,
 Crescebant centum Charites: haec Cypride digna 65
 Flaminica, exsuperansque omnes forma illice Nym-
 phas

Esse Venus meruit, Veneri sacrata Camilla:
 Haec facile juvenum subiit praecordia, nec vir
 Ullus erat qui conjugium non posceret Herûs;
 Quae quoties, & qua templum sublime pererrans 70
 Incedit, trahit in se animos oculosque virorum,
 Hanc aliquis juvenum miratus talibus inquit,

Et Spartam ascendi, & vidi Lacedaemonis arces;
 Magnum ubi certamen formarum audimus haberi;
 At non sic tenero & molli veneranda decore 75
 Visa mihi: ac forsan Charitum Venus hîc habet unam:

Lu-

Lumina lassâ mihi, sed non satiata videndo;
 Lecti Herûs initum haud dubitem vel morte pacisci:
 Nec deus esse velim, nec coeli gaudia curem,

80 Aedibus in nostris potiar si conjuge tali.

Sin mihi fas non est sacram adfectasse Camillam,
 Da similem uxorem thalamis, Cytherea, fovere.

Sic aliquis juvenum in vota haec clamabat, idem-
 que

Vulnus alunt alii venis, furtim illa furentes

85 Forma facit: graviora quibus tu, passe Leander,

Non tua furtivis pungebas pectora curis;

Verum improvise telorum faucibus igne

Nolebas sine forma Herûs producere vitam:

Ex oculorum acie fax augescebat amorum,

90 Pectus & invictae bullibat ab impete flammæ:

Namque inculpatae praestans bona forma puellae,

Corda virûm penetrans volucris cadit ocyus arcu:

Pandit ocellus iter, cujus de verbere acuto

Labitur, atque viri subit in praecordia vulnus;

95 Hunc pudor & stupor atque effrons fiducia coepit,

Atque tremor; nam cor trepidat, vincique pudebat:

Et stupet in forma, sed amoris flamma, pudore

Deposito, audacem faciens, insurgere jussit

Compositis sensim pedibus, tum virgine coram

100 Astitit, obliquansque dolo motabat ocellos,

Nutibus impellens tacitis errare puellae

Mentem oculosque Herûs: quae postquam sensit amo-
 rem

Leandrique dolos, gavisâ est conscia formae;

Saepe etiam tacitum vultum demissa fefellit,

Nuti-

Nutibus occultis dans nuntia signa Leandro, 105
 Atque iterum avertens: juvenis tum gaudia pectus
 Pertentant, quod se virgo intellexit amari,
 Nec renuit: Dumque occultam sibi postulat horam
 Leander, Sol contracta jam luce latebat
 Occasus, vesperque aderat cum grandibus umbris: 110
 Ille pede audenti confestim accedit ad illam,
 Ut vidit pulla conceptas veste tenebras,
 Utque manum roseam compressit leniter Herus,
 Insanum quantum ingemuit: voci illa pepercit
 Iratam simulans, pulchramque averſa retraxit 115
 Inde manum; sed ubi nutus, animique remissi
 Indicia accepit Leander, veste petitam
 Purpurea audacter deduxit in ultima templi.
 Pone sequebatur pedibus cunctantibus Hero,
 Nolenti similis, vocesque has ore refudit, 120
 Foemineum minitans in morem & verba Leandro,
 Quis furor ô hôſpes? quid me rapis, ô ſcelerate
 Virginem? abi actutum, & mea vestimenta relin-
 que;
 Neve meorum iram locupletum accerſe parentum:
 Non tibi fas Veneris ſacram adſectare miniſtram, 125
 Nulla via eſt qua tu poſſis contingere lectum
 Virginis: Haec ſic virginibus conſueta minata eſt;
 Ille minas ſimul ac, muliebresque audiit iras,
 Agnovit victae ſigna haud obſcura puellae:
 Foemina nam cupidis quoties ſuccenſet ephebis, 130
 Promittunt irae Veneris commercia tales.
 Ergo ubi odorato Nymphae tulit oſcula collo,
 Sic fatur magno mentem percuffus amore,

Altera post Venerem Venus, & post Pallada Pal-
las,

- 135 O quam te memorem! neque enim muliebribus istis
Te similem formis fas dicere! sed Jove natis.
O fortunatos tam pulchra prole parentes!
O felicem uterum qui te tulit! En age nostris
Te facilem praebens precibus miserere furentis
140 Igne tuo, Venerisque sacerdos Cypridis acta
Exsequere, & divae cole connubialia jura.
Non decet innuptas Veneri servire puellas:
Sed nec virginibus signatis Cypria gaudet.
Quaeris quae leges, quae sint mysteria Divae?
145 Conjugium & thalami: Quod si tibi Cypris amatur,
Flexanimorum age ama mellitum foedus amorum;
Supplicis hoc, si vis, vel conjugis accipe votum,
Quem tibi caepit Amor telis venatus acutis,
Ut fortem Alcidem, virgam qui commovet auream
150 Mercurius pernix, nymphae servire coëgit
Jardaniae: at tibi me misit Cytherea, nec Hermes.
Virginis Arcadiae puto te meminisse Atalantae,
Virginitatis amans quae Milanionis amantis
Effugit studia, irata post Cypride mutans,
155 Spretum ante, ardebat tota deperdita mente:
Da te ergo facilem, ne accendas Cypridis iram.
Sic ait; ac mens est renuentis flexa puellae,
Corque deerravit blando sermone loquentis.
At virgo ipsa oculos figens tellure silebat,
160 Clam suffusa genas instante pudore rubentes:
Ac summam pedibus terram radebat, & ora
Saepe verecunda atque humeros velabat amictu;

Hacc

Haec persuasi animi sunt argumenta, silensque
Usuram thalami solet omnis virgo pacisci.

Dulcis amaritiem jam corde bibebat amoris 165

Virgo Hero, flamma penitas arente medullas,
Sensibus ereptis ad amabilis ora Leandri.

Ergo hîc, donec operta esset caligine tellus,
Infano errantes oculos Leander amore

Non habuit fessos spectando virginis ora; 170

Quae tandem dulci sermone affata Leandrum est,
Emituens molli pudibundum ex ore ruborem,

Tu dictis, hospes, posses vel saxa movere;
Ecquis te docuit fallentia verba rotare?

Heu quis te nostras externum duxit in oras? 175

Attamen incassum fudisti haec vinnula verba:

Nam quî mecum in eas foedus peregrinus, & erro
Intutus? sancte atque palam connubia nobis

Concelebrare nefas; nostri hoc vetuere parentes.

Quin si forte meam patriam cupis, hospes, habere, 180

Semper furtivi reteguntur gaudia lecti:

Namque hominum vulgo lingua est mala, quodque
latenter

Feceris, in triviis communis fabula fiet.

Sed nec te pigeat patriam cum nomine vestram

Dicere; nam nostrum notum tibi; nominor Hero: 185

Celsa mihi domus est, quae personat undique, turris;

Hîc habitans una tantum famulante ministra,

Ante urbem Sestum super altae margine ripae,

Propter sum pelagus; sic me statuere parentes:

Nec prope sunt puerae aequales, juvenumque cho- 190
reac

Longe absunt ; verum semper noctuque , diuque
Ventosi pelagi sonus auribus infremit asper.

Sic fata , occuluit roseam sub tegmine malam :
Erubuitque iterum , & puduit sic esse locutam :

195 Cuspide sed punctus Leander Amoris amara ,
Certamen quo pacto ineat meditatur amantum.
Namque virum telis domitans Amor improbus , ul-
cus

Saepe viri medicat ; tum quis semel imperat , ipse
Cuncta regens , consultor erit mortalibus aegris :

200 Ille Leandro etiam voluit succurrere amanti ,
Hinc animo aeger amans sic callida dicta reponit ,
Te propter saevas , ô virgo , enare per undas
Non dubitem , vel si plenum ignibus aestuet aequor ,
Nec freta pervia sint ; tua si mihi certa voluntas ,

205 Haud hiemem horrifoni metuam maris , ire paratus
In thalamum , formosa , tuum , semperque silente
Nocte ferar , pontique Helles freta lata natator
Trajiciam sponsus ; procul haud mea distat Abydus
Urbe tua ; excelsa tantum de turre lucernam

210 Ulteriore mihi ex ripa , in caligine pande :
Sic mihi fidus erit tua fax , ego navis Amoris ;
Intuitusque illam , non mersum fera Bootem ,
Non ficcum Plaustri tractum , nec Oriona saevum ,
Dulce queam adversum patriae contingere littus.

215 Tu grave spirantes ventos , mea cura , caveto ,
Ne faculam extinguant , animamque in luce relin-
quam

Ilicet extincta : Nam lux dux nostra , salusque est.
Quod si tantus amor nostrum cognoscere nomen ,

For-

Formosae sponsus Leander nominor Herus.

Conjugium clandestino sic foedere pactum est; 220

Ambo inter sese sic convenere, fidesque

Ultro accepta data est, ut testis sola lucerna

Nuntia sit thalami, & noctis firmentur amores.

Haec lumen praeferre, hic se committere ponto

Promisit: mox perfectis insomnibus horis 225

Pervigilis sacri, tum invitus uterque facessit;

Haec turrim repetens, ille atra in nocte recedens,

Et misso turris signo, ne forsan aberret,

In bene fundatae populos enavit Abydi.

Tota nocte ambo furtivae murmura rixae 230

Optabant, creperasque addit quas Hesperus umbras,

Dilectus thalamis. Jam nigra in veste reversae

Surgebant tenebrae, mortalia pectora somno

Damnantes, non Leandrum, qui littore ponti

Exstructi thalami expectat prodentia signa, 235

Facturamque facem lacrymas vestigat ocellis,

Furtivi quae nuntia erat longinqua cubilis.

Ut vidit rectum prima caligine caelum,

Lychnum Hero ostendit, mox postquam accensa lu-
cerna est,

Mentem accendit Amor properantis multa Leandri: 240

Cumque ardente ardet juvenis face, cumque sonantes

Insani audiret fluctus maris, intremittit ipse

Primo aditu; sed post animis fiducia venit:

Talibus alloquiis se tandem hortatur, & inquit,

Saevus amor certe est, pelagusque immite, sed 245
undas

Aequora habent tantum, urit me intimus ignis Amoris,

Accipe cor flammæ, neque sit metus ullus aquarum:
Huc mihi ades præfens in amore; quid æquor &
undas

Horrescis? nescis Venerem maris esse propagem?
250 Et domina est ponti, & nostros regit æqua labores.

Haec ubi dixit, utraque manu sustollit amictum,
Exiit & membris, nuda in cervice renodat,
Littoreque exsiluit, corpusque emisit in altum,
Semper in adversam properans transire lucernam,
255 Ipse suus remex, vector suus, & sua cymba.

At turri ex alta sublimis lucifer Hero,
Qua spirans tristes ventus diffuderat auras,
Sæpe mori vetuit prætenta veste lucernam,
Donec multa mari passus Leander, in actam
260 Sestiada evasit, turrimque inductus ab illa est;
Quæ virum anhelantem complexa in limine primo
Spumicomas pelagi stillantem è corpore guttas
Virginei cupidum thalami in penetralia duxit,
Deterfitque cutem, roseoque perunxit olivo

265 Corpus odorifero, pontique abolevit odorem.
Quin & adhuc respirantem amplexata maritum
Mollibus in stratis hæc mollia verba locuta est,
Sponse, graves quos nemo alius tulit ante, labores

Anclasti: mi sponse, fali spumantis abunde est
270 Jam tibi, cetosique, dedit quem pontus, odoris:
Huc age sis, & sudorem depone laboris
In nostros, optate, sinus. Zonam ille subinde
Solvit, & in venerem veniunt communiter ambo.
Non habuit choræas iste Hymen, nec torus hymnós,
Con-

Conjugium cantor neque sacrum voce probavit; 275
 Nec fulsere faces ad connubiale cubile,
 Nec choreas agilis quisquam salisubfusus egit;
 Sed nec Hymen Hymenaeae boni cecinere parentes:
 At fixo thalamo stravere silentia lectum,
 Perfica cum expeterent tunc tempora, seraque mun- 280
 dum

Hora dedit, nullo sonuere Hymeneia cantu
 Gaudia; sola illis nox pronuba: nulla Leandrum
 In lectis Aurora virum conspexit apertis.
 Nando etenim adversam contra repetebat Abydon,
 Noctis adhuc spirans; sed non satiatus amore: 285
 At vero ipsa suis clam pulchra parentibus Hero
 Noctu nupta, die virgo apparebat: uterque
 Saepe vovebat uti occasum lux alma videret.

Sic suffurantes fatalis tempus amoris
 Mutua carpebant celati gaudia lecti. 290
 Verum ambo exiguo vixerunt tempore laeti,
 Nec potuere diu instabili gaudere hymenaeo:
 Nam simul ac hiemis pelago vis atra rigentis
 Incubuit, dein horrentes sonuere procellae,
 Et stabilita alte mollis fundamina ponti, 295
 Hiberno flantes quassarunt fidere venti,
 Turbine verrentes latum mare, navita saevum;
 Nec tutum fugiens pelagus, tellure repulsam
 E gemina piceam jam fregerat aequore navim.
 At non ô patiens animi, generose Leandre, 300
 Te metus hiberni maris arcuit: illa lucerna
 De turri, & solitae monitrix praenuntia flammæ
 Suasit ut insanos velles contemnere fluctus,

Crudelis, neque fida: ô si miseranda puella,
 305 Dum saevibat hiems, sine conjuge sola Leandro;
 Mansisset, thalami metuens accendere fidus!
 Sed superans Amor, & fati vis dura coëgit:
 Victa facem mortis, neque jam monstrabat amoris.
 Nox erat (& gravius spirant hoc tempore venti,
 310 Flatibus hibernis ferientes littora venti
 Confertim incumbunt pelago) cum sponte Leander
 Spe solitae sponsae, se triste fremenibus undis
 Commisit; jamque unda super devolvitur undam,
 Turbatur pelago, miscetur & aethere pontus,
 315 Undique fit sonitus, dum venti praelia miscent,
 Eurvs flat contra Zephyrum, Boreaeque minatur
 Multa Notus, magno pelagi ruit unda fragore.
 Interea infelix juvenis crudelibus actus
 Vorticibus, supplex Cytheream saepe vocabat,
 320 Saepe & Neptunum, imperio freta lara tenentem;
 Nec Boream Nymphae immemorem finit Atthidos:
 atqui
 Nullum illi auxilium, neque fata amor acer abegit.
 Undique surgentis tandem infausto impete fluctus
 Illisus fertur, genuum vis fracta labascit,
 325 Mobilium manuum virtus immota jacensque est;
 Intrat & in fauces sponte ingens fluxus aquarum.
 Sic tristes bibit ille fali insuperabilis undas:
 Quin fax infida exstincta est stridore procellae
 Illa salus & amor, lacrymandi & vita Leandri:
 330 Dumque teneret adhuc iter hic, vigilantibus usque
 Fluctuat illa oculis, plangentibus incita curis.
 Jamque erat orta dies, neque sponsum respicit Hero,
 Lumi-

Luminaque intendens in lati tergora ponti,
 Quaerit an errantem poterit spectare maritum,
 Forte face exstincta : sed ubi in fundamine turris 335
 A scopulis lacerum confortis corpus amici
 Aspexit, pictam scindens a pectore vestem,
 Praecipiti sonitu de turri proruit alta.

Sic Hero super interiit conforte peremto ;
 Seque ipsis ambo supremo in fine fruuntur.

HERONE ET LEANDRO.

Carmen.

Interprete DAVIDE WHITFORDO.

Diva facem memora tacitos quae vidit amores,
 Et nantem in tenebris, vectosque per alta ju-
 gales,
 Foederaque aeternam Aurorae fugientia lucem,
 Nocturnisque thoris sociatam Seston Abydo.
 5 Fax & Leandri nantis sonus impulit aures,
 Fax quae furtivae Veneris praenuncia lucet,
 Obscurasque Herûs exornat praevia taedas.
 Quam pater aetherius (quoniam praelusit amantum
 Ignibus) emeritam superaddere debuit astris,
 10 Sponsarumque decus dixisse & fidus amorum.
 Quae socio ardentem solata est lumine curas,
 Et thalami infomnis fidissima nuncia fulsit,
 Cum nondum flasset hostili turbine venti.
 Sed tristes utriusque mihi (Dea) praecipe casus;
 15 Extinctamque facem & crudelia fata Leandri.
 Respicit oppositam contraria Sestos Abydon
 Confinis pelago; stetit hic arcumque tetendit
 Aliger, & volucrem direxit utrinque sagittam,
 Quâ juvenis virgoque calent. Si nomina quaeras,
 20 Formosus Leander erant, & nobilis Hero.
 Haec Seston colit, oppositam tenet alter Abydon.
Ambo

Ambo fiderei, propriae decus urbis uterque,
 Pene pari formâ, quae si loca forte peragres,
 Aëriam turrim explora, quâ Sestias Hero
 Stans face nocturnis Leandrum rexit in undis. 25
 Undisonum antiqui contra pete littus Abydi,
 Plorat adhuc juvenem & tristes reminiscitur ignes.
 Unde tamen patriâ juvenis delatus Abydo
 Arsit, & externos excivit virginis ignes?
 Pulcra Hero claris majoribus orta, Sacerdos 30
 Idaliae Veneris taedaeque incognita, turrim,
 Fluctibus aequoreis vicina colebat avitam.
 Altera visa Venus, castoque retenta pudore
 Nunquam virgineae se confociare catervae,
 Non inferre pedem juvenili sueta choreae, 35
 Aemula foeminei vitat consortia coetus.
 (Nam celebres urunt muliebria pectora formae)
 Te solam, Cytherea, colit, te munere, Diva,
 Et natum multo libamine placat Amorem,
 Coelestis pharetrae flagrantia tela tremiscens. 40
 Non tamen effugit quos sic vitaverat arcus.
 Et jam festa dies populis celeberrima fulsit,
 (Quam Veneri Sestos colit, & tibi pulcher Adoni)
 Undique conveniunt sacrae ad spectacula lucis
 Insula quos gremio Oceani circumflua misit, 45
 Aemonii procures aderant, atque incola Cypri,
 Vosque puellares liquere Cythera catervae,
 Quique agili quatiunt Lybani juga summa choreâ.
 Nec deerat quisquam vicinis accola sacris.
 Huc Phryx, oppositaeque ruebat civis Abydi. 50
 Contactique novis juvenes ardoribus, illi

- Nam semper festi studio famâque trahuntur.
 Nec peragenda vocant tantum solennia Divûm,
 Agmen virgineâ quantum spectabile formâ.
- 55 Ante alias Hero gressum per templa ferebat
 Praelustri jubar evibrans pulcherrima vultu,
 Pallida seu primae resplendent cornua Lunae.
 Illa genas modico tamen interfusa rubore
 Ut bicolor thecis exit rosa, pandere ab omni
- 60 Hero parte rosis gemmantia prata videtur.
 Nam color enituit roseus per membra, rosasque,
 In gressu tunicae sinuata volumina pandunt.
 Multa comes membris it gratia, prisca sorores
 Tres aetas dedit, haec oculo si riserit uno.
- 65 Gratia fidereo centena exultat ocello.
 O quam digna tibi servit, Cytherea, Sacerdos!
 Sic inter reliquas formosa Antistita fulget,
 Aemula virgo suae possit contendere Divae.
 Corda incauta virûm penetrârat, tota juvenus
- 70 Virgo tuae coepit flagrare Cupidine taedae:
 Nam gressus quacunq; Hero per templa ferebat
 Attonitis inhiant animis oculisque sequuntur.
 Atque aliquis formam miratus talia fatur.
 Accessi Sparten, pulcram Lacedaemona vidi,
- 75 Roboris & primae florent ubi praemia formae.
 Abstulit una decens generosa modestaque palmam,
 Gratia forte tibi, Dea, de tribus unica servit,
 Quam fesso nondum satiato lumine vidi.
 Cujus complexu abnuerem nec morte revelli.
- 80 Aetherias semper servant sibi numina sedes,
 In nostros formosa thoros si venerit Hero.

O Dea, nam nobis tangenda Antistita non est,
 Nostra tamen simili laudetur sponfa juventâ.
 Talia jaëtabat juvenis, diversa furentes
 Virgo viros graviter tacito torquebat amore. 85
 Torruit at visae postquam te flamma Leander,
 Stat nolle occultis animum consumere telis.
 Corque inopinus amor postquam inflammaverat, Hero
 Certum est velle frui aut invisam abrumpere vitam
 Combibit assiduos oculis spectantibus ignes, 90
 Inque triumphali tabescunt viscera flammâ.
 Sic illibatae penetrat plus virginis ardor
 Corda viri, quam quae nervo salit acta sagitta:
 Invadens oculos primum, tum luminis icti
 Descendit dolor, & meat ad praecordia vulnus. 95
 In diversa trahunt virtusque, timorque, pudorque.
 Cor tremit, implicito sed enim pudor obstat amanti.
 At capitur formâ, tum pellit flamma pudorem.
 Ergo virum tandem victrix audacia ducit
 Passibus ambiguis, & coram virgine sistit. 100
 Tum tremulos obliqua tuens detorquet ocellos,
 Pectore in incauto tentans accendere flammam.
 Leandri insidias agnovit virgo, suaeque
 Conscia gaudebat formae, at perfusa rubore
 Saepe levi textit roseum velamine vultum: 105
 Signa pari referens & respondentia nutu.
 Ora iterum attollit, laetantur corda Leandri
 Quod non sprevisset virgo quos senserat ignes.
 Interea juvenis dum commoda quaerit amori
 Tempora, contracto descendit lumine Phoebus, 110
 Et trahit exoriens obscuras Hesperus umbras.

Vadit, & optatam intrepidus stetit ante puellam;
Ambiguae fidens nocti fretusque tenebris.

Tum strinxit roseos digitos sine murmure, & imo
115 Corde dedit gemitum, filet illa immota, manumque
Virgineam subito (velut indignata) recepit.

Talibus agnoscens juvenis mutabile signis
Ingenium, audaci traxit velamina dextrâ,
Splendida ad augusti ducens penetralia templi.

120 Haec velut invito sequitur vestigia gressu,
Cedentem se passa trahi, tum talibus infit,
Foemineis conata minis terrere Leandrum.
Quis furor hic, hospes? cohibesne a virgine dextram?
Dum licet I procul, & velamina sacra relinque.

125 Nostra potens opibus domus est, poenamque minatur.
Idaliae non est sic attrectanda Sacerdos.
Nec thalami sperare tibi fas gaudia nostri.
Talia virginibus bene convenientia dixit.
Ille minas postquam audivit simulantis inanes,

130 Certa dari victae sensit sibi signa puellae.
Foemina nam blando quaecunque minatur amanti,
Exprimit ipsa minis conceptos pectoris ignes.
Oscula tum roseae cervici dulcia figens,
Talia dicta dedit vivo perculsus amore.

135 Post Venerem mea sola Venus, post Pallada Pallas,
Nam tibi terra parem non educat ulla puellam:
Solaque supremi soboles est aequa Tonantis.
Et Pater, & felix tibi quae dedit ubera Mater,
Ter felix venter qui protulit, at prece nostrâ,

140 (Chara) velis flecti, nec veras temnere flammæ.
Cur Venerem fugis ah! Veneris non aequa Sacerdos?

Huc

Huc ades, & cole rite Deam sociata cubili.
 Casta puella sacris Cythereae ingrata ministrat.
 Virginitas Paphiae infensa est. Si noscere Divae
 Sacra tuae cupis, & sinceras discere leges, 145
 Sunt taedae, & thalami; tua si Venus est tibi curae,
 Dilige jucundi sociabile foedus amoris.
 Me famulum aut taciti consortem suscipe lecti,
 Quem domitum telis dedit hic in vincla Cupido.
 Sic magnum Alciden quondam Cyllenius ales 150
 Victor Jardanes captivum ad moenia duxit.
 Me tua Diva tibi, nullus Caducifer offert.
 Nec te Virgo latet, quo pacto fugerit olim
 Melanionaeos crudelis Abantias ignes,
 Virginitatis amans, quae Divae numine victa 155
 Exosum prius ingenti dilexit amore.
 Tuque puella tui formida numinis iram.
 Sic fatus dubios animos in pectore flexit,
 Inspirans rapidos verbis fallacibus ignes.
 Illa solo fixos oculos taciturna tenebat, 160
 Dejectum roseo vultum perfusa pudore,
 Attrivitque solum moto pede, saepe rubentes
 Hero pulchra genas niveo velamine texit.
 Cuncta haec jam victae praenuncia, namque tacendo
 Ad primos illecta thoros se virgo resignat. 165
 Mollia crudeles stimuli praecordia tentant,
 Jam stupet, & valido fervescit amore Leandri
 Virgo, novasque foveat tenero sub pectore flammās.
 Interea pudibunda solo dum dejicit ora,
 Nulla furens animi Leander taedia sensit, 170
 Turbida virginco defigens lumina collo.

Alla

- Illa diu tandem servata silentia rumpit;
 Et roseum humectat prorupto flumine vultum.
 Vocibus his (hospes!) fortasse adamanta moveres.
 175 Quis te verborum variâ sic imbuit arte?
 Hei mihi! quis talem nostris te sistit in oris?
 Ista tamen frustra; quid enim malefidus, & hospes
 His novus in terris, ad conjugialia pectus
 Vincula sollicitas, quae fors invisa recusat?
 180 Obstat uterque parens votis; si crebrior istam
 Visere posse putes (hospes quia cognitus) aedem,
 Tentabis frustra latebras praetendere amor.
 Ora virum probris sic asluevere, tenebris
 Ut quae tecta putes, spargat per compita rumor.
 185 Verum age! ne patriam me nec tua nomina celes,
 Nec te nostra latent, praeclari nominis Hero,
 Aëraeque colens expôsta cubilia turris.
 Heic habito, famulâ tantum consorte, sonantes
 Ad fluctus pelagi, prope clarae moenia Sesti
 190 Neptuno immiti jussu vicina parentum.
 Aequaeque longe comites, dulcisque choreae
 Virgineae plausus, tantum noctesque diesque
 Insonat assiduo spumofus murmure Nereus.
 Haec effata genam roseam velamine texit,
 195 Erubuitque iterum, seque his super increpat ipsa.
 Sed juvenis volucris transfixus pectora flammâ
 Jam parat ad dubium sese certamen amoris.
 Namque domans telis mortalia corda Cupido
 Ipse manus adhibet medicas, ubi praesidet ille
 200 Consiliis juvat, & solus moderatur habenas.
 Ardenti qui promptus opem tulit ipse Leandro.

Ingemit & vafro tandem fèrmone profatur.
 Te propter, virgo, nabo maria afpera quamvis
 Claudat iter flammis, infanaque ferveat unda.
 In thalamos Herûs mare non terrebit euntem, 205
 Si fremat excitum ventis & verberet aftra.
 Sed fèmper pelagi me fèmita nota, maritum
 Hellefpontiacis madidum tibi fiftet ab undis.
 Nam colo non longe diftantis maenia Abydi.
 Tu tantum adverfam fublimi a vertice turris 210
 Per tenebras oftende facem (formofa) tuoque
 Sidere deducar nocturni navis amoris.
 Hoc ego, non gelidum cupiam fpectare Booten,
 Oriôna gravein, pelagoque incognita plaufta.
 Hoc vehar oppofitas terræ fecurus ad oras. 215
 (Chara) fed inflantes pernox custodia ventos
 Arceat, extinguant mihi ne cum lumine vitam.
 Lumine lucifero ductore animaeque viaeque.
 Et fi te tantum noftrum juvat accipe nomen.
 Sum conjux (formofa) tuus, dicorque Leander. 220
 Sic illi tacito jungebant foedera nexu,
 Nocturni fecreta thori, at praenuncia lecti
 Taeda minifterium occulti fervaret amoris.
 Tenderet illa facem, hic jaâtaret brachia ponto.
 Furtivum interea cupidi certamen amoris 225
 Perficere, abfcedunt (invitus uterque) revisit
 Illa fuas fedes, juvenis ne noctis in umbra
 Signa fubobfcurae fallant incognita turris
 Multa cavens, patriam ferò defertur ad urbem.
 Dulciaque optantes venturae gaudia noctis, 230
 Obfcuras nimium cupiunt properare tenebras.

- Jamque superfusae nigrae caliginis umbrae,
 Gratum aliis referunt, tibi non, Leandre, soporem.
 Anxius undosi stabas prope littora ponti
 235 Promissa ostensis expectans gaudia flammis,
 Sollicitaeque facis deposcens flebile signum,
 Luminaque occulti procul effulgentia lecti.
 Vidit ut Oceano piceas insurgere nubes,
 Extrulit illa facem, fulgentia lumina cernens
 240 Fervet, & immenso comburitur igne Leander.
 Flamma virum taedamque cremat; sed littore summo
 Ut stetit, & sonitum ingentem maris auribus hausit,
 Intremuit primum, mox expulit ipse timorem,
 Talibus obfirmans trepidantia pectora dictis.
 245 Saevus amor, pontusque gravis sed mitior unda
 Est maris, haurit amantis adustas flamma medullas;
 Concipe cor ignes, nec te vaga terreat unda.
 Hic praesens in amore mihi maria aspera temne.
 Ignoras pelago quod sit Venus edita, fluctus
 250 Quae regit aequoreos & nostro praesidet igni?
 Exuit haec fatus pulchro de corpore vestem,
 Atque manu capiti haesuram constrinxit utrâque.
 Littoreque exiliens corpus dejecit in aequor,
 Ad facis oppositae fulgentia lumina tendens,
 255 Ipse ratis, remexque sibi, gnarusque magister.
 Hero flammiferae sed summo in vertice turris,
 Quâ celeri instabant atroces flamine venti,
 Saepe manu vestem circumtulit, alta Leander
 Tangeret undosi tutus dum littora Sesti.
 260 Vestibulo occurrens turrim tunc ducit ad altam,
 Solaque anhelantem tacite complexa maritum
 (Aequorâ

(Aequora perfusis rorantem falsa capillis)
 Dulcia virginei vocat ad pēnētralia lecti.
 Siccavitque cutem, & dulci perfudit olivo;
 Praepingui, roscō, pelagique extinxit odorem, 265
 Composuitque thoris, & adhuc ex aequore fessum
 Circumfusa virum, verbis sic mulcet amicis.
 Sponse laborasti seu nullus sustinet alter.
 Sponse laborasti, tibi salsus sufficit humor
 Aequoris ingrati, piscosaeque Tethyos unda. 270
 Huc ades! hoc gremio duos depone labores.
 Dixerat, hic primos cito virginitatis honores
 Carpit, & optatae Veneris nova foedera jungunt.
 Taeda, sed absque choro; thalamus fuit, at sine cantu.
 Conjugium nullus celebravit carmine vates. 275
 Nec fax ulla thori genialis praevia luxit.
 Non agili juvenes circumsiluere choraē.
 Nec pater & mater natis cecinere Hymenaeum.
 Sed thalamum ornārunt taciturna silentia noctis,
 Atque maritales sponsum obduxere tenebrae. 280
 Et non cantatis se conjungere Hymenaeis.
 Sola fuit lecti nox conscia, sponsus in illo
 Nunquam Luciferi surgentia lumina vidit,
 Adversum repetens patriae sed littus Abydi,
 Spirat inexpletum nocturnos semper amores. 285
 Fallit & incautos Hero malefida parentes,
 Noctu nupta, die virgo, cupiebat uterque
 Saepius occiduos pelago se mergere soles.
 Sic illi tacitam Venerem velare coacti,
 Mutua carpebant occulti gaudia lecti. 290
 Sed breve tempus utrique fuit: nec longior aetas

- Est data trajectis vada per Nereia taedis.
Bruma rigens gelidis horrebat amicta pruinis,
Et maria horrifonae turbabant cana procellae,
295 Et penitus motas pelagi traxere lacunas,
Aequora praecipiti verrentes turbine Cori.
Certatim nimbi feriunt mare, praescius horret
Nauta, ratemque avidus praerepto littore frangit,
Infidam fugiens hyemem pelagique labores.
300 Sed non magnanimum incoepto terrere Leandrum
Excitus valuit brumali fidere pontus.
Extulit infelix solitae praenuncia taedae
Lumina, sublimis malefido è vertice turris,
Securumque maris monuit: sed tempore brumae
305 Debuerat virgo infelix caruisse Leandro,
Et clarum officio dimittere fidus amorum.
Dirus amor, fatumque coëgit, nuncia lethi
Fax miserae accensa est, nec amantum praevia flammis,
Nox erat, & motâ tum tempestate feroces
310 Grandia brumali tollebant aequora flatus,
Et vasto unanimes venti incubuere profundo.
Tunc quoque Leandrum consuetae Virginis ardor
Impulerat saevo sese committere ponto.
Unda tumens undam ferit, & confunditur aequor,
315 Miscetur coelo mare, mota est undique tellus
Ventorum occurſu, Zephyro contrarius Euris
Ibat, & in Boream immani Notus irruit irâ,
Immensumque furebat inevitabilis unda.
Dira sed in tumido Leander gurgite passus,
320 Saepe mari genitam Venerem prece lassus adorat,
Saepe ipsum pelagi domitorem, saepe recenset

Atthidos

Arthidos ereptae Borea tibi gaudia nymphae.
 Non tulit ullus opem, fatum non cessit amor.
 Undique contritum juvenem maris obvius urget
 Impetus, & pedibus saeva abstulit unda vigorem, 325
 Brachiaque assiduo ceciderunt fessa labore,
 Nec revomit falsas quas hauserat aquoris undas,
 Sed bibit affusum defectis faucibus aequor.
 Ecce facem extinguit crudeli turbine ventus,
 Leandrumque simul miserosque obtexit amores. 330
 Prospiciens vigili sed apertum lumine pontum
 Stabat adhuc dubiis Hero tristissima curis,
 At jubare exorto sponsum non aspicit usquam.
 Ergo oculos celeres circumfert aequore toto,
 Fluctibus oppressum tumidis si forte videret 335
 Infidâ face deceptum, ad fundamina turris
 Ut lacerum scopulis vidit miseranda maritum,
 Diripuit variam moritura a pectore vestem.
 Nec mora praecipitem turri se misit ab alta,
 Exanimem super expirans illapsa maritum, 340
 Ultima nec miseros necis hora diremit amantes.

F I N I S.

I N D E X

OMNIUM VERBORUM.

A.

Α. 268

Α'ερῶχον. 214

Α'ευδοθι. 28

Α'ευδον. 4

Α'ευδ@. 16

Α'εύδχ. 21. 26. 50. 209.
284

Α'γαλμα. 8

Α'γάπαζε. 147

Α'γαπάζων. 99

Α'γάρρον. 208

Α'γγελίην. 12. 222. 235

Α'γγελιώτιμ. 7. 237

Α'γε. 14

Α'γειν. 9

Α'γειρομένων. 54

Α'γέμν. 53

Α'γλαϊάων. 75

Α'γλαίη. 37

Α'γλαίησιν. 104

Α'γνώσας. 249

Α'γασα. 233

Α'γασιν. 43

Α'γειον. 203

Α'γρομένησι. 34

Α'γρομένοιο. 324

Α'γρύπνοισιν. 331

Α'γων. 119

Α'γῶνα. 197

Α'δίδακτ@. 31

Α'δόκηπν. 88

Α'δόνηπν. 326

Α'δώνιδι. 43

Α'εθλῶσειεν. 197

Α'εθλον. 9. 75

Α'εθλε. 230

Α'ε. 254. 192. 296

Α'ειδομένων. 281

Α'είρε. 243

Α'εισι. 278

Α'έκοντες. 226

Α'έλακ. 294

Α'έξετο. 90

Α'ήμλμα. 13

Α'ήται. 296. 309. 310

Α'ήτας. 216

Α'ήτίω. 13

Α'ήτης. 257. 329

Α'θανάτων. 53

Α'θέσφατον. 115

Α'θηναίη. 135

Α'θήνιω. 135

Α'θρόαν. 311

Α'θμαίνοντα. 261. 266

Α'ιδοι. 33. 161

Α'ιδομένη. 162. 195

Α'ιδῶς.

INDEX VERBORUM

- Ἰδῆς. 173
 Ἰδῶ. 98
 Ἰδῶς. 96. 97
 Ἰεῖ. 38. 207
 Ἰέν. 52
 Ἰθίει. 315
 Ἰμα. 30
 Ἰμονίης. 46
 Ἰνοπαθές. 86
 Ἰνοπαθής. 319
 Ἰολόμητις. 198
 Ἰκέσεται. 199
 Ἰκηλήτοις. 319
 Ἰκοιμήτων. 12. 225.
 326.
 Ἰκοίτη. 337
 Ἰκοίτης. 207
 Ἰκοντίζοντες. 310
 ἸκόρητΘ. 285
 Ἰκερ. 58
 Ἰκρον. 162
 Ἰκέρ. 184
 Ἰκρόμην. 75
 Ἰκέρω. 5
 Ἰκέρων. 242
 Ἰκτιλῶ. 259
 Ἰκτισεν. 90
 Ἰλα. 297. 299
 Ἰλασήσας. 202
 Ἰλᾶτο. 71
 Ἰλᾶ. 14. 38. 41. 207.
 274. 291. 293. 300
 Ἰλᾶ. 28. 88. 137. 139.
 216. 234. 245. 279.
307. 323
 Ἰλᾶ. 33
 Ἰλᾶλων. 226. 290. 292.
 341
 Ἰλᾶ. 124
 Ἰλοθεν. 84
 ἸλΘ. 84. 268
 Ἰλᾶλοισι. 23
 Ἰλεγίζης. 248
 Ἰλέγασα. 155
 Ἰλέεινε. 41
 Ἰλομένη. 36
 Ἰλήτης. 177
 ἸλίαςΘ. 318
 Ἰληχία. 26
 Ἰλίπνοον. 265
 Ἰλῆς. 269
 Ἰλῆσεφών. 45
 Ἰλμης. 328
 Ἰλυρόν. 269
 Ἰλός. 193
 Ἰλυσκάζων. 299
 Ἰλᾶμην. 335
 Ἰλᾶται. 97
 Ἰμμιμακέτα. 328
 Ἰμάξης. 214
 ἸμειλιχΘ. 245
 Ἰμήχανον. 127
 ἸμμορΘ. 89
 Ἰμνήμονα. 322
 Ἰμωμήτοιο. 92
 Ἰμφ. 163
 Ἰμφαδόν. 179
 ἸμφιτόητΘ. 187

Ἰμφι

I N D E X

<p> Ἀμφιπόλῳ. 188
 Ἀμφιχυθεῖσα. 267
 Ἀμφοτέρῃς. 18. 252
 Ἀμφοτέροι. 287
 Ἀμφοτέρων. 22
 Ἀμφω. 22
 Ἀν. 80. 174
 Ἀνὰ. 17. 43. 55. 192.
 227
 Ἀνάγκη. 226
 Ἀνάγκη. 140. 289
 Ἀναιδείη. 96
 Ἀναιδείῳ. 99
 Ἀναινομῆης. 158
 Ἀνακτῶ. 321
 Ἀναπλομήη. 306
 Ἀναπλομήοιο. 239
 Ἀναστα. 33
 Ἀνάσσει. 199
 Ἀνασεύλασα. 110
 Ἀνάφαινε. 211
 Ἄνδρα. 198
 Ἄνδράσιν. 233
 Ἄνδρὸς. 95
 Ἄνδρῶν 69. 72
 Ἀνέγρετο. 315
 Ἀνέδραμε. 232
 Ἀνέμων. 316
 Ἀνέμιμνε. 235
 Ἀνενείκαστο. 121. 172
 Ἀνεπλοίητο. 168
 Ἀνέρθη. 199
 Ἀνέφαινε. 308
 Ἀνήγαγεν. 260 </p> | <p> Ἄνθρωπων. 183
 Ἀνικῆτε. 91
 Ἀντέκλινεν. 107
 Ἀντέπνεεν. 316
 Ἀντία. 209
 Ἀντίον 100
 Ἀντιπόροιο. 215. 284
 Ἀνύσαντες. 225
 Ἀοιδὸς. 275
 Ἄω. 94. 153. 210. 339
 Ἀπαγρέλλοντα. 6
 Ἀπαλάς. 69
 Ἀπαλήν. 76
 Ἀπαλόχρσον. 171
 Ἀπάνευθε. 305
 Ἀπάνευθεν. 281
 Ἀπεσεφώτισα. 56
 Ἀπεδύσατο. 251
 Ἀπειλαί. 132
 Ἀπειλὰς. 317
 Ἀπειλείσασ. 122
 Ἀπειλείωσι. 131
 Ἀπειλῆς. 129
 Ἀπέκλασε. 298
 Ἀπέκρυψεν. 105
 Ἀπενόσφισεν. 98
 Ἀπέσβεσε. 329
 Ἀπεσείσαστο. 108
 Ἄωλον. 204
 Ἀπίσαν. 299. 329
 Ἀπίσθη. 304
 Ἀπο. 32
 Ἀποίηπε. 125
 Ἀπόλειπε. 124 </p> |
|--|--|

Ἀπόφ

V E R B O R U M.

Ἀπόναντο. 292. 341
 Ἀποσβέσσωσι. 217
 Ἀπόποροϋ. 249
 Ἀποσάξου. 173
 Ἀπυϋ. 178
 Ἀρα. 71
 Ἀρηγεν. 323
 Ἀρήτειρα. 68
 Ἀεγνώτοις. 283
 Ἀεσθόπου. 67
 Ἀεσον. 98
 Ἀεσυνόα. 273
 Ἀεκαδής. 153
 Ἀεχαίης. 26
 Ἀέερα. 212. 306
 Ἀέρες. 22
 Ἀήρ. 111
 Ἀήελετα. 295
 Ἀςδς. 50
 Ἀσρον. 10
 Ἀσρων. 9
 Ἀσυ. 74
 Ἀπαλάντη. 153
 Ἀτερ. 274
 Ἀτθίδϋ. 322
 Ἀτρεκέως. 66
 Ἀύρησιν. 257
 Ἀυτάγγελοι. 132
 Ἀυτάρ. 112
 Ἀυτή. 103. 104
 Ἀυτῶν. 29
 Ἀυτίκα. 79. 217. 272
 Ἀυτόματϋ. 255. 327
 Ἀυπὸν. 321

Αὐτός. 200. 201. 255
 Αὐτῶν. 19
 Αὐχένα. 133. 171
 Ἀφ. 46
 Ἀφάσεν. 82. 126
 Ἀφείκεν. 317
 Ἀφειδήσαντα. 303
 Ἀφθιτϋ. 3
 Ἀφθόγγϋ. 160
 Ἀφθόγγουσι. 102
 Ἀφροδίτη. 143
 Ἀφροδίτῳ. 38. 182. 320
 Ἀφροδίτης. 155
 Ἀφροκόμης. 262
 Ἀχλυόεντα. 3
 Ἀχρόδτϋ. 274
 Ἀχρήϊσον. 328

B.

Βαθυκύμονας. 189
 Βαθύσκιϋ. 111
 Βαθυστρώτοις. 266
 Βαλῶν. 228
 Βαρύ. 205
 Βαρυγδέποιο. 206. 270
 Βαρυπνεϊόντας. 216
 Βαρυπνεϊόντες. 309
 Βεβולהμύϋ. 134. 196
 Βελέεσι. 149. 198
 Βένθεα. 295
 Βήσκη. 307
 Βιότοιο. 218

I N D E X

Βλεφάρων. 90
 Βολάων. 94
 Βόμβον. 242
 Βορέϊω. 317. 322
 Βελήσι. 190
 Βεληφόρ⊙. 200
 Βοώτιω. 213
 Βρέμον. 206
 Βροτοῖσιν. 200
 Βυσσόθεν. 115

Γ.

Γαῖαν. 169. 176
 Γαμήλια. 142
 Γάμοις. 179. 221
 Γάμον. 3
 Γάμ⊙. 4. 146. 274. 281
 Γαμοσόλον. 7
 Γαμοσόλ⊙. 282
 Γάμων. 31
 Γάρ. 37. 42. 51. 61. 92.
 131. 136. 164. 177.
 180. 183. 186. 198.
 208
 Γαστήρ. 139
 Γέττωα. 190
 Γείπνες. 17
 Γέπνοι. 32
 Γέτον⊙. 50
 Γελόων. 65
 Γλυκερίω. 172
 Γλυκερῶ. 167
 Γλυκύν. 215
 Γλυκύνικρον. 166

Γλωσσα. 183
 Γενετήρων. 125
 Γυναῖκες. 37. 131
 Γυναικός. 92
 Γυναικῶν. 67
 Γυναιξίν. 34. 136
 Γυνή. 47. 287

Δ.

Δ'. 17. 23. 26. 29. 31.
 44. 46. 63. 69. 71.
 76. 78. 86. 90. 94. 98.
 99. 101. 103. 107.
 111. 117. 121. 124.
 133. 140. 144. 146.
 148. 155. 160. 168.
 180. 186. 187. 192.
 195. 199. 202. 219.
 225. 227. 230. 238.
 246. 252. 253. 254.
 256. 264. 266. 272.
 280. 284. 286. 295.
 314. 316. 321. 323.
 324. 327. 333. 334.
 341
 Δαιδαλέον. 338
 Δαῖδων. 276
 Δαῖναι. 145. 219
 Δάκτυλα. 114
 Δαλόν. 308
 Δαμάζει. 198
 Δαμαῖς. 88
 Δε. 21. 33. 55. 58. 61.
 63. 64. 82. 96. 97.
 104.

V E R B O R U M.

104. 115. 120. 129.	Δυσαντέϊ. 324
152. 162. 164. 167.	Δύσατο. 69
170. 172. 177. 183.	Δύσιν. 110. 288
185. 196. 224. 239.	Δυσκελάδων. 313
241. 243. 260. 287.	Δύσμορε. 123
297. 304. 307. 319.	Δύσμορος. 304
325. 336	Δώμασιν. 81
Δείδιθι. 247	Δώματα. 28
Δεινός. 245	
Δέμας. 264	E.
Δεῦρ'. 142	
Δεῦρο. 124. 248. 271	Ε'ασιν. 191
Δή. 42. 248. 312. 329	Ε'βαινε. 100
Δηθύνοντ'. 331	Ε'βη. 259
Δῆμον. 284	Ε'γγύθι. 16. 112
Δηρόν. 291	Ε'γγύς. 191
Δί'. 203	Ε'γείρης. 157
Διά. 54	Ε'γνω. 130
Διακτορή. 301	Ε'γώ. 80
Διακτορίλῳ. 6	Ε'δέξατο. 166
Διδυμόχροον. 59	Ε'δίδαξε. 175
Διεφαίνετο. 68	Ε'δίζετο. 109
Δίξο. 24. 26	Ε'δρακε. 337
Δίναϊς. 319	Ε'δρακον. 74
Διός. 137	Ε'ειπε. 134
Διοτρεφές. 30	Ε'ίλω. 16. 20. 274. 282
Διχθάδι. 298	Ε'ίω. 105
Δοκδίων. 236	Ε'θαύμασε. 73
Δολερός. 101	Ε'θελες. 87. 89
Δολόεντα. 103	Ε'θέλεις. 219
Δόμος. 187	Ε'θέλης. 148
Δονέχσα. 294	Ε'θελήσης. 144. 180
Δυνάμεθα. 179	Ε'θέλσας. 121
Δύνασαι. 182	Ε'θήμον'. 312
Δύντα. 213	Εί. 82. 146. 204. 219
	Ο 2
	Είδα.

I N D E X

- Εἶδε. 283
 Εἶδϙ. 98
 Εἶκελοι. 23
 Εἶλε. 96
 Εἶναι. 80
 Εἶναλῆς. 46
 Εἶπε. 185
 Εἶπεν. 272
 Εἶποπ. 23
 Εἶπα. 335
 Εἶπων. 158. 251
 Εἶς. 64
 Εἰς. 248
 Εἰσέπ. 27. 266
 Εἰσῆ. 17. 37
 Εἰσῖν. 132
 Εἰσκάω. 137
 Εἰσόκε. 258
 Εἰσορύων. 171
 Εἶχε. 72
 Εἶχεν. 97
 Εκ. 59. 63. III. 211.
 260
 Εκαθεν. 208
 Εκατὸν. 65
 Εκείνοι. 51
 Εκόμιζεν. 151
 Εκόμισεν. 176
 Ελαίω. 264
 Ελείπετο. 49
 Ελέλιξεν. 101
 Ελκε. 118
 Ελκες. 123
 Ελκεσίπεπλϙ. 286
 Ελκϙ. 85. 95. 199
 Ελλήσποντον. 208
 Ελόχασε. 139
 Ελπίδι. 312
 Εμέ. 246
 Εμῇ. 178
 Εμὲ. 176
 Εμιμνεν. 47
 Εμόγησα. 78
 Εμοί. 185. 210
 Εμοῖς. 180. 271
 Εμόν. 124. 186. 219
 Εμῶ. 218
 Εμπάλιν. 195
 Εμπίπτειν. 311
 Εμός. 187
 Εμῶν. 125
 Εν. 60. 73. 104. 183.
 279. 341
 Ένα. 18. 210
 Έναιεν. 21
 Έναντίον. 16
 Ενδοθι. 107
 Ενδόμυχον. 246
 Ενέδησε. 29
 Έννεπε. 202
 Ενι. 47. 48. 81. 156.
 159. 184. 188. 266.
 283. 319
 Ενικάτθεο. 271
 Εννύχιον. 9
 Εννυχίων. 285
 Εννυχϙ. 4
 Ενόησε. 117
 Ενοσφίσθησαν. 226
 Ενυμφοκόμησε. 280

Εξ.

V E R B O R U M.

Εξ. 193
 Εξεν. 162
 Εξέσπασε. 116
 Εξώρτο. 253
 Εοικε. 126
 Εοικότα. 128
 Εοῖς. 149
 Εὐν. 163. 227. 260
 Εορτή. 42
 Εορτῆς. 49. 52
 Επ. 285
 Ες. 286
 Εἶσα. 31
 Εῷ. 37. 104. 229. 331.
 334. 340
 Επακκε. 140
 Επαντέλλασα. 57
 Επάξιον. 66
 Επέβλω. 74
 Επέβησαν. 273
 Επέεαςι. 174
 Επέεαςιν. 122
 Επει. 129
 Επειγομύοιο. 240
 Επειτα. 243
 Επεμέμφετο. 195
 Επεμήνατο. 85
 Επεμπε. 152
 Επέοικε. 82
 Επέοικεν. 143
 Επέσκεπεν. 258
 Επεσκίρτησε. 277
 Επείαθεν. 180
 Επέφημυσεν. 275
 Επείων. 175

Επήλυθε. 293
 Επηξεν. 280
 Επλ. 95. 119. 127. 160.
 263. 291. 311. 313
 Επιβήμην. 79
 Επιβρέμει. 193
 Επιδρώσκυσαν. 113
 Επικλήσαι. 10
 Επιμάρτυρα. 1
 Επισώσαντο. 223
 Επιχθονίησιν. 136
 Επόθησεν. 156
 Επώχετο. 55
 Ερασαμύς. 154
 Ερατῆς. 117
 Ερατῶν. 251
 Εργα. 141
 Εργον. 184
 Ερέτης. 255
 Ερευθος. 173
 Ερμαεργόιο. 318
 Ερμῆς. 150. 152
 Ερόεντα. 145
 Ερρε. 327
 Ερριψε. 253
 Ερυθαίνετο. 61
 Ερυθιόωσαν. 161
 Ερωμανέαςι. 170
 Ερωμανέων. 11
 Εως. 17. 98. 149. 198.
 240. 245. 323
 Ερωτα. 27. 39. 203. 330
 Ερωτος. 8. 99. 197. 212.
 246
 Ερωτοτόκοιςι. 159
 Ο 3 Ερώτων.

I N D E X

- Ἐρώτων. 1. 90. 147. 166. 308
 Ἐς. 9. 29. 44. 110. 176. 181. 288. 317
 Ἐσαθρήσειεν. 335
 Ἐσβεςεν. 265
 Ἐσπερος. 111
 Ἐσπώδεν. 254
 Ἐσπώδον. 44
 Ἐσπόμενον. 72
 Ἐσπεται. 204
 Ἐσσομαι. 212
 Ἐσι. 146. 165. 200
 Ἐσιν. 52. 94. 127. 246
 Ἐσονάχιζεν. 115
 Ἐσφίγξει. 252
 Ἐχαται. 119
 Ἐπὸν. 219
 Ἐπ. 262. 331
 Ἐτρεμε. 97. 243
 Εὐκλέα. 86
 Εὐνίω. 154. 205. 276
 Εὐνής. 237
 Εὐοδμον. 133
 Εὐόδμω. 265
 Εὐρέα. 334
 Εὐρατο. 66
 Εὐρον. 78
 Εὐρος. 316
 Εὐπ. 309
 Εὐσεφάνε. 220
 Εὐχρον. 133
 Εφαιγεν. 239
 Εφίσπεπ. 120
 Εφθίγξει. 177
 Εφίμειρω. 80
 Εφλεξεν. 240
 Εφύλαξεν. 12
 Εφύτασε. 138
 Εφώνεεν. 84
 Ἐχει. 77
 Ἐχειν. 70
 Ἐχεν. 169
 Ἐχασα. 25
 Ἐχθρόν. 13
 Ἐχειεν. 264
 Ἐχω. 190. 209
 Ἐχων. 81. 212
 Ἐω. 252
 Ἐων. 178. 255

Z.

- Ζεύς. 8
 Ζεφύρω. 316
 Ζηλήμονα. 36
 Ζηλήμονες. 37
 Ζησιὰς. 24
 Ζησόν. 21
 Ζυγίλω. 275
 Ζώειν. 89
 Ζώεσκον. 291

H.

- Η'. 21. 55. 67. 71.
 115. 224. 227. 272.
 331
 Η'. 138. 139. 154
 Η'. 51. 52

H'6ης.

V E R B O R U M

Η'βης. 35
 Η'γαγε. 263
 Η'γαγεν. 152
 Η'γεμόνευε. 25
 Η'γεμονῆα. 218
 Η'γρᾶσεν. 149
 Η'δη. 166. 232. 298.
 314
 Η'εν. 70
 Η'θάδα. 302
 Η'ιθέοισιν. 73. 131
 Η'ίθεον. 19
 Η'ίθεων. 51. 69. 84. 192
 Η'ιδνεασι. 234
 Η'ιόνΘ. 253
 Η'λθε. 29
 Η'λθεν. 42
 Η'λυθε. 333
 Η'λιβάτοιο. 256
 Η'λιβάτε. 210. 339
 Η'λικΘ. 35
 Η'μαρ. 44
 Η'ματή. 287
 Η'μετέρῳ. 81
 Η'μετέρων. 140. 250
 Η'ν. 31. 274. 281. 309.
 318. 326
 Η'ν. 144. 148. 180
 Η'νεμόφωνΘ. 193
 Η'πείλησιν. 128
 Η'ρακλῆα. 150
 Η'ρέμα. 100. 114
 Η'ρίω. 275
 Η'ρήσαντο. 231. 288
 Η'ριγένεια. 333

Η'ρεπτε. 323
 Η'ρεῖ. 4. 7. 29. 60. 79.
 89. 220
 Η'ρώ. 20. 24. 30. 70. 81.
 120. 167. 186. 239.
 256. 286. 304. 333.
 340
 Η'σεραπίε. 276
 Η'συχή. 104
 Η'χη. 193. 315
 Η'χήμετα. 206
 Η'χι. 75
 Η'ω. 192. 288
 Η'ως. 3. 110. 282

Θ.

Θ'. 76
 Θαλαμηπόλον. 231. 276
 Θαλασσίῳ. 320
 Θαλασσιῶν. 313
 Θαλάσῃ. 32. 241. 253
 Θαλάσσης. 206. 234. 245.
 249. 262. 270. 295.
 303. 311. 318. 321.
 334
 Θαλασσοπόρων. 2
 Θάμβεε. 98
 ΘάμβΘ. 96
 Θαρσαλέως. 99. 112. 118
 ΘάρσΘ. 243
 Θεά. 1
 Θεαίνης. 142
 Θελγομένη. 307
 Θελζωνῶν. 147

Θεῆς.

I N D E X

Θεῆς. 55. 126. 145

Θέμεθα. 295

Θεός. 80

Θεσμά. 142. 145

Θέρμετο. 167

Θέτο. 156

Θεσμόν. 147

Θεσμῶν. 273

Θηλείης. 129

Θηλυπεργίων. 36

Θηλυτέροις. 122

Θητῶν. 151

Θλίβων. 114

Θοός. 150

Θρασύν. 150. 214

Θρυπτόμενον. 337

Θυγατέρας. 137

Θυλααῖς. 39

Θυλααῖς. 53

Θυμόν. 107. 159. 217. 240

ΘυόεντΘ. 48

Θυράων. 260

I.

Γαίνεται. 144

Γάνθη. 107

Γαχε. 267

Γαρδανίω. 151

Γδρωτας. 271

Γδε. 113. 238. 333

Γδεν. 3

Γδες. 86

Γέρεια. 31. 141

Γέρειαν. 66. 82. 126

Γερών. 44

Γ'θι. 142

Γκέθα. 44. 127

Γκέττω. 148

Γκοίμω. 215

Γλασκομμή. 38

Γμερόεις. 20

ΓμερόεντΘ. 168

Γμερόεσσαν. 105

Γσίω. 136

Γσαμένοιο. 305

Γσατο. 25. 100. 332

Γχθυόεσσαν. 270

Γχνεσιν. 162

K.

Καδδ'. 340

Και. 2. 3. 4. 5. 10.

15. 16. 19. 20. 25.

27. 29. 33. 39. 43.

62. 72. 73. 74. 75.

77. 91. 95. 100. 104.

107. 108. 131. 138.

145. 146. 148. 152.

157. 162. 166. 170.

174. 178. 185. 192.

199. 201. 203. 204.

213. 214. 217. 219.

222. 233. 245. 250.

260. 264. 265. 273.

278. 281. 295. 299.

304. 307. 308. 317.

318. 326. 328. 329.

330. 333. 341

Κα-

V E R B O R U M.

Κάθηρε. 264
 Καιομύω. 241
 Καλέω. 136
 Κάλλεα. 54
 Κάλλει. 85. 168
 Καλλιθέμεθλον. 71
 Κάλλιπε. 322
 Κάλλω. 92
 Καλύκων. 59
 Κάμνυ. 171
 Καμών. 259
 Καρήνω. 252
 Καρτερόθυμε. 301
 Κατ'. 80
 Κατα. 71. 207. 211
 Κατατρύχεν. 87
 Κατελθέμην. 288
 Κατεναντία. 254
 Κατέρυκε. 300
 Κατήϊεν. 110
 Κεδνίω. 76
 Κεῖθι. 23
 Κένοισι. 282
 Κέλδθον. 124
 Κελδθας. 175
 Κέντροις. 87
 Κέντρον. 166
 Κέντρω. 196
 Κέδθεα. 119
 Κιχήσας. 149
 Κλαίοντα. 27
 Κλύεν. 129
 Κλυτόν. 186
 Κνέφας. 211
 Κόλποις. 271

Κόμιζε. 148
 Κόρον. 78
 Κέρη. 108
 Κέρλω. 86
 Κέρης. 62. 85. 100. 102.
 112. 114. 117. 158.
 171
 Κυθήρεια. 83
 Κραδίη. 91. 97. 247.
 Κραδίη. 156
 Κραδίλω. 167
 Κραπίει. 250
 Κρηπίδα. 336
 Κρονίων. 137
 Κρυπαδίη. 290
 Κρύπτει. 194
 Κρυφίης. 237
 Κρυφίοισι. 87. 221
 Κρυφίης. 230
 Κρυφίων. 1
 Κρύψης. 185
 Κτύπω. 318
 Κυανέης. 238
 Κυανόπεπλον. 113
 Κυανόπεπλ. 232
 Κυθήρειαν. 38. 146
 Κυθερείη. 43. 290
 Κυθερείης. 273
 Κυθήρων. 47
 Κόκλα. 58
 Κυλίνδετο. 314
 Κύμα. 314
 Κύματα. 224
 Κύματι. 314
 Κύματ. 324

P

Κο

I N D E X

Κυμαίνεσσι. 332.
 Κύπει. 135
 Κύπειδι. 157
 Κυπειδίη. 42
 Κυπειδίαν. 132.
 Κύπειδ^Θ. 31. 68. 126.
 141
 Κύπειν. 135
 Κύπεισι. 33. 66. 68. 77.
 144. 152. 249.
 Κύπερ. 46
 Κύσας. 133

Λ.

Λάζεο. 247
 Λαθερδίοισιν. 106.
 Λάθειον. 109.
 Λαίλαπι. 297
 Λαιμῶ. 327
 Λακεδαίμον^Θ. 74
 Λάμπετο. 62
 Λαμπομήν. 254
 Λαχῆσα. 30
 Λεάνδρε. 301
 Λεάνδρον. 5. 283
 Λεάνδρ^Θ. 20. 129. 319
 Λεάνδρε. 15. 27. 103.
 168. 240. 305. 330
 Λεάνδρω. 25. 106. 122.
 201. 238
 Λείανδρε. 86
 Λείανδρ^Θ. 109. 176. 196.
 220. 259. 312
 Λεάνδρω. 172.

Λειμῶνα. 60
 Λέκτρα. 146
 Λέκτροις. 266. 283
 Λέκτρον. 127. 168
 Λέκτρων. 306
 Λέληθεν. 153. 186
 Λογαλέης. 257
 Λοκοπάρη^Θ. 57
 Λοκοχίτωνος. 62
 Λεχέων. 79
 Λέχος. 274. 279
 Ληθῆσα. 286
 Λιβάν. 48
 Λιποφεγγέας. 238
 Λιτάδιαι. 320
 Λιτάων. 139
 Λοξά. 101
 Λύσαστο. 272
 Λύχνιοιο. 236
 Λύχνον. 1. 5. 6. 8. 25.
 210. 212. 218. 239.
 258. 329
 Λύχνα. 15. 223. 239. 254.
 301. 336
 Λύχνω. 241.

Μ.

Μαινομήνης. 303
 Μαινομήων. 242
 Μακαρτάτη. 139
 Μακρά. 224
 Μάλισα. 309
 Μαργαίνεις. 123
 Μαγμαρυλι. 56

Μαρ-

V E R B O R U M.

Μαρναμένων. 316
 Μαρτυρίω. 236
 Μαρτυρήσιν. 223
 Μασίζοντες. 297
 Μάτην. 177
 Μέ. 123. 148. 152
 Μεγάλας. 317
 Μεθωμίλησε. 34
 Μέλαιναν. 298
 Μελανίων. 154
 Μελέεσσι. 60
 Μελέων. 61. 63. 251
 Μελίφρονος. 147
 Μέλποντι. 14
 Μέν. 21. 30. 46. 67. 84.
 97. 109. 114. 128.
 169. 221. 224. 227.
 243. 272. 282. 289.
 320
 Μενέαινε. 70
 Μένειν. 305
 Μερίμναις. 332
 Μερόπεια. 93
 Μετ'. 9. 135. 290
 Μετα'. 135
 Μετανόησιν. 205
 Μετεκίαθεν. 112
 Μετέρχεο. 141
 Μετήλυθεν. 35
 Μη. 157. 185. 217. 247.
 268
 Μηκέτ'. 306
 Μηνιν. 125. 157
 Μη π. 228
 Μητρη. 138. 278

Μητρι. 40.
 Μίαν. 14. 77
 Μιγείης. 178
 Μιγῆναι. 224
 Μίμνεν. 181
 Μιν. 10. 96. 97. 213.
 217. 260
 Μινυάειον. 306
 Μίσγετο. 315
 Μίτρη. 272
 Μόγησας. 268. 269
 Μόθον. 75
 Μοι. 14. 24. 82. 83. 176.
 191. 220. 248
 Μοῖρα. 307
 Μοίρας. 323
 Μοιραίων. 308
 Μολῆν. 231
 Μένη. 188
 Μῆνον. 210
 Μόρον. 27
 Μύθοις. 159. 195. 244
 Μῦθον. 73. 134. 202
 Μῦθος. 267
 Μυστιπώλδα. 142
 Μυχῆς. 263
 Μῶμον. 36

N.

Ναίτης. 50
 Ναῖε. 32
 Ναιετάεσκόθ. 45
 Ναιετάεσσι. 188
 Ναίων. 28

P 2

Ναῖα

I N D E X

Ναύλοχον. 259
 Ναύτης. 299
 Νέη. 68
 Νέλω. 76. 83
 Νεκρόν. 337
 Νόμασι. 106
 Νόμασιν. 102
 Νόματα. 117
 Νόσαν. 169
 Νῆα. 298
 Νηλεΐς. 304
 Νηδν. 55. 71
 Νηξ. 119
 Νήξομαι. 208
 Νήσων. 45
 Νῆυς. 255
 Νήχετο. 284
 Νηχόμενον. 5
 Νήχυτον. 247
 Νιασομένης. 61
 Νοήσας. 211
 Νόον. 72
 ΝότΘ. 317
 Νύκτα. 192. 207. 227
 Νυκπγάμοιο. 7
 Νύτοι. 269
 Νυκτός. 232. 238
 Νύμφω. 151
 Νύμφης. 312. 322
 Νύμφιε. 268. 269
 Νυμφίον. 261. 267. 283.
 333
 ΝυμφίΘ. 268
 Νυμφοκόμοιο. 263
 Νυμφοσόλον. 10

Νύξ. 282. 309
 Νυχίη. 287
 Νυχίλω. 222
 Νύχιον. 2
 Νῶτα. 334
 Νώτων. 313

Ξ.

Ξεΐνε. 123. 174
 ΞεΐνΘ. 178. 181
 Ξυνάειδε. 14
 Ξυνέεργε. 163
 Ξυνέηκε. 103. 108
 Ξυνέηκεν. 18

Ο.

Ο. 21. 107. 112. 200.
 224. 227. 272
 Ο'άρων. 132. 230
 Ο'δεύει. 95
 Ο'δμή. 270
 Ο'δμω. 265
 Ο'δος. 94
 Ο'δυναών. 11. 250
 Ο'θεν. 257
 Οί. 46. 63. 221. 289
 Οί. 176
 Οί ab ου. 323. 325
 Οία. 57. 116
 Οιάπερ. 121
 Οϊδμα. 203
 Οϊκτειρον. 140
 Οϊσι. 199

Ο'ισις.

V E R B O R U M.

Οἷσσις. 88
 Οἷσδν. 18
 Οἷσῆ. 93
 Οἷσῆς. 41
 Οἷσρον. 129
 Οἷσρω. 134
 Οἰναλέοις. 120
 Οἰβίη. 138
 Οἰβίη. 138
 Οἰέθρω. 341
 Οἰέσσω. 217
 Οἰλίω. 297
 Οἰλίγον. 291
 Οἰλιοθαίνει. 95
 Οἰκὰς. 212
 Οἰκδν. 214
 Οἰκυμύοιο. 15
 Οἰκυμύω. 340
 Οἰλυμπον. 80
 Οἰμαρτήσαντες. 52
 Οἰμήγυεν. 9
 Οἰμήλιπες. 191
 Οἰμίχλη. 232. 280
 Οἰμίχλιν. 113. 238
 Οἰμμα. 334
 Οἰμματα. 72
 Οἰμοδέμνιον. 70
 Οἰμῆ. 5
 Οἰν. 335
 Οἰνομα. 186
 Οἰξεί. 196
 Οἰξύπερον. 93
 Οἰπάσσαις. 83
 Οἰπερ. 184.

Οἰπη. 4. 24. 52. 71
 Οἰπιπιδίων. 101. 213
 Οἰλοπεράων. 77
 Οἰωπα. 76
 Οἰωπαῖς. 331
 Οἰωπαῖς. 101
 Οἰωπιν. 105. 160. 169
 Οἰωπῆς. 78
 Οἰργια. 145
 Οἰέναις. 174
 Οἰρμή. 325
 Οἰρμή. 91. 324
 Οἰρμον. 215
 Οἰρφναίω. 227
 Οἰρφνίω. 231
 Οἰς. 70. 138
 Οἰσίοισι. 179
 Οἰσσι. 45
 Οἰσσαν. 54
 Οἰτ. 131. 337
 Οἰτε. 293
 Οἰπ. 249
 Οἰτπ. 11. 108
 Οἰ. 48. 50. 53. 70. 126.
 136. 144. 152. 153.
 171. 179. 180. 182.
 186. 205. 206. 214.
 233. 275. 276. 300.
 322
 Οἰασιν. 193
 Οἰδ. 41. 291
 Οἰδέ. 35. 47. 49. 51.
 69. 191. 277
 Οἰδέποτ. 34. 282
 Ρ 3

Οἰκ.

I N D E X

- Οὐκ. 3. 80. 82. 87. 89. 108. 121. 143. 156. 213. 323. 333
 Οὐκέπ. 308
 Οὖν. 109. 169
 Οὖνομα. 19. 185. 219. 220
 Οὕτω. 76
 Οὐρανίη. 40
 Οὐρανομήκης. 187
 Οὕτως. 323
 Οὐχ. 78. 208. 278
 Οὔφελλε. 304
 Οὔφθαλμοῖο. 94
 Οὔφθαλμός. 65. 94
 Οὔφρα. 109. 169. 211
 Οὔψε. 172. 202
 Οὔφομαι. 213
 Οὔχθας. 189
- Π.
- Πάθε. 268
 Παλαῖοι. 63
 Παλαμάων. 326
 Παλαίμη. 118
 Παλαίμησιν. 252
 Πάλιν. 107. 199. 284
 Πανδαμάτωρ. 200
 Πανδήμι. 42
 Παννυχίδας. 225
 Παννυχίαν. 230
 Πανσυδίη. 44
 Πάντα. 164. 177. 264
 Πάντοθεν. 315
- Πάντοθεν. 324. 334
 Παπταίνων. 78
 Παρ'. 234
 Πάρ. 241
 Παρ. 32. 336
 Παρακοίτη. 340
 Παρακοίτι. 148. 335
 Παράκοιπν. 81. 83
 Παραπλάγξαι. 159
 Παραπλάζοιπ. 228
 Παραπλάζων. 102
 Παρέασιν. 192
 Παρεῖω. 161. 194
 Παρεῖων. 58
 Παρέπεισιν. 158
 Παρηγορέεσκε. 39
 Παρηγορέων. 244
 Παρθένη. 203
 Παρθεναῶν. 263
 Παρθενίης. 155
 Παρθενικαῖς. 144
 Παρθενικαίων. 54. 130
 Παρθενική. 160
 Παρθενικής. 127. 133. 164
 Παρθενικήσιν. 128
 Παρθένον. 19. 123. 143
 Παρθέν. 20. 55. 120. 153. 167. 287
 Πάρ. 156
 Πάση. 156
 Παςδν. 280
 Πατήρ. 278
 Πάτριω. 185
 Πατρίδα. 176. 181

Πα-

V E R B O R U M.

Πατεῖδ^Θ. 215
 Πάφλαζεν. 91
 Παφλάζοιτο. 204
 Παχνήεντ^Θ. 293
 Παιδομύης. 165
 Πάθεο. 157
 Παιδομένων. 130
 Παιθῆς. 164
 Πελάσσαι. 179
 Πέλεν. 11
 Πελει. 93
 Πέπλον. 251
 Πέρ. 312. 341
 Περσῆς. 111. 211
 Περῆσαι. 224
 Περήσεις. 23
 Περήσω. 203
 Περὶ. 67. 338
 Περικαλλέες. 22
 Περικαλλέ^Θ. 89
 Περικπόνων. 49
 Περύπυσον. 92
 Περαιύξασα. 261
 Πέσε. 339
 Πέτρον. 174
 Πεφόρητο. 313. 325
 Πεφυκέναι. 64
 Πεφύλαξα. 216
 Πῆξεν. 160
 Πίεν. 328
 Πικρὸς. 329
 Πισά. 145
 Πλωτῆρα. 2
 Πνεύοντες. 296
 Πνήων. 285

Πνώσειεν. 257
 Πνοιῆσιν. 13. 310
 Πόδεσιν. 120
 Ποδῶν. 325
 Πόθεν. 28
 Ποθέοντες. 230
 Ποθέον^η. 201. 233
 Πόθον. 29. 103. 108
 Πόθ^Θ. 307
 Πόθ⁸. 134. 140. 196
 Πόθ^ω. 29
 Πόλης. 17
 Πόλη^Θ. 189. 209
 Πολίεσιν. 18
 Πολίων. 22
 Πολλὰ. 259. 268. 269
 Πολλὰ. 63
 Πολλάκι. 39. 258. 320.
 321
 Πολλάκις. 105. 163. 231.
 288
 Πολλή. 327
 Πολλόν. 67
 Πολυδαίδαλον. 118
 Πολυήχεα. 242
 Πολυκλαύσις. 236
 Πολυκλαύσισιν. 332
 Πολυκτεάνων. 125
 Πολυμήχανον. 202
 Πολυπαλόγκτων. 292
 Πολυπλανέων. 175
 Πολυσπάρσμων. 277
 Πολυεροφάλιγγας. 294
 Πολυτλήπια. 330
 Πολυφλοίσβισ. 234

Πολύ

I N D E X

Πολύφοιτος. 181
 Πόντιο. 250
 Πόντον. 190
 Πόντος. 245. 315
 Πόντι. 16
 Πορθμόν. 26
 Ποσειδάωνα. 321
 Πόσις. 220
 Ποσιν. 100
 Ποτε. 154
 Ποτή. 151. 165. 169. 215.
 227. 259. 260. 284
 Πότνια. 278
 Ποπών. 328
 Πῆ. 27
 Πεῖν. 13
 Πεῖ. 189
 Προάγγελος. 164
 Προγόνων. 32
 Προκάρην. 339
 Προσελεκτο. 244
 Προσώποις. 170
 Προσώπων. 56. 173
 Πτερόεντος. 93
 Πτερύγεσι. 48
 Πτολίεθρον. 21. 209
 Πτολίεσι. 47
 Πυμάτω. 341
 Πῦρ. 246. 247
 Πύργον. 24. 32. 227. 260
 Πύργος. 187
 Πύργος. 210. 228. 256.
 336. 339
 Πυλ. 167. 204
 Πυραυνοφόρος. 41

Πυραυνοφόροι. 88
 Πυρρός. 91
 Πυρρός. 90
 Πῶς. 177
 Πῶσκειν. 197

P.

Ραδάμινγας. 262
 Ρέον. 63
 Ρήγμιν. 311
 Ρήξασα. 338
 Ρόδα. 62
 Ροδέω. 116. 194
 Ροδέω. 265
 Ροδοειδέα. 114
 Ρόδον. 59
 Ρόδων. 60
 Ροθίων. 242. 248
 Ροιζηδόν. 339

Σ.

Σ'. 138. 139. 176
 Σαοφροσύνη. 33
 Σεβνυμένοιο. 15. 336
 Σε. 136. 137. 153. 175.
 186. 300. 301
 Σελήνη. 57
 Σέθεν. 212
 Σῆο. 209
 Σέλας. 276
 Σέο. 185. 210
 Σιγή. 280
 Σιωπή. 165

Σιωπῆ

V E R B O R U M.

Σημαίνουσα. 302
 Σημήϊα. 130. 228
 Σησιάδ@. 189
 Σησόν. 4. 43
 Σησός. 16
 Σησῦ. 258
 Σιωπῇ. 115. 183. 261
 Σκοπέσαν. 182
 Σοί. 126. 149. 152
 Σόν. 148. 203
 Σοφός. 152
 Σπάρτης. 74
 Σπῶδισι. 53
 Σπιλάδεσιν. 337
 Σταζόντα. 262
 Στέν@. 326
 Στήθεσι. 338
 Στορέουσα. 279
 Στυφέλιζον. 296
 Στυγεραῖς. 190
 Σὺ. 23. 86. 146. 157.
 219
 Σύν. 40. 90. 188
 Συνέθεντο. 221
 Συνεκαίετο. 241
 Συνέρχ@. 11
 Σύνθετο. 314
 Σφετέροις. 195
 Σφυσί. 45. 62

T.

Τ. 12. 270
 Τάδε. 164

Τανύειν. 224
 Ταῦτ'. 272
 Ταῦτα. 177
 Τάχ'. 174
 Τάχα. 59. 77
 Τέ. 5. 20. 57. 116.
 237
 Τελῶ. 82. 205
 Τεθήλει. 65
 Τεθναίλω. 79
 Τέθνηκεν. 340
 Τέκε. 138
 Τέλει. 184
 Τελεσιγαμοισιν. 279
 Τελευτῶ. 14
 Τεοῖς. 174
 Τέον. 185
 Τεός. 271
 Τέρποντο. 290
 Τῆμ@. 49.
 Τῶ. 43
 Τηλεσκοπον. 237
 Τί. 123. 248
 Τιμήεντ@. 119
 Τινά. 24
 Τινί. 188
 Τίς. 47. 49. 51. 64. 69.
 73. 84. 176. 184. 175.
 275. 277
 Τίταινεν. 334
 Τιταίνων. 17
 Τὸ. 246
 Τοῖα. 84. 128
 Τόλλω. 76. 83. 121
 Q

Τοιοῖστα

I N D E X

Τοίοισι. 244

Τοῖον. 134

Τοκέεσιν. 180

Τοκῆας. 286

Τοκῆων. 190

Τόν. 3. 8. 39. 149. 156

Τόξα. 17

Τοπρῶτον. 243

Τόσιν. 53

Τόπ. 96. 201. 312

Τόφρα. 170

Τρεῖς. 64

Τελόδοισιν. 184

Τρομέωσα. 40

Τρομέω. 205

ΤρόμΘ. 96

Τυπτομένης. 297

ΤυπτόμεΘ. 325

Τ.

Τγρθ. 295

Τγρόν. 173

Τγρός. 267

ΤδατΘ. 327

Τδωρ. 204. 246. 247.

269. 314

Τμλνκαίον. 278

Τμλνκαίων. 2. 12. 222.

225. 235. 281. 285.

292. 302

Τμνων. 274

Τπ. 99. 162

Τπαγγιλίακ. 166

Τπέρ. 189

Τπνον. 233

Τπδ. 62. 194

Τπδρρήσιν. 143

Τπκλέπειν. 182

Τπκλέπισα. 181

Τπκλέποντες. 289

Τπκλέπων. 85

Τπόχευς. 165

Τψόθι. 256

Φ.

Φαινομένων. 235

Φαεσφορίων. 302

Φαεσφόρον. 218

ΦαεσφόρΘ. 256

Φάης. 59

Φαμλή. 194

Φανῆναι. 60

Φάρει. 194. 258

Φαρέτριω. 40

Φάπς. 52

Φάπο. 73

ΦέγγΘ. 110

Φιλέης. 146

Φίλη. 135. 157. 216

Φιλήνορας. 267

ΦιλοκέρτωμεΘ. 183

ΦιλοπάρθενΘ. 51

Φιλότητα. 222. 248

Φιλότηπ. 178

Φιλότητος. 289

Φλέγει. 246

Φιλέει-

V E R B O R U M.

Φλιῖας. 19
 Φλογερῶ. 40
 Φόβος. 300
 Φοινιάσεται. 58
 Φονίω. 121. 172
 Φορδύμβρος. 207
 Φεάζετο. 197
 Φρένας. 87. 192. 158.
 244
 Φρένας. 69. 72. 95
 Φεκαλέας. 294
 Φρυγίης. 50
 Φύγεν. 154
 Φυλάζειν. 223
 Φῶς. 224

X.

Χαῖρεν. 104
 Χαλεπὸν. 13
 Χαλίφρονα. 117
 Χαρίεντι. 35
 Χαρίεντος. 56
 Χαρίεσθαι. 30
 Χάριτας. 64
 Χάριτες. 63
 Χαρίπεσι. 65
 Χαρίτων. 77
 Χερίσμησε. 201
 ΧείματΘ. 293. 305
 Χειμερίω. 299
 Χειμερίης. 300
 Χειμερίης. 310
 Χειμέριοι. 296

Χῆρα. 116
 Χέρσω. 298
 Χεῦμα. 205
 Χθάνα. 160
 Χθονὸς. 162
 Χιονέων. 58
 Χιτῶνα. 118. 124. 163.
 338
 Χολωσαμένης. 155
 Χορῆαι. 191
 Χορείη. 277
 Χορδαίων. 48
 Χορδὸν. 35
 Χρόα. 264
 Χροιλὸν. 61
 Χρόνον. 291
 Χρυσόβρασις. 150
 Χύσις. 327
 Χωμένη. 116

Ψ.

Ψάσαντι. 64
 Ψυχῶ. 330

Ω.

Ωῖ. 188
 Ωκλασεν. 325
 Ωμοισιν. 163
 Ωρεῖς. 279
 Ωρη. 293
 Ωρίω. 109
 Ωρίωνα. 214

Q.

Ως.

INDEX VERBORUM.

Ω'. 59. 86. 103. 113. 221. 251. 272. 289

177. 141. 150. 181. Ω' ΤΡΟΥΝΕΝ. 303

238

Ω' ΦΕΛΕΝ. 8

Ω'. 41. 67. 158. 194.

F I N I S.

L E C.

LECTORI

S.

Cum hoc opusculum typis jam plene descriptum esset, accepi ab Amplissimo Viro GULIELMO KLERCK Civitatis Wageningae Consule &c. &c. editionem Frobenianam, quae in forma quarti ordinis excusa est Basil. Ann. MDXVIII. sed quia Hervagius totam hanc editionem expressit, conlationem hic subnectere inutile fuisset. Vale.

ADDENDA

IN SCHOLIIS.

Ad versum 160. Εἴη ὡς πρὸ γῆν.] illud ἔξ procul dubio corruptum est, quare legendum videtur εἴη, aut forte ἔλπι.

IN NOTIS.

vs. 45. *Ad finem adde.* huc quoque facit Joannes Grammaticus Gazaeus vs. 267.

Καὶ σέβας ἀρχηγόνιο φαίνεται ἀκταῖο,
Ὅς ῥόν αὐτοῖς λικτον αἰετὶ σφαιροδὸν ἐλίσσων
Δαιωτὸν ὡς γαῖαν ἄγχι κυκλάμηνον ὕδαρ.

vs. 78. Παπταῖνων ἰμύγησα, κόρον δ' ἔχ' εὖρον ὀπωπῆς. Rondellus legit παπταῖνων ἀμύγησα. *alioqui sunt pugnantia ait cum versu 171.* Οὐ κάμιν εἰσορόων. Sed male; non tam axie loquuntur Poëtae, & praeterea elegantius vs. 171. dixit Musaeus ἔ κάμιν εἰσορόων, ut eo vehementius amorem exprimeret.

vs. 101. *Ad finem adde.* Verum haec lectio omnino rejicienda est; nam illud ἐλίσσων proprie & eleganter dicitur, sic apud Nonnum Lib. 4. Dionys. p. 118. l. 30.

A D D E N D A

Εἴ ποτε διδάων φρεσιστεπία κύκλον ὀπωπῆς,
 Ὀφθαλμὸς ἐλέλιξεν, ὅλη σιλάγις σιλήη
 Φίγξαι μαρμαίροιν·

vs. 178. *Post locum, quem ex paraphrasi Gulielmi de Maro produxi, adde.* sic etiam hunc locum citat Michaël Neander de re Poëtica pag. 733. & pro ἐμῇ φιλότῳ, scripsit ἐμὴ φιλότῳ.

vs. 182. Repetitur, *adde*, & κακοφονία parit, quam tamen hic non deprehendes, licet τοκίῳσιν legas. *deinde ad finem adde.* Vulgata lectio tamen satis placet, sed σκοτίσας Ἀφροδίτῳ elegantius verte *fartivam Venerem*, non *tenebrosam*; sic quoque versu 290. Κρυπταδίῃ — Κυθερίῃ potius verterem *Fartiva-Venere*.

vs. 213. Solet. *adde* Reg. legit ὑποπιδάων, *deinde post ἐπιπιδάων* *adde.* illud autem ἐπιπιδάων Verte *observans*, ἐπιπιδάων enim est *observare*; de hac voce egit Clariss. G. d'Arnaud in Animadv. Critic. pag. 71. Sic apud Hesiodum E'eg. vs. 29.

Νεῖκε' ἐπιπιδάουτ', ἀγροῆς ἱππακὺς ἰόντα.

ubi Proclus Scholiastes, Νεῖκε' ἐπιπιδάουτα.] τῷτ' ἐστὶ πρὸς μέγας τὰς φιλοικίας βλέποντα, καὶ ἱππικοὶ ὄντα ᾧ κατ' ἀγροῖν κινυμένων φιλοικιῶν.

Adde Η'μιε. vs. 42.

Εὖ μάλ' ἐπιπιδάουτα ἰὺτροχάλας εὖ ἀλωῇ
 Βάλλου.

ubi vide eundem Scholiasten, qui τὸ ἐπιπιδάουτα explicat καλῶς ἀεὶ ἀλεψάμενον. hinc etiam libentius apud Callimachum Hymn. in Delum vs. 62. pro γαῖαν ὑποπιδάουτες, vel ut Cod. MS. ἐπιπιδάουτες, legerem γαῖαν ἐπιπιδάουτες, emendationi Eruditissimi G. d'Arnaud subscribens.

vs. 314. Dictum est, *adde* (si hoc verbum per *adcutum* labatur recte vertunt Interpretes.)

vs. 327. Πολλὴ δ' αὐτίματος χύσις. Rondellus legit αὐτόματον. *id est*, ait, *casu* ἢ *fortuito*. Sed minime necessaria haec videtur emendatio.

vs. 340. *Ad finem adde.* sic quoque apud Virgilium lib. 3. Georg. vs. 258. & seqq.

Quid

A D D E N D A

*Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem
Durus Amor? nempe abruptis turbata procellis
Caeca nocte natat serus freta: quem super ingens
Porta tonat coeli, & scopulis illisa reclamant
Aequora: nec miseri possunt revocare parentes,
Nec moritura super crudeli funere Virgo.*

E R R A T A

In contextu, vs. 73. *μύθον*. l. *μῦθον*. 332. *πολυκλαύττοι*. l. *πολυκλαύτοι*.

Scholiis ad vs. 95. *ἐλιθόν*. l. *ἐλιθῶν*. 105. *ἐπιθυμητὸν*. l. *ἐπιθυμητῶν*.

Notis ad vs. 34. Reg. l. & Reg. 138. *ibid.* Γαστήρ ἡ. illud ἡ. l. 139. Γαστήρ ἡ. illud ἡ. 149. Macedonii. l. Macedonii ὑπάρχον. 193. hoc. l. & hoc. 301. *marginē*. l. *marginem*. 332. *πολυκλαύττοι* *dele* & pro Vatic. l. sic Vatic. *deinde ad finem notae scribe*, omnes alii habent *πολυκλαύττοι*. 340. *καὶ δὲ*. l. *καὶ δὲ*. *ibid.* καὶ δὲ. l. καὶ δὲ. *ibid.* καὶ δὲ. l. καὶ δὲ. in Praefatione pag. 16. lin. 16. *quadam* l. *quadam*. Alia, si quae erunt, pro humanitate Ipse corriges.